

Požehnané svátky

Merry Christmas

75¢

TELEFONY:
749-1891
749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

No. 52
(USPS 002670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ÚTERY-NEDELE, 23. -28. PROSINCE 1986.

TUESDAY-SUNDAY, DECEMBER 23. -28, 1986

Vánoce a hvězdy

Dr. Karel Hujer

Nejméně jednou za rok se lidé, zabráni do svých denních záležitostí, pozastaví a uvažují o příběhu tiché noci narození, o noci tajemné, jejíž hvězdu se zdají být nádhernější, proročtější, významnější než ty z některé jiné noci. Co je původem tohoto starobylého a záhadného svátku? Jaký je smysl vánočního stromku, který oživuje naše myšlenky u domácího krbu? Co je to adventní hvězda nebo betlémská hvězda, která se vytrvale vrací jako naše nejužší spojení s Vánoce-mi?

Možná jen několik z nás je si vědomo, že tyto otázky se týkají nejzákladnějších proměn historie lidské civilizace. Jejich výklad osvětluje dřívější stupně lidské probouzející se kultury, tisíce let před vynalezením písma. Záznamy těchto věků nebyly písemně vyjádřeny. Události, znalosti, naděje, náhledy a náboženství byly spíše zvěčněné a sdělovaly se ustně v podivné formě fantastických, skoro dětsky imaginárních příběhů. Bylo to dětství lidství - byl to věk mytologie, v níž byla uchována zahalená pravda.

Mytologie není nesmyslná legenda. Je to jenom jiná

Z růže kvítek vykvet nám, radujme se!

forma záznamu. Je to jazyk sám o sobě a když chceme studovat lidskou mysl a lidskou civilizaci před desetitisíci nebo více lety, musíme se uchýlit k mytologickým příběhům, jedinému to pozůstatku zachovanému tradicí. Stejně jako z přítomného vzhledu hvězdné oblohy můžeme číst historii vesmíru tak pomocí mytologie je nám umožněno číst starobylou historii lidstva. Mytologický příběh velmi jasně spojuje křesťanské rity se zimním slunovratem. Toto je středem všeho vánočního symbolismu.

Vánoce jako slavnost zimního slunovratu byly slavěny Římany, kteří tento zvyk zdědili v nedílné formě od předdejších starobylých civilizací z oblasti Středoziemního moře. Edward Tyler, F. R. S., píše ve druhém svazku Primitiv Culture: "Římská oslava zimního slunovratu, jak se slavila 25. prosince ve spojení s uctíváním boha slunce Mitra, se zdá být zavedena v této zvláštní formě císařem Aureliem kolem roku 273 před Kristem a tomuto festivalu den sám dluží své přílehlavé jméno Narození neporazitelné-

ho slunce, Dies Natalis Solis invicta. S plnou symbolickou přiměřeností, i když ne s historickou oprávněností, byl den přijmut západní církví, kde se objevuje povšechně ve čtvrtém století a později je předán východní církví jako slavné výročí narození Krista, Christian Dies Natalis - Vánoce.

Není žádné pochyby, že již velmi stará a hluboce zakořeněná víra ve slunce silně odporovala vpádu křesťanství. Ačkoliv navenek vzbudilo značnou náboženskou změnu v civilizovaném světě, když Konstantin, horlivý ctitel slunce, opustil svoji víru v Apola pro Krista, vnitřně změna neměla žádný velký význam. Starobylé rity uctívání slunce jsou povětšinou souběžné s moderním křesťanstvím v několika směrech, z nichž nejvíce vynikají dva: ve slavnostech spojených s obrácením se k východu a v pokračování ve velkých slunečních slavnostech schválených nebo přijatých do křesťanství. Velikonoce jsou další slavnostní spojenou se slunečními i měsíčními rity, možná daleko starší než samotné Vánoce.

Pokrač. na str. 7

Vánoce

"Toto je noc největšího povýšení člověka. V ní má člověk svůj počátek. Narodí se Boží Syn jako člověk prostřednictvím Duha svatého a děti lidské se stanou adoptivními dětmi Božími. Tak získávají právo nazývat Boha: "Abba, Otče!" (Řím 8,15; Gal 4,6). Tvářnost země se změní ve své podstatné dimenzi a tato vnitřní změna je základním plodem Vánoc, hlavním důvodem naší vánoční radosti, radosti všech: mágů i pastýřů, biskupů, kněží, dětí." (Karol Wojtyla - nyní Jan Pavel II. - Znamení odporu, str. 48. Řím, Velehrad - Křesťanská akademie, 1981.)

"Začátek nových dějin! Váno-

Michal Racek

Vánoce posíkané barvami a světly
se snažejí opět s poselstvím
Vánoční stromky se daly na pochod
v pestrém odění
jak zhudebnělý rým

Zářivé svátky jak kalich vyteštný
Nalejem vína
magie
A půvabu ženy

Další Vánoce

Přidáme prosbu a matčino poblazení
kež letos ještě naposled to není

Dětský smích
venku povoříme na saních
a kolem jako cukr
rozfoukáme snůh
Kolem pak rozestřeme
celý ten rozzářený svět
kež letos není to ještě naposled

ce - začátek nového života! Bud' Bohu vděčný, že můžeš začít znova, lépe! Že máš možnost, aby ze všeho, co jsi a konáš, mluvila Boží milost a dobrota. Syn Boží se narodil, i ty se můžeš znova narodit z Boha, z milosti ke krásnějšímu životu." (Msgre. dr. Josef Hlouch, biskup: Minu-

těnka, České Budějovice, 1969.)
"Přišel čas pohnout věcmi od základu. Záleží na každém z nás... Probud' me se ze své lhostejnosti a pohodlí! Sobecké a zbabělé stesky přenechme jiným! Pánem situace zůstává přece Bůh... Žádné vnější nebezpečí nemůže národ ohrozit tak, jako

jeho vlastní mravní rozklad. A tomu se čelí pokáním... Milujme svou vlast, svůj národ! Záleží nám na jeho šťastné budoucnosti. Nezástávejme v ničem stranou! V ničem, co může přispět k upevnění jeho duchovní a mravní prosperity k jeho hmotnému zabezpečení a rozvoji ve všech směrech." (Svatováclavské poselství, pastýřský list Msgre Štěpána Trochty, biskupa litoměřického - později kardinála - 28. září. 1968. Citováno z knihy "Štěpán kardinál Trochta", nákladem českých salesiánů, Řím, 1984.)

Požehnané vánoce a požehnaný celý nový rok přeje

Stanislav Hofírek

Zprávy ZE SVĚTA

MEXICO CITY - Mexiko

Americký senátor demokrat Christopher Dodd z Connecticutu prohlásil na tiskové konferenci po návratu z Nikaragui, že nikaragujská vláda s největší pravděpodobností nebude zacházet s dalším zajatým Američanem Samem Hallem, obviněným ze špionáže pro Spojené státy, tak tvrdě jako s propuštěným Hasenfusem, protože jednání Hallovo se zdálo být příliš amatérské. Nikaragujský prezident Daniel Ortega nazval Halla zajatým žoldákem, který by měl být postaven před soud. Senátor Dodd dokončil svoji 12tídní cestu po šesti národech Střední Ameriky. Příští měsíc převezme předsednictví podvýboru pro záležitosti v západní polokouli před senátním výborem pro zahraniční záležitosti.

MANAGUA - Nikaragua

Nikaragujská vládní představitelé i soukromí občané všeobecně schválili rozhodnutí propustit na svobodu Eugena Hasenfuse a mnozí z nich to označovali za chytrý politický tah. Nikaragujský prezident Daniel Ortega také před parlamentem (který musel toto rozhodnutí schválit) vydával

Hasenfusovo propuštění za nutný politický krok, který zvýší možnost dosáhnout míru.

ŽENEVA - Švýcarsko

Spojené státy předaly švýcarským autoritám seznam dalších tří společností a devíti osob, jejichž bankovní konta si přejí, aby byla zablokována, poněvadž se hlásí, že byla použita k převodu peněz získaných z prodeje zbraní Iránu do rukou protivládních nikaragujských bojovníků za svobodu. Švýcarští činitelé uvedli, že v dodatečném seznamu jsou tři korporace jako na příklad Stanford Technologie Corp., z jednotlivců pak bývalý člen Národní bezpečnostní rady podplukovník Oliver North, generálmajor v důchodu Richard Secord, obchodní společník Secordův Albert Hakim a mimo obchodníků se zbraněmi také kanadští investoři z Toronta Donald Fraser a Ernest Miller.

13 členských států Organizace pro vývoz oleje OPEC vyslovilo souhlas s omezením těžby oleje o 7.25 procent, což má být prostředek vedoucí ke zvýšení světových cen oleje. Jedině Irák odmítá plnit část dohody omezující jeho těžbu oleje pod 1.75 miliónů sudů denně. Irácký ministr pro těžbu oleje Qasim Taki A-Oraibi řekl, že jeho země byla vlastně vyjmuta z celkového omezení těžby. Irán zase na protest proti tomu navrhl, aby se na příští konferenci OPEC hovořilo o možném vyloučení Iráku z organizace.

MOSKVA - Sovětský svaz

Úřední tisková sovětská kancelář oznámila, že v hlavním městě Kazachstanské sovětské republiky Alma Atě došlo k velkým nepokojům, podle TASS k nepokojům studentů, kteří protestovali proti změnám ve vedení tamní komunistické strany. Při nepokojích byl zapálen obchod se smíšeným zbožím a řada osobních aut. Vzbouřenci se také střetli s policií. Začátkem minulého týdne byl totiž zbaven funkce vedoucí strany v Kazachstánu a starý člen Politbyra Dinmukhamed Kunajev a na jeho místo dosazen nikoliv

representant tamní národnosti, ale Rus Gennady Kolbin. TASS ve zprávě uvedla, že vzbouřenci byli chuligáni, paraziti a jiné protispolečenské osoby, které se dopustily nezákonných činů vůči představitelům zákona a pořádku. Podle expertů zpráva zveřejněná tiskovou kanceláří TASS naznačuje, že nepokoje byly tak široce rozšířené, že by se mohly dostat až k sluchu zahraničních činitelů v Moskvě.

Sovětský svaz ve vládním svolání uvedl, že ukončí svůj vlastní, jednostranný zákaz nukleárních zkoušek okamžitě poté, jakmile ve Spojených státech dojde ke zkušebnímu atomovému výbuchu v roce 1987. Moskva obvinila Spojené státy z provedení 24 atomových zkoušek během svého vyhlášeného moratoria. Západní pozorovatelé usuzují, že pokračující americké odmítání moratoria a možné pozdější ohlášení Sovětského svazu o obnově atomových zkoušek by mohlo být považováno za politickou porážku Michaila Gorbačova.

Sovětská vláda ohlásila, že fyzik Andrej Sacharov, který hrál hlavní roli v sovětském hnutí za lidská práva (což mu vyneslo Nobelovu cenu míru), byl prohlášen za svobodného a může se vrátit ze svého vnitřního exilu v městě Gorki do Moskvy i se svojí manželkou Jelenou Bonnerovou, který byla také omilostněna. V roce 1984 byla odsouzena k pěti letům pobytu mimo Moskvu pro údajné pomlouvání Sovětského svazu. Zprávu o ukončení exilu telefonoval Sacharovovi sám vůdce Sovětského svazu Michail Gorbačov. Sacharovovi v Gorki telefon neměli; byl zaveden noc před Gorbačovovým zavoláním. Zpráva o vládním rozhodnutí pustit Sacharova na svobodu byla ohlášena novinářům na tiskové konferenci ministerstva zahraničí usty náměstka Vladimíra Petrovského. Petrovský také řekl, že Sacharov se může aktivně podílet na práci sovětské Akademie věd v Moskvě. Americký velvyslanec v Moskvě Arthur Hartman řekl, že oznámení o propuštění Sacharova z vnitřního exilu je jistě výtečná věc, ale že nelze zapomínat na ty, kdož

milí čtenáři

Upřímně děkujeme našim váženým čtenářům, dopisovatelům a příznivcům, za vánoční a novoroční blahopřání, na které není možno z časových důvodů jednotlivě odpovědět a poděkovat.

Tento rok nemáme ani základní počet pracovníků a těžko zvládneme povinnosti s vydáváním Vašich novin.

Redakce Hlasatele

nebyli tak šťastni, jak na příklad sovětské židé, chtějící vyemigrovat, nebo sovětské občane, které sovětské emigrační zákony oddělují od manželů nebo manželek v Americe. Podobná prohlášení vydaly jak americký státní department, tak západoevropské vlády a organizace Amnesty International. Sacharov sám prohlásil v rozhovoru s korespondentem New York Times Billem Kellerem, že se vrátí ke své práci v Ústavu pro fyziku, ale že bude nadále pokračovat v prosazování lidských práv, jak to činil dříve. Uvedl, že v telefonickém rozhovoru s Gorbačovem neslibil, že by omezil svoji aktivitu výměnou za návrat do Moskvy. Jinak ale odmítl podat další podrobnosti o telefonické rozmluvě s Gorbačovem.

Tiskový orgán sovětské komunistické strany Pravda poprvé přímo úředně v článku kritizoval bývalého vůdce Sovětského svazu Leonida Brežněva za uspokojení nad sebou samým a za zakrývání nedostatků, jež vedly k hospodářskému úpadku země. Tento redakční článek byl otištěn v den, kdy by Brežněvovi bylo 80 let. Gorbačov od svého nástupu k moci již odstranil mnohé vysoce postavené stranické funkcionáře z jejich úřadů, kteří do nich byli jmenováni Brežněvem.

Našim čtenářům

Sdělujeme našim váženým čtenářům, že jsme si již dnes dovolili zaslati připomínky na úhradu předplatného, několik měsíců dopředu, jako to činí mnohé jiné časopisy. Odůvodňujeme to tím, že většina našich čtenářů platí opožděně, kdežto veškeré naše výlohy, které byly zvýšeny, musíme hradit v přesném termínu.

Neradi bychom zvyšovali cenu Denního a Nedělního Hlasatele. Společně se pouze na vaši dobrou vůli, že úhradou předplatného a darem na tiskový fond nám pomůžete zachránit Hlasatel.

Jestli jste již zaslali vaše předplatné tak nám toto promiňte. Děkujeme vám vážení čtenáři za vaše laskavé pochopení.

Redakce

Czechoslovak Daily Herald
Established 1891 **The Denní Hlasatel**

6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
Tel.: 312-749-1891 and 749-1898
Second class postage paid at Berwyn, Ill.
Published Tuesdays, Wednesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (Ceny předplatného):

DAILY and SUNDAYS (Denní a nedělní)	SUNDAYS ONLY (nedělní pouze)	KANADA: in U. S. dollars
3 months 20.00 dolarů	10.00	3 months 25.00 12.00
6 months 38.00 dolarů	19.00	6 months 45.00 22.00
12 months 72.00 dolarů	35.00	12 months 85.00 40.00

OVERSEAS: in U. S. dollars

3 months 28.00	15.00
6 months 50.00	25.00
12 months 100.00	50.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí.

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů

ANO. Žádám o zaslání ukázkových čísel a mám zájem se stát novým předplatitelem.

YES, I would like to see more sample copies and am interested in becoming new subscriber to the

Daily (Includes Sunday edition)
Denní (zahrnuje nedělní vydání)

NAME (Jméno) .....
ADDRESS (Adresa) .....
CITY (Město) .....
STATE (Stát) .....
ZIP .....
TELEPHONE .....

Laskavě pošlete co nejdříve.

Please mail in, today

Sunday only (Nedělní)
Nedělní (pouze)

Veselé Vánoce

a hodně zdraví a spokojenosti našim čtenářům v roce 1987

prej
podilnici a zamestnanci
Denni Hlasatele

ISLAMABAD - Pakistán

Pakistánský ministerský předseda Mohammed Khan Junejo rozpustil současnou vládu v proprohlášení o této akci zaznamenal také týden trvající etnické nepokoje v Karachi, v nichž bylo prozatím usmrceno 166 osob. Junejo má vytvořit menší a daleko účinnější vládu.

MANILA - Filipíny

Vedoucí vyjednávacího týmu prezidentky Corazon Aquinové Teofisto Guingon doznal, že některá tvrzení vládních vojsk o porušení příměří protiviládními komunistickými povstanci nebyla správná. Velitel armádních složek generál Fidel Ramos ale zase obhajoval vojáky a řekl, že předkládá zprávy o porušení příměří se strany komunistických povstalců Národní komisi pro vyšetřování porušení příměří.

RÍM - Itálie

Italský ministerský předseda Bettino Craxi nařídil, aby bylo vydáno povolení k odplutí iránské lodi Jahad, zakotvené a držené v Janově po tři dny, když 22 let starý černý pasažér Amir Albogino Beish Machsari propašoval z lodi navenek oznámení, že žádá o politický asyl. Ke Craxiho oznámení došlo několik hodin poté, co iránské autority vzaly do policejní vazby šest Italů, nacházejících se na teheránském letišti. Mezi nimi byla hlava italského Ústavu pro zahraniční obchod a úředník římské banky. Italský ministr vnitra Luigi Scalfaro pak ohlásil v parlamentu, že šest zadržovaných Italů bylo předáno italskému velvyslanci.

LONDÝN - Anglie

Podle zpráv britských činitelů, neukazuje Sovětský vůdce Michail Gorbačov žádnou ochotu něco slevit ze svého stanoviska týkajícího se kontroly zbrojení, vyjádřeného nejlépe "všechno nebo nic" a zároveň není nikterak potěšen podporou západoevropských států postupné odzbrojovací politiky Spojených států. Gorbačov vyjádřil své stanovisko při jednání s britským vyslancem v Moskvě Sirem Brianem Cartledgem. Bylo to opět první setkání sovětského vůdce s britským velvyslancem v posledních 23 letech. Britští činitelé uvedli, že Gorbačov stál na svém stanovisku, zaujatém na minikonferenci v Reykjavíku na Islandu, kdy řekl prezidentovi Reaganovi, že jakákoliv dohoda o kontrole zbrojení bude záviset na ochotě Spojených států omezit budování **Strategické obranné iniciativy** na

laboratorní výzkum po dobu 10 let. Gorbačov v rozhovoru rovněž vyjádřil svoji nelibost nad prohlášením zahraničních ministrů členských států Severoatlantického paktu NATO, vydaném minulý týden a podporujícím postoj Ameriky. Jednání britského velvyslance s Gorbačovem zahrnovalo také hovory o kontrole zbrojení, otázky lidských práv a jednalo se o plánech návštěvy Sovětského svazu britskou ministerskou předsedkyní Margaret Thatcherovou, pravděpodobně v dubnu příštího roku. Ochota Sovětů jednat s Thatcherovou dva měsíce před možnými volbami v Anglii ukazuje, že moskevští činitelé neočekávají, že by volby vyhrála labouristická strana, vedená Neil Kinnochem, který se staví za jednostranné nukleární odzbrojení.

* * *

Britská vláda rozhodla, že nebude používat v Anglii budovaného systému brzkého varování, protože tento systém má mnoho výrobních nedostatků, ale že zakoupí americký systém - Airborne Warning and Control System AWACS - letadla vyráběná korporací Boeing. Britskému parlamentu to ohlásil ministr obrany George Younger. Strana práce obhajovala britský systém Nimrod, budovaný General Electric Co., jež nemá ale co společného s americkou General Electric Co., protože ztráta zakázky povede ke ztrátě asi 2500 zaměstnání. Anglická Royal Air Force objednala letadla Nimrod již v roce 1977, ale celý systém je tři až čtyři roky pozadu s výrobou. Boeing ve smlouvě nabídl, že britské firmy obdrží zakázky ve výši 130 procent hodnoty smlouvy.

ŠANGHAI -

Lidová čínská republika

Více než 30.000 studentů zaplnilo šanghajské ulice minulou sobotu a demonstrovalo za svobodu, demokracii a lidská práva. K demonstracím došlo po nájezdu policie v počtu 5000 mužů na skupinu studentů v počtu 2000 až 3000, kteří se na celou noc usadili na hlavním náměstí. Přitom asi 300 studentů mělo být zatčeno a někteří měli být zbiti obušky. V třiceti tisícovém průvodu byly nesený standarty s nápisy jako: Dejte nám svobodu! At' žije demokracie! Jiní studenti zase hlasitě protestovali proti nacistickému zacházení policie s protestujícími. Při těchto demonstracích nebyl nikdo zatčen, i když stu-

dentští vůdcové v projevech na náměstí Lidu hovořili o svobodě a lidských právech. Policie scény jen natáčela na videokazety. K podobným demonstracím docházelo na universitních prostorách již po několik týdnů. Úřední tisková čínská kancelář konečně o tom napsala a citovala staršího činitele čínského ministerstva školství, že vláda podporuje demokracii a že proti demonstrantům nebude zakročeno, pokud neporuší zákony. Většina demonstrací měla za účel podpořit základní demokratické reformy, zvláště právo studentů vybrat si vlastní kandidáty do místních zákonodárných sborů.

N'DJAMENA - Čad

Libyjská vojska usazená v Čadu zahájila za podpory tanků a letectva velký útok na vládní jednotky v severní části země v pokusu zlomit odpor čadských ozbrojených sil odporujících tříroční libyjské okupaci severní oblasti země. Libye má v Čadu více než 7000 vojáků a kontroluje toto území od roku 1983, kdy přišla na pomoc protiviládním čadským rebelům, vedeným bývalým prezidentem Čadu Goukou-nim Queddeim, který se nyní připojil k vládnímu vojsku, aby vypudil libyjské jednotky ze země. Činitelé americké zpravodajské služby ve Washingtonu potvrdili vládní ohlášení o libyjském útoku a uvedli, že Spojené státy koordinují možnou odpověď na libyjský útok s Francií, která má úzké vojenské a politické vztahy se svojí dřívější kolonií. Minulý týden přislíbily Spojené státy čadskému prezidentovi Hissanemu Habremu dodávky vojenského zařízení v hodnotě 15 miliónů dolarů.

HANOJ - Vietnam

Na šestém sjezdu vietnamské komunistické strany byl zvolen do čela strany jako generální tajemník ekonomický reformista Nguyen Lan Linh, aby vedl novou komunistickou hierarchii. Jeho zvolení, i když je mu 71 let, naznačuje, že ve straně zvítězila strana reformátorů nad konzervativními komunisty, kteří byli na sjezdu kritizováni za přílišné spoléhání na centrální kontrolu a za přivedení Vietnamu do hospodářské krize. Z nově vytvořeného Politbyra bylo odstraněno šest partajních činitelů, včetně tří, kteří odešli do pense: dřívější vůdce strany Truong Chinh, premiér Pham Van Dong a přední člen Politbyra Le Duc Tho. Druhé nejvyšší postavení po Linhovi zaujímá Pham

Hung, který je jeden ze staré gardy ve svém stáří 74 let. Třetím v pořadí je bývalý ministr zemědělství 73 let starý místopředseda vlády Vo Chi Cong. Linh ve své řeči ohlásil, že Vietnam bude muset čelit mnoha těžkostem a že se pokusí sjednotit národ na základě reformy, jež mají přispět k rozřešení stávajících problémů.

ZPRÁVY AMERICKÉ

SPOJENÉ STÁTY - Washington

Mimořádná porota tří soudců vyvolila za nezávislého vyšetřovatele amerických dodávek zbraní Iránu bývalého soudce, státního žalobce a předsedu Americké právní komory Lawrence Walsh, který prohlásil, že povede spravedlivé a důkladné vyšetřování.

* * *

Vybraný senátní výbor pro prozkoumání případu dodávek zbraní Iránu uzavřel svá jednání, aniž by dospěl k pevnému závěru, zda byl spáchán nějaký protizákonný přestupek a i kdyby, kdo se jej dopustil.

* * *

Státní department ohlásil, že odvolává jako velvyslance z Moskvy Arthura Hartmana, který tam ve svém diplomatickém postavení strávil pět let. Bílý dům spolu se státním departmentem ohlásil, že Hartmana nahradí John Matlock, přední expert na Sovětský svaz v Národní bezpečnostní radě. Hartman je diplomatem z povolání po dobu 32 let a v Moskvě byl nejdelší dobu ze všech dřívějších velvyslanců.

* * *

President Reagan, který chce zmodernizovat americký atomický válečný arsenál rozhodl, aby byla urychlena práce na malých raketách s jednou válečnou hlavicí a aby bylo zakoupeno dalších 50 velkých raket typu MX, jež by byly umístěny na železniční vagóny a přesunovány z jedné základny na druhou. Umístit další rakety MX na železniční vagóny má za cíl překonat obavy kongresu, že rakety MX umístěné v dosavadních nepohyblivých odpalovacích rampách jsou snadno zranitelné a nemusí přežít náhlý útok. Malé rakety, na nichž se již pracuje a jimž by bylo dáno jméno Midgetman, by byly namontovány na pohyblivých odpalovacích základnách, speciálně zbudovaných na nákladních autech.

První
československý
klub zahrádkářů
přeje
všem členům a příznivcům
veselé vánoce a
šťastný Nový rok
1987

Veselé Vánoce a
Šťastný Nový rok

1987

přeje

Houdek Pharmacy5539 Cermak Rd.
Cicero, Ill.
Tel. 652-0905

RADOSTNÉ VÁNOCE
A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

1987

všem milým zákazníkům
přeje

BAŠTA -
MUSIL
Travel Center

Zastavte se u nás. Vaše přání ohledně jakéhokoliv cestování a pozvání drahých z Československa vyřídíme odborně a spolehlivě.
Zastupujeme veškerou službu TUZEX. Vždy vás mile uvítají Wanda Zacharda a Edward Zubrick.

6011 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
(312) 652-0063

Požehnané Vánoce
a do Nového roku
1987

zdraví a pokoj
lidem dobré vůle

přeje

ČESKÁ
KATOLICKÁ
JEDNOTA
FRATERNAL LIFE
INSURANCE
po 106 roků
Dolloff Rd.
Cleveland, Ohio

ŠTASTNÉ A VESELÉ
SVÁTKY VÁNOČNÍ A
TRVALOU PROSPERITU
V NOVÉM ROCE

1987

přeje

House of
Czechoslovakia

San Diego
San Diego, Kalifornie

POŽEHNANÉ SVÁTKY
VÁNOČNÍ A
RADOSTNÝ NOVÝ ROK
přeji 1987

všem přátelům a známým

EDUARD a ALICE
VEDRALOVI

ze Cicera

MERRY CHRISTMAS
OGDEN TOP and TRIP SHOP
Repair or Replace
Automobile Seat Covers,
Convertible and Vinyl Tops

6609 Ogden Ave.
Berwyn, Ill.
484-5422

Merry Christmas
and Happy New Year 1987
Crestway Carpets-Wallcovering
8415 45th. St., Lyons, Ill.
442-7250 *
2017 W. Ogden Ave. Lisle, Ill.
852-2901

Merry Christmas
and Happy New Year 1987
from Your Hosts
At Brookfield

Restaurant
8900 Ogden
Brookfield, Ill. *
485-6180

Merry Christmas

from
Riverside Savings
3300 S. Harlem
Riverside, Ill.
447-6300

Merry Christmas
and Happy New Year
from
Park Boulevard Cleaners
9209 Broadway
Brookfield, Ill.
485-9655

Vše nejlepší, hodně zdraví
a obchodní úspěch
při otevření nové restaurace

přeji Medunovi a Nachtigalovi

Dumpling Villa

300 East St. Charles
Villa Park, Ill.
tel. 834-9565

Veselé Vánoce
a šťastný Nový rok
1987

všem našim novým a starším
zákazníkům, kteří u nás kupují mnoho let
nebo vědí, že máme výběr kvalitního zboží
za správné ceny.

Ondrus & Son

• DRAPERIES • CURTAINS • BEDSPREADS • BEDDING

6533 Cermak Rd.

Berwyn, Ill. 60402

484-1700

VISA, MASTERCARD

ESTABLISHED 1935

**"The Best In the West"
CORNER RESTAURANT**

Bohemian & American Home Cooking

**MERRY
CHRISTMAS**

Best Wishes of the Holiday season to all of our loyal friends and patrons. Your Hosts, Leo & Jarmila Manasek

**SUN., DEC. 23
FREE GLASS
OF WINE
WITH ALL
DINNERS**

**LUNCHEON & DINNER
SPECIALS EVERYDAY**

\$3.95 Includes: Soup, Coffee & Dessert and up

•CLOSED CHRISTMAS EVE
•CLOSED CHRISTMAS DAY

**9201 W. BROADWAY AT 8 CORNERS
BROOKFIELD • Ph: 485-5660**

**Veselé Vánoce
šťastný a veselý Nový rok
1987**

všem příznivcům přeje

PATRONÁT ŠKOLY ALOIS JIRÁSEK

FRANCES WALLA-MALINA - předsedkyně
ANEŽKA ŠVESTKA - místopředsedkyně
LIBUŠE VRÁNA - tajemnice

MARA KNEZ - učitelka
a všichni zástupci

Radostné Vánoce

a
šťastný Nový rok

1987

přeje

Čs. Ženská Národní Rada v Exilu

Maru Friedová, předsedkyně

Věra Rokničová, jednatelka

**VESELÉ VÁNOCE A
BLAŽENÝ NOVÝ ROK
1987**

**Andy a Anna
Šimo**

2631 S. Ridgeland Ave.,
Berwyn, Ill. 60402

Ještě stále opravují veškeré hodiny
hodinky, zlatnické opravy a
předělávky za nízké ceny.

Úředníci a členové Sokola Berwyn
přeji
všem sestřím, bratrům a přátelům
veselé svátky vánoční
a mnoho zdraví
do nového roku 1987

NAZDAR!

**SOKOL BERWYN
GYMNASTIC ASSOC.**

Navštivte naše zkoušky a přijďte na naše
výroční cvičení 28. března 1987

6445 W. 27th Pl.
Berwyn, Illinois

**Veselé Vánoce a
šťastný Nový rok 1987**

všem lidem dobré vůle
přeje

**Americko-Československá
Kulturní Společnost**

Betty Prenerová - předsedkyně Bláža Čiháková - místopřed.
Vlasta Matelová - tajemnice Anna Karásková - pokladní

Veselé Vánoce

a
šťastný a úspěšný Nový rok

1987

přeje

**JEDNOTA ČESKOSLOVENSKÉ
SPOLKY V AMERICE**

nyní pod novým jménem

ČSA Fraternal Life

která dosahuje 133. výročí svého založení
jako nejstarší podpůrná jednota v Americe.

CSA Fraternal Life
Formerly Czechoslovak
Society of America

PHONES: (312) 242-2224 or 795-5800
2701 So. Harlem Ave., (P.O. Box 249) Berwyn, IL 60402-0249

V srdci velehor Alp

Hlídky našich katol. Járo 1985.
skautů na Světské Juře.

v pozadí pomník
německého klasika
Hauffa.

Alpy, kdo by je neznal? Leží uprostřed Evropy a dělí se o ně Itálie, Francie, Německo a Rakousko. Přírodovědné výzkumy mně občas dopřály potěšit se z pobytu - doufám si to tvrdit - v "srdci" těchto velehor. Při tom připouštím, že tento pojem může být subjektivní. Ale příroda zná i tvory, které mají několik rovnocenných srdcí, na př. obyčejná žížala! To srdce velehor, které myslím je v "Nejvyšší dědině - Oberstdorfu", místu to mezinárodních sportovních utkání, na př. ve skoku na lyžích, krasobruslení, letu na t.zv. dracích (Drachenfliegen) a p. Zde jsem se seznámil již před 36 léty s "královským myslivcem" Speiserem, jedinečným znalcem života orlů skalních. Tito králové výšin prý tu dnes již nehází a pokus vysazení orlů v těchto končinách by ztroskotal na turistickém ruchu. Orel se nedá omezovat ve svém revíru.

Jednoho dne - byl to 28. říjen 1986 - jsem seděl na skále. Obklopovaly mne velehory, které jistě nejsou ty největší, ale v majestátnosti mohou soutěžit s velehorami světa. Byl to Mlhový Roh (2223 m), Žabí hlava (2657 m), Škrabák (2424 m), Dívčí Vidlička (2646 m) a Vysoké Světlo (2652 m) a j. abych tu některé uvedl "Nejvyšší dědina" je doslovně v amfiteátru velehor. Ač byl podzim, slunce krásně svítilo a rozlévalo své paprsky přes zalesněné stráně ke skalnatým stržím a vrcholům hor. Pozoroval jsem dalekohledem několik kamzíků na Rubikorohu, když náhle mne zastřel stín, něco mne jemně uchvátilo a neslo rychle do výše - přes zelené údolí, pestře zbarvené podzimní lesy, nad holými skalisky, až najednou jsem byl posazen na jemnou podušku z větví, mechu a peří. Zjistil jsem, že sedím v obrovském orlím hnízdě na hoře Vysoké Světlo. V hnízdě byla dvě odrostlá orlí mlád'ata a u mne seděl starý orel, který mne sem vynesl. Bylo to vše záhadné a neuvěřitelné. Ač jsem neměl sluneční brýle, mohl jsem se dívat přímo do slunce. Neoslepovalo, ale co jsem viděl, rozbušilo mé srdce. Tu již mluvil ke mně orel hlasem, kterému jsem dobře rozuměl: "Vzpomínáš na rok 1922? Tehdy v tvé vlasti se prosazoval křik některých t.zv. bezvěrců: "Odstraňte kříže ze škol! Odstraňte kříže z úřadů! Československo je pokrokový stát!". Někteří z obavy o svá místa, snažili se vyhnout násilnému křiku, ale slovanský lid, který byl pozván k orliskému sletu v Brně, na to jasně odpověděl."

"Ano", vzpomněl jsem si, "tehdy byl v čele orliského průvodu nesen alpinista, "lidem velehor", velký těžký kříž, jaký je budován na vrcholcích jednotlivých velehor. Šest mužů neslo tento kříž. A za nimi následovaly zástupy orlů - mužů, orlů - žen, dorostenců i dorostenek a orliských žáků".

"Máš pravdu! Byli tam Češi, Moravané, Slováci, Poláci, Ukrajinci, Jihoslované všech jižních slovanských kmenů (Chorváti, Slovinci, Srbové atd.) - všichni jako jedno. Tys byl svědkem. Jako mnohý orliský žák jsi mával československým praporem," pravil opět orel a ukazoval na slunce - v jehož záři pochodoval slovanský

lid i když v pestrosti národností, ale jednotný "srdcem a vírou".

A tu jsem spatřil i něco, co mne zaujalo. Pochodovali tu i skauti - s "americkými" velkými klobouky, s krátkými kalhotami a dlouhými holemi. Byli to první českoslovenští katoličtí skauti.

V tu chvíli zastřel ale sluneční kotouč bělavý mrak a když ten přešel, objevila se ve slunci lesní mýtina za pozdního večera. Uprostřed mýtiny hořel táborový oheň, kolem něhož seděli skauti. Byl to 28. říjen 1928. Do táborového kruhu vstoupil skautský vedoucí s třemi malými skauty. Všichni ostatní kol ohně povstali. Dva skautští rádcové nesli československou vlajku a skautskou vlajku. Všichni nyní zdravili skautským pozdravem: "Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe, že budu milovat vlast svou, republiku československou a věrně jí sloužiti v každé době...".

"Vzpomínáš?" ozval se nyní opět orel.

"Jak by ne! Na skautský slib jsem nikdy nezapomněl", odpověděl jsem.

"Na tisíce skautů slibovalo: Ten slib je pro celý život," pravil orel, "kolik mužů a žen ve svobodném světě zapomnělo na ten slib, či myslí že to byla jen dětská hra".

"Ne všichni, milý orle," bránil jsem skauty, "ta služba vlasti v každé době se vztahuje zvláště také na exil - nebot' vlast je ta, kde máme právo svobodně žít. Není-li tam svoboda - musíme "jak nejlépe dovedeme, prokázat lásku k vlasti", ne zradou tím, že bychom sloužili otrokářům, kteří týrají náš národ!"

"Máš pravdu! Snad se mnozí bývalí skauti rozpomenou," připomínal nyní orel a pokračoval: "Nezahanbil rok 1986 poutí na Velehrad ty, kteří by nejraději dělili slovanské národy a tím podřývali vůli a povinnost k jednotě Slovanů, jak k ní vyzýval na př. arcibiskup Dr. Stojan?"

V té chvíli zakryl slunce opět bílý mrak a když znovu odkryl sluneční tvář, ukázal se jiný obraz. Byl 28. říjen 1936. Na velkém nádvoří vojenských kasáren stály řady vojáků a aspirantů. U nohou měli pušky. Velitel kasáren předřikával přísahu republiky československé na ústavu z roku 1920!

"Tak přísaháme!" zněla hřmící odpověď.

"Kolik bývalých vojáků a důstojníků žije dnes v exilu," rozhorlil se nyní orel, "jak je možné, že tolik jich zapomnělo na svou přísahu?"

"Asi jim křivdíš, milý orle," pravil jsem, "vždyť dokonce v Austrálii povstala skupina, která nechce tvořit nějakou novou organizaci v zahraničí i v exilu. Těch máme snad na sta! Ale ona skupina chce jasně připomenout Orlům, Sokolům, skautům i bývalým vojákům jejich slib a přísahu!"

"To je pěkné," pravil opět orel, "zatím jsem na ně slyšel jen posměch a spílání a to nejen z řad otrokářů. Doufejme, že se lidé v exilu vzpamatují! Že se vážně zamyslí a spojí si bratrsky ruce. Chyby dělají všichni! Správná cesta je ta, která vede k nápravě chyb a to lze jen s dobrou vůlí".

Nyní se na slunci objevila nová scéna: Strassbourg ve Francii krátce před 28. říjnem 1986 evropský parlament, kde se sešli zástupci ujařmených národů v Evropě. Hostitelé byli Poláci, nejzajímavější byla delegace Albánců.

"Albánci nejsou Slované," vysvětlil orel, "ale podívej se. Jsou mezi nimi mohamedáni i křesťané, stoupenci royalistů i republikánů. Ale všichni bojují všemi dostupnými prostředky za jeden cíl, totiž osvobození vlasti Ablánie od utiskovatelů - komunistů! Kolik by mohlo být mezi nimi v exilu sporů. Mohamedáni proti křesťanům, nebo stoupenci krále proti republikánům. Ty spory ale nejsou. Albánci by měli být příkladem Slovanům, zvláště Čechoslovákům."

"Máš pravdu, orle," povzdechl jsem.

Orel nyní rozepjal svá křídla - mladí orlíci, kteří všemu naslouchali a byli svědky, mi zamávali svými perutěmi - a než jsem se nadál, seděl jsem opět na skále v údolí "Nejvyšší dědiny".

Měl jsem dosud dalekohled v ruce, ale neviděl jsem již ani kamzíky, ani orla.

J. K. Baby

J. Dragoš-Alžbetinčan Na kolená padni

Desivé zatmenie zaľahlo na ľudí.
Moderný, biedny svet po zlých cestách blúdi.
I niet pokoja dnes, ani radosti niet.
Satan-vrah vrhá tieň na zákony večné.
Preto zlo na svete, biedy nekonečné.
I niet pokoja, dnes ani radosti niet.

On, nepriateľ pravdy, bludné plány snuje,
odboj proti Bohu v ľudoch podpaľuje.
I niet pokoja dnes, ani radosti niet.
Čo hnevu a zloby, čo hesu a vzteku,
neúnavy, pomsty je v dnešnom ľloveku.

On ľlovek, vraj, múdry vojny chce a nie mier,
besnie, zúri, reve ako len divá zver.
I niet pokoja dnes, ani radosti niet.
Národ ničí národ ohňom hrozným striel.
Svet sa v krvi kochá, v hrobch mrtvych tiel.
I niet pokoja dnes, ani radosti niet.

Bezbožní rúcajú i svätyné Boha,
ničia ľud, kultúru, kam vstúpi ich noha.
I niet pokoja dnes, ani radosti niet.
O, smutno-hölne dnes žijeme časy.
O, keďže už svet dožije sa spásy?
Na kolená padni, svet, a Boh príde hned'.

On naplní svetlom L'udstva umy tmavé.
On ukáže cesty žitia nášho pravé.
Na kolená padni, svet a Boh príde hned'.
On rozleje prúdy radosti a mieru
do našich biednych srdc, i rozmnoží vieru.
Na kolená padni, svet a Boh príde hned'.

On je Cesta, Pravda a Život bezpečný.
On riadi zemský svet, On spravuje večný.
Na kolená padni, svet a Boh príde hned'.
Ja, ty, každý, všetko-nebo, zem pomínú,
lež On, Jeho slová nikdy nepomínú.
Na kolená padni, svet a Boh príde hned'.

Je-li souvztažnost Vánoc se zimním slunovratem potvrzena skutečností, pak můžeme dále vysvětlit současné rity a zvyky. V mnoha místech Evropy se Vánoce slaví ohněm a pálením vánočního špalku (yule-log). Jazykově slovo yule nebo jeho starobylá forma "Hiaul" či "Huul" znamená slunce v některých jazycích. Anglické slovo "wheel" je etymologicky odvozeno od yule, starého názvu slunce, a "wheel" je jedním z nejstarších symbolů slunce, kde příčky v kole představují sluneční paprsky. Yuletide může být přímo přeloženo jako Suntime. Vánoce jako zimní slunovrat opravdu znamenají velký obrat ve zjevném pohybu slunce, které dosáhlo nejnižší pozici na obloze, astronomicky řečeno snížení o 23.5 stupňů pod nebeský rovník. Prakticky řečeno to znamená nejkratší dny a nejdelší noci v roce. Před léty letoucími se noc musela zdát dlouhá a chmurná pro primitivního člověka v jeho neosvětlené jeskyni. Musela být bolestnou zkušeností naplněnou neustálými obavami a vidinami tak živými pro jeho primitivní mysl. Když objevil před mnoha tisíci léty, že slunce nejde po obloze dolů, aby zmizelo navždycky, ale že se vrací a že dojde k vítězství světla nad temnotou, poznal, že ten den je nejslavnější příležitostí roku, den milosti, požehnání a radosti. Tento den se stal symbolem všech radostných a šťastných nadějí, oznamující slávu přicházejícího jarního období se svými květy a zpívajícími ptáky, s požehnáním nové úrody a potravy, se životodárným teplem v letních dnech. Slunce a jeho postavení na obloze bylo proto svrchovaným zájmem lidstva od počátečních dnů historie.

Vánoce představující zvratný bod a znovuzrození slunce byly proto důstojně posvěceny mnoha rituály, které během století ztratily svůj význam v myslech těch, kdož mechanicky zvěčnili tyto zděděné zvyky. Obřadné spalování vánočního špalku se jenom trochu liší od rozsvěcování vánočního stromku, což představuje světlo provázející boha slunce zpět k životu. Slavnostní koláče z kukuřice a ovoce pokládaná na posvátný oltář starobylých Egyptanů a Peršanů jako obět' vděčnosti Pánu Života, má v průběhu symbolismu předávaném od civilizace k civilizaci svůj moderní protějšek v hořícím švestkovém pudingu při radování se z našeho Štědrého večera.

Světlo, které je hojně používáno během vánočních slavností, odhaluje v sobě povahu slunovratných slavností. Místo nedovoluje uvést mnoho zvláštních zvyků rozličných národů jak v Euroasii, tak v civilizacích v Americe před Kolumbem. Většina z nich ale poukazuje na určitou formu neobyčejné hvězdy na obloze při nebo krátce po události zimního slunovratu. Adventní hvězda nebo v ryze křesťanském jazyku Betlémská hvězda byla fenomenálním nebeským světlem oznamujícím slavnou událost, milost Boha, nový příchod Slunce.

Slovy W. T. Olcotta: "Slavnost radosti, že bylo dosaženo zvrtného bodu v běhu slunce, že životadárné těleso dosáhlo konce své dráhy, nebezpečně se ztrácejících hodin denního světla a začalo novou dráhu ve směru, která s sebou přináší každý den se zvyšující teplo a světlo." Adventní hvězdou starých Etyptanů byla slavná Sothis, známá dnes jako Sirius, která oznamovala příchod egyptského nového roku. Příběh o hvězdě, mající podobnou úlohu, byl uchován po staletí. Betlémská hvězda oznamující zrození Krista je vynikajícím příkladem.

Naše nynější civilizace patří do nordické rasy. Když před dvěma tisíci roky divoši ze severních zemí přepadli a zmocnili se Říma, i když jej zničili, stali se civilizovanými. Dostali se do vlivu civilizací v oblasti Středozemního moře, jejichž jediným mocným představitelem tehdy byl Řím. V tomto věku nordičtí lidé již věděli o zimním a letním slunovratu, slavíce s obzvláštním důrazem letní slunovrat jako hlavní veřejnou sluneční slavnost. Kvůli nepěknému počasí v severních zemích nebyl zimní slunovrat pro veřejné slavnosti vhodný. Proto Stonehenge, slavná sluneční kaple vystavěná v Anglii v 17. století před Kristem, měla svoje hlavní osy obráceny k bodu, kde slunce vycházelo v den letního slunovratu.

Středozemní podnebí bylo však vhodné k veřejnému shromažďování se během zimního slunovratu a sluneční slavnost vánoční sezóny byla hlavní složkou událostí spojených s ročním znovuzrozením slunce. Po srážce s Římem nordické rasy postupně nahradily své

Naši milovaní přátelé,
pani Harrieta a Karel Hujerovi

Pan Josef Kučera, st.
redaktor Denního Hlasatele

6426 West Cermak Road
Berwyn, IL 60402

Vážený a milovaný příteli,

Mám stále na vědomí Váš vzácný dopis ze 6. dubna a věřím, že fyzická indispozice se postupně zmírní, abych mohl vypracovat delší pojednání, jak jste je laskavě vyjádřil.

Dnes je již počátek adventu a mám stále na mysli vyslovit za nás oba naše vroucí přání všeho zdraví a duchovní pohody jak k Vánocům tak do okruhu jak Nového roku 1987 tak mnoha dalších let s přáním všeho zdraví ve Vaši tak obětané a nezištné službě blahu našeho milého národa v jedinečném vedení Denního Hlasatele.

Připojuji do dopisu naše vánoční pozdravy v anglickém podání, jež se rozletují do mnoha končin našeho světa a také kopii mého pojednání o astronomickém významu Vánoc, jež bylo publikováno pouze anglicky již před více než čtyřmi desetiletími, kdy jsem ještě vyučoval na Michigan State College, dnes University v East Lansing.

S projevem úcty a oddanosti za nás oba

Váš oddaný, Karel Hujer

letní slavnosti slavnostmi zimního slunovratu, což jsou naše Vánoce. Jestliže tedy pozorujeme, že většina církví v Evropě má svůj hlavní oltář obrácen k východu slunce a udržuje věčné světlo, které je zhaseno jen po tři symbolické velikonoční dny a nadevšechno přizpůsobila starobylé sluneční ideje křesťanské alegorii ve velmi jednoduché vánoční bohoslužbě zpěvem "Sol novus oritur", což znamená - oslavujeme nové slunce, uvědomujeme si definitivní spojení se staletími sahající až k předkům za zaznamenanou historii. Zatímco zdokonalený vliv zůstává nepochybný, křesťanství představuje ne příliš těžkou superpozici nad vzdáleným a nezapomívaným věkem bájesloví.

Stopy tohoto mystického věku nemohou být nikdy vymazány ze zkušenosti lidstva podobně jako naše dětství nemůže být odděleno od naší dospělosti. Něco je pravda o pohádkách našeho dětství. Viděli jsme skutečný svět ve světle představ, jež měly nějaký vzdálený pojem o skutečnosti, ale byly kouzlem našeho dětství. Podobně báje jako nekonečné obdoby jsou duší básnictví, lidských příběhů naplněných nemizícím životem a krásou, mistrovských uměleckých děl, náležitých minulosti a v naší době ověřované zkoumající myslí pozitivistických filosofů a vědců. A přece vzdor realizmu naší technické civilizace antická krása a kouzlo Vánoc zahřeje srdce bezpočetných lidí snem o tiché a svaté noci, noci velké a slavnostní naděje na lepší budoucnost. Toto je podstatný význam nejstarobylejšího dědictví - narození světla - narození Krista.

(Článek byl otištěn v Michigan Education Journal v prosinci v roce 1944, kdy prof. Dr. Hujer byl profesorem astronomie a fyziky na Michigan State College.)

ANDREJ PLÁVKA DOMOVINA MOJA

Ty, domovina moja, plná krásy,
čo z hôr a dolín veniec uvila si
a stužkami riek si ho vyzdobila
— ako sa zdobí pri nedeli milá —
i líca tvoje kvitnú v kvete lúčin,
zdravie na poliach v žirných lánoch pučí,
kaderie tmavé v podtatranskom lese,
jas očí tvojich v krištáľovom plese,

čo pri pohľade všetky žiale zhoja —
ty, krásavica moja!

Čo sa to deje v mojej vlasti tuná,
— ako na veľkom, živom mravenisku,
roboty plno, ľudí, vravy, stisku,
lešení, fabrik či vyrástli hupkom,
kde kádilo sa predtým pod kozúbkom,

dnes domy stoja pekne murované —
a rolky vókol, laziny a stráne
menia sa v tably bez medzí a ôstia,
štedrejšie pre nás i pre nášho hosťa.
Krajšie si teda obliekajú háby
slobodné deti, než kým boli rabi —
a kebys' znala, čo ti ešte stroja,
ty, domovina moja!

Veselé Vánoce
a
mnoho zdraví v roce
1987

přeje

VŠEM PŘÁTELŮM A PŘÍZIVCŮM

PATRONÁT ČESKÉ ŠKOLY
T. G. MASARYK

AMERICKÁ OBEC SOKOLSKÁ

Děkujeme všem bratřím a sestrám, všem přátelům a příznivcům a všem spolupracujícím organizacím za práci a za podporu sokolského hnutí.

K největším svátkům roku přejeme naši sokolské a krajanské veřejnosti nejvyšší míru spokojenosti a hojnost úspěchů a štěstí v nastávajícím roce.

Nazdar!

GEORGE C. BASTA, starosta   JACKIE KOURIM, tajemnice

VESELÉ VÁNOCE
A
ŠTASTNÝ NOVÝ ROK
1987

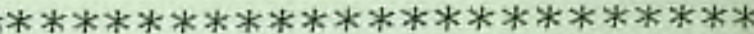
všem přátelům a zákazníkům
přeje

BLANCHE PLZAK

ZAKLADATELKA

CENTRAL FOUNDATIONS

6743 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

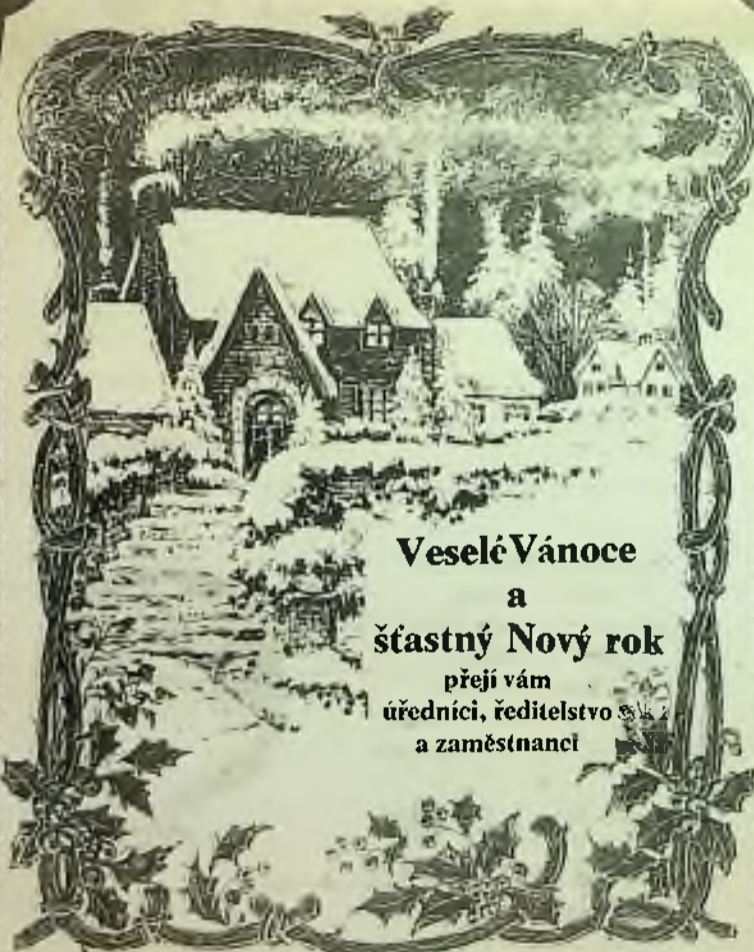
O vánocích - svátcích lásky, míru a pokoje, děkujeme všem, kteří nás podporují v naší práci ve prospěch našeho města a zachování dobrého sousedství.

Přejeme vám všem, aby Nový rok 1987 byl pro vás rokem míru v pevném zdraví a spokojenosti.

Poplatníci spolku severního Berwynu

JOSEFKA ŠMÍDOVÁ   JOSEF KOČI
předsedkyně   tajemník
a všichni úředníci a občané a občanky.

Veselé Vánoce
a
šťastný Nový rok
přejí vám
úředníci, ředitelstvo
a zaměstnanci

CO-OPERATIVE FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

6125 So. Cass Avenue
Westmont
963-9500

3821 W. 26th Street
Chicago
521-3270

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ K VÁNOCŮM A NOVÉMU ROKU 1987

všem lidem dobré vůle
přeje

Mír Čechie čís. 205 Č. S. A.

MARIE ŠLAUF, předsedka
EMILIE DAM, tajemnice

Radostné Vánoce a šťastný Nový rok 1987

přeje všem lidem dobré vůle

MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

THOMAS C. KUCHVALEK, President
VASEK PRIKAZSKY, Vice-President
ROSEMARIE J. PRITASIL, Treasurer
ROSE ANNE PEKNY, Secretary
PAULA KURKA, Financial Secretary

**Veselé Vánoce
a mnoho zdraví a spokojenosti
v Novém roce 1987**

přejí všem obchodním příznivcům, osobním přátelům a
celé československé veřejnosti

úředníci, ředitelé a personál

**DAISY BRAND
MEAT PRODUCTS**

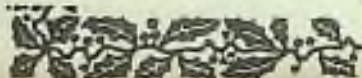
(NEJVĚTŠÍ RYZE ČESKÁ UZENÁŘSKÁ SPOLEČNOST V AMERICE)

U Crawford Sausage Co. Jsme hrdí na masné produkty,
které vyrábíme.

Crawford Sausage Co.

2310 SO. PULASKI ROAD, CHICAGO TEL.: CR 7-3095-3096

Vždy žádejte "Daisy Brand" masné
výrobky u vašeho obchodníka.
Naše uzennářské výrobky jsou prodávány
pouze ve velkém přímo obchodníkům.

**Příjemné Vánoce
a
šťastný a veselý**

Nový rok 1987

všem lidem dobré vůle v zemích
Československa a všude po celém světě
přeje

CELÉ KRAJANSKÉ VEŘEJNOSTI

**Sdružení
československých exulantů
v Chicagu**

VESELÉ VÁNOCE

**A
ŠTĚSTNÝ NOVÝ ROK 1987**
přeje

**Západní česko-bratrská
jednota**

WESTERN FRATERNAL LIFE ASSOCIATION
Založená v roce 1897

Největší česko-americká bratrská jednota

Nejlepší pojištění pro každého člena rodiny

VÝKONNÝ VÝBOR;
ELMER F. KARÁSEK, President
EDWARD J. ROZSYPAL, Chairman of the Board
RAYMOND L. MILLER, Vice-President
HOWARD J. WOLFE, Secretary
PHILIP J. TORCILL, Treasurer

HLAVNÍ ÚŘADOVNA V CEDAR RAPIDS, IOWA
1900 - 1st AVENUE N. E.

**Česká svobodomyšlná škola
Karel Havlíček v Berwynu**

Děkujeme všem našim přátelům,
kteří nás podporují v naší práci
naučit děti znát zemi, ze které přišli
jejich rodiče a udržet českou řeč i
kulturu v naší krásné americké
zemi.

**PŘEJEME VÁM VESELÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
A MNOHO ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI V NOVÉM ROCE**

Za školní patronát přeji: **1987**

JOSEFA SMÍDOVÁ
předsedkyně

JOSEF KOČI
tajemník

a všichni ostatní úředníci a delegáti a paní učitelka

**Merry Christmas
and Happy New Year**
from

Vanik's Stamps, Coins and Video

3747 Grand, Brookfield, Illinois
Telephone 485-9066

**Veselé Vánoce
a**

Šťastný Nový rok

1987

přeje

CIHÁK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 CHICAGO (312) 242-6110

Skupinové lety do Československa po celý rok

Rádi vám poskytneme další informace.

Poskočte si Moraváci -
vy ostatní s nimi -
přejeme vám málo zimy -
žádné medicíny,
však hojnost zdraví
a milostiplné vánoční svátky,
s nimi hodně úspěchu a odvahy
a
nastávající Nový rok 1987

naplněný radostí, láskou a Boží ochranou.

Marina's Beauty Salon

MARIE a STANISLAV JANČÍKOVI
majitelé

6234 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Darney - shledání s minulostí rodné země

Vracím se z jižní Francie do Německa přes Vogézy. Jedu do městečka Darney jako bych jel do Sušice. V Darney jsem byl již jednou. Je tomu bratru 20, 21 let. Tehdá jsem tam jel se svým drahým přítelem Otcem Křišť'anem. Byl tam tábor dětí našich krajanů a po prvé jsem se tam mohl setkat s arcibiskupem Josefem Beranem po jeho propuštění z komunistického vězení. Bylo to zvláštní setkání. Po prvé jsem ho spatřil u táborového ohně, kde mluvil k dětem a kde si s nimi zazpíval. Otec Křišť'an, který znal Berana jako svého profesora teologie, pokyvoval spokojeně hlavou. Malý jako by do sebe uzavřený člověk s pevným hlasem a dobrotivým pohledem. 5 let koncentračního tábora v Dachua a 16 let komunistického vězení a šikanování jako by na něm nezanechaly ani jednu stopu.

Darney. I tentokrát jako tehda mi počasí přálo. Ve Vogézách je horké suché léto, ne vedro, ale krásné suché teplo. Krajina se protahuje po kopcích a vršcích do zelena. Takovou krajinu a tak prosluněný den znám jen z Čech. Jak si jsou cizí kraje někdy podobné! Ale je nám tato krajina tak cizí? Před branami městečka Darney byly před sedmdesáti lety soustředěny československé legie ve Francii. Historie vztahů městečka Darney k Československu a vice versa začíná 19. prosince 1917, kdy prezident Poincaré a ministerský předseda Clemenceau podepsali dekret o vytvoření československých dobrovolných legií ve Francii. Hned na to se vytvořily dva československé pluky - pluk 21. a pluk 22. Jsou v nich našinci, krajané z Francie, z Belgie, z Anglie, z Ameriky, ale i z Rumunska a z Ruska - ti, které válka zastihla na cestě. Českoslovenští dobrovolníci byli od samého začátku soustředováni v provizorním tzv. Kléberově táboře - na široké náhorní planině u městečka Darney.

19. června 1918 uznává francouzská vláda jako první ze všech spojeneckých vlád právo Čechů a Slováků na ustavení nezávislého a svrchovaného státu ve starých historických hranicích.

Již příštího dne - 30. června 1918 - odjíždí francouzský prezident Raymond Poincaré na slavnostní přehlídku našich dobrovolníků-legionářů do Darney. Tam v přítomnosti mnoha ministrů, zmocněnců spojeneckých generálních štábů a zástupců města Paříže vyhláší, že Francie uznává Národní radu Československou jako svrchovaný orgán československé vlády. President Poincaré odevzdává československým legionářům prapor, na který přísahají. Za československou stranu je této ceremonii přítomen dr. Edvard Beneš.

A 9. prosince 1918 president T. G. Masaryk, který se den předtím vrátil z Ameriky do Francie, spěchal do Darney, aby tam vykonal svou první vojenskou přehlídku - už jako zvolená hlava tohoto nového státu. Bylo to na jeho výslovné přání, že jeho první návštěva na půdě Francie platila jeho milovaným legionářům, kteří se do Darney vrátili z tvrdých válečných bojů u Vandy, Terronu a jinde. Ani mráz a drsný severák nemohly ubrat nic z lesku slavnosti. Presidenta Masaryka nevěřili však jen jeho vojáci, nýbrž i nadšený potlesk shromážděného obyvatelstva městečka a celého širého kraje.

Vzpomínky na toto shromáždění měl navždy oživovat pomník francouzsko-československého přátelství, k jehož postavení dal 14. května 1937 podnět předseda Rady Vogézského kraje, senátor a starosta města Darney, André Barbier. Pomník měl být postaven přesně v místech, kde kdysi stál tábor československých legionářů.

Všechno souvisí se vším

Který vysokoškolák by to nevěděl, že má po absolutoriu vysoké školy a když nastupuje do svého prvního zaměstnání plat, který mu sotva umožňuje založit rodinu, který ho nezbavuje závislosti na rodičích a který je podstatně nižší, než gáže těch mladých lidí, kteří nestudovali, ale hned po základní nebo střední škole odešli - jak se říká - do praktického života. A že mu tedy ta jeho několikaletá dřina, ta léta odříkání jsou z materiálního hlediska k ničemu.

Konečně se o tom trochu otevřeněji, než je zvykem, hovořilo v podvečerním vysílání Prahy minulý týden a bylo to vysílání, jehož obsah si sotva může dát reálně - socialistický režim za rámeček. Přes všechnu otevřenost však tento pořad nepřekročil mez konstatování faktů a nedobral se k podstatě problému - a vlastně o to vlastně ani neusiloval, či usilovat nemohl. Nicméně už i zjištění jeho účastníků i názory mladých, kterých se rozhlasová redaktoři ptali, byly více než otřesné. Kdybychom to měli shrnout.

Absolventi vysokých škol jsou po vstupu do zaměstnání a po založení rodiny nadále - do značné míry - závislí na svých rodičích a to nikoliv stovkovými, ale často desetitisíčovými milodary.

Období po skončení školy je nejtěžším v životě mladých rodin vysokoškoláků.

Vysokoškolák kolem 25 let má o 400 korun menší plat, než jeho stejně starý kamarád se základním nebo středoškolským vzděláním -

Ještě v roce 1937 se vlády francouzská i československá rozhodly přispět finančními dotacemi na jeho stavbu. Práce hned započaly a brzo na to vyrazil ze země betonový obelisk vysoký 32 metrů. S odhalením památníku se čekalo úmyslně až do roku 1938. Měl být odhalen v den 20. výročí ceremonie z 30. června 1918. Jenomže nad Evropou visela jako temný mrak hrozba nové války a tak z chvályhodného záměru sešlo. A už tu byla válka a okupanti Prahy dorazili i do Darney. Příslušníci zvláštní jednotky německé branné moci byli pověřeni úkolem pomník zbořit, ale protože to byla nesnadná záležitost, pachtili se na díle zkázy skoro týden. Bez valného úspěchu. Teprve prudká bouře jim přišla na pomoc a jako by s výsměchem položila pomník sama. Po skončení druhé světové války se nejprve ustavil Krajský výbor pro znovupostavení pomníku. Teprve však v roce 1964 dekret francouzského ministerstva vnitra schválil jeho rekonstrukci. Od počátku roku 1968, což byl rok 50. výročí zřízení Československé republiky i rok nové okupace naší země, tentokrát okupace, která byla provedena tzv. spojenci, ční u Darney nový dvacet metrů vysoký památník. Jako kovový třípřítící se šíp je zasazený do pětibokého podstavce ze železobetonu. Do jeho desek jsou vtisány myšlenky Poincarého, Masaryka a Beneše o tom, že pravda vždy znovu ožije a že podle hrdého československého hesla - i zvítězí.

Po druhé v Darney jdu po starých stopách. Po obědě na slunečné hlavní ulici, kde kupodivu jako by na dvě, tři hodiny ustal veškerý dopravní ruch, odcházím do musea, které je plné skvostných památek na naše legionáře. Pak kladu na Masarykově náměstí malou kytíčku k pomníku Tomáše Garyka Masaryka. Které československé město má ještě Masarykovo náměstí? Nebo které má Masarykův pomník? Člověk musí až do Francie, do vogézského městečka, aby se shledal s opravdovou minulostí rodné země... Na cestě k autu se setkávám s rozesmátými turisty a jejich švitořícími dětmi. Darney je známé letoviště a Francouzové sem přijíždějí hledat klid venkova a malého města. Tady se ještě pěstuje ten starý krásný zvyk - jezdit "na letní byt". No a pak už ujíždím zpět po silničce, která je roubená břízami, ke Strassburku. Už zbývá jenom říci - Darney na shledanou - dá-li Pán Bůh zdraví. RFE

a je na tom hůř, než nevyučený dělník.

Plných 90 procent vysokoškoláků, kteří zakládají rodinu, usiluje o to zlepšit si svoji situaci vedlejším výdělkem.

Vysokoškoláci často z materiálních důvodů pracují v jiných oborech, než jaké vystudovali.

Společnost ztrácí odborníky.

Vysokoškolák, který zůstal jako vědecká síla na fakultě, má příjem 1.300 korun čistého.

Z novomanželských půjček o výšce 30 tisíc korun lze sotva - po neustálém zvyšování cen - vybavit mladou domácnost. Splácení půjčky i tak zatěžuje rodinný rozpočet, který sotva stačí na jídlo, oblečení dítěte, trochu kultury, nehledě už k činži.

Jeden interviewovaný vysokoškolák si našel z této situace kuriozní východisko. Aby si zajistil lepší vstup do manželství a pozvednul základní životní úroveň, byl na roční - zřejmě manuální - brigádě.

Proč k tomuto ostudnému stavu, který nemá v průmyslově pokročilých státech světa obdoby - v Československu došlo? Na to mohou být různé názory. V každém případě je to výsledek dlouholetého podceňování duševní práce a odborné kvalifikace, ale i podezřívavosti vůči vzdělaným lidem, kteří svým způsobem vynikli nad šedivý průměr a kteří by pozice tohoto průměru mohli ohrozit.

Před 131 lety, když v r. 1855 V. Británie a Francie byly s Ruskem v Krymské válce, objevují se opět dnes sovětské vojenské síly zde a zastíňují bezpečnost Austrálie.

Australští politikové a američtí admirálové hodně mluví o sov. "hrozbě" tohoto prostoru a nepřítomnosti a nezájmu jiné velmoci. Sov. námořní báze Cam Ranh Bay ve Vietnamu, je uváděna některými politiky liberální partaje jako přímá hrozba pro Austrálii.

Po 30-letém stálém budování lod'stva Sov. svazu, tento si zjednal postavení námořní supervelmoci. Hledá rozšířit své námořní báze, pod pláštěm rybolovu a budovat politické svazky s malými státy v těchto krajinách.

Ano, Sověti sem přicházejí, ale jen jako "diplomaté", jako obchodníci v loveckých šatech a nikoliv v uniformách rudoarmějců. Válečné námořní lodě v jiho-záp. Tichomoří nebyly viděny více než před stoletím.

Jestliže supervelmoci někdy vůbec půjdou do války, budou spíše válčit v sev. Tichomoří, než v oblasti Coral Sea (Korálové moře). Jižní Tichomoří je menší strategické důležitosti. V případě nukleární války, cílem Sovětů v jiho-záp. Tichomoří, byla by americká voj. zařízení v Pine Gap, Nurrungar a v sev. -záp. předhoří. Věru, řeči o nové hrozbě sov. vojsk přehlížejí skutečnost, že nastaly důležité změny v řízení zahr. politiky Sov. svazu.

Rozpínatost sov. voj. sil byla vedena hlavně k severu v Asii a sev. Tichomoří.

Sov. báze Cam Ranh Bay ve Vietnamu, největší sov. nám. báze mimo SSSR, mívá v přístavu v kterékoliv době asi 20 lodí a několik ponorek. Sověti tam mají též stanoviště pro průzkumná letadla a eskadronu Mig 23 letadel. Tato umístění nám. sil, směřujících do

Všechno souvisí se vším ...

Kdo je však typickým reprezentantem takového průměru, nekvalifikace, neobornosti? Jsou to - vedle lidí, kteří jednoduše neměli dost nadání na to, aby se lépe učili - především oni aparátníci, funkcionáři, mající jen jednu jedinou kvalifikaci - totiž kvalifikaci politickou. Lidé, kteří jsou pověřováni dnes tím, aby řídili vodárny, zítra tím, aby rozkazovali energetikům, pozítří spisovatelům a popozítří zdravotníkům. Nevědoucí vševědové, sedící dnes v měkkých křeslech všelijakých sekretariátů, včetně sekretariátů Svazu mládeže.

Nemůže být pochyb o tom, že tam sedí jako žáby na prameni už příliš dlouho a že to s pokračováním jejich éry nevypadá právě nejlépe... V tomhle, jak se zdá, gorbačovština přece jen začíná plíživě překračovat československé hranice - a i samo povolení a uvedení zmíněného pořadu v pražském rozhlase tomu nasvědčuje.

Samozřejmě, že by se k tomuto tématu dalo obecně dodat ještě mnohé. Například - kolik vynikajících odborníků bylo ze svých míst z politických důvodů během let odstraněno a žijí se dnes - třeba i dobře - v oborech, které nevyžadují jejich kvalifikaci či nevyžadují kvalifikaci vůbec žádnou? Kolik kvalifikovaných lidí z Československa z politických důvodů buď odešlo, nebo bylo vyhnáno a jsou z nich dnes významní profesori a vědci na západních univerzitách, či věhlasní průmysloví odborníci? Kolik mezinárodních obchodních transakcí Československo neuskutečnilo z ohledu k Sovětskému svazu? Atd. atd. Není tohle všechno v souhrnu i jednotlivě důvodem, proč nejsou v československých obchodech často k dostání úplně běžné věci? Proč nefungují služby, proč jsou tak drahá auta, proč je tak těžké dostat devizový příslib či slušný byt? Jednou z pravdivých pouček marxistické dialektiky je, že všechno souvisí se vším. Souvisí. Například i nástupní platy vysokoškoláků s cenou a poruchovostí barevných televizorů či s nedostatkem hřebíků. RFE

Indického oceánu, má vliv v jiho-vých. oblasti v Asii. Sov. voj. strategii jest chránit hlavně svá vzdálená vých. území.

Tato voj. mašinerie s mnoha zbraněmi byla by nadmíru zranitelná ve válce a byla by odříznuta od srdce Evropy.

Sověti stojí tváří v tvář vážnému a více modernímu lod'stvu Ameriky v Tichomoří (7. a 3. flotile), jež je v každém ohledu superiorní, obzvl. proti ponorkám a zvýšeném a schopném lod'stvu Japonska. Blíže k domovu, je tam 1 bilion Číňanů, jež jsou více nakloněni k Západu a stávají se silnějšími.

Pro občany z Vladivostoku je to do Moskvy asi tak daleko jako do Darwinu, 6,000 km k jihu. Vklíněn mezi Mandžurii a sev. Koreou, tato izolovaná předsunutá stráž sedí na výstředním jižním cípu sov. území, napříč moři Japonska.

Koncem měs. července tohoto roku, ohlásil M. Gorbačov diplomatickou ofensivu v záp. oblasti Tichomoří. Jeho přáním bylo, odklidit roztržku s Čínou, navázat styky s Tokyem a zastavit 30-letý úpadek prestiže a vlivu Sovětů v jiho-vých. Asii a v Tichomoří. M. Gorbačov řekl, že přišel čas k radikálním změnám "s mnoha obvyklými postoji zahr. politiky." Prohlásil, že Sov. svaz bude zkoušet rozšířit svá spojení se všemi zeměmi v této oblasti, včetně nejmenších státek a bude uvažovat učinit Vladivostok hlavním obchodním centrem. Zatím co Sověti dnes v Tichomoří jsou vojensky daleko silnější, měly daleko menší podporu a porozumění, než za éry Kruščova.

Po vrcholné konferenci v Reykjavíku, žurnalisté v Canbeře (Austrálie) dostali od Sovětů z první ruky zprávy, u srovnání s pozdějšími americkými, což je obzvl. viditelnou pozorností Gorbačeva vůči Austrálii. (Když ptáčka lapají...)

V jižním Tichomoří, Sověti byli povzbuzeni se zhroucení se ANZUS smlouvy, tvrdý odpor zemi šprýmovných Američanů, ohledně rybářských člunů tuňáků a usilovnou opozicí k nukleárním zkouškám Francie. Moskva shledává velké těžkosti se zde v již. Tichomoří usadit, neb zde nejsou komunisté a náboženské křesťanství, spíše než marxismus, má zde moc. Zde nejsou státy jedné partaje, což je úplně cizí k sov. tradici. Sov. svaz dosud má jedinou rybářskou bázi na Novém Zélandě. Kromě zájmu o rybolov, Sov. svaz má veliký oceánografický badatelský program v Tichomoří a je v tomto oboru aktivní od ro. 1957.

Spojené státy americké, Austrálie a N. Zéland, zdvojnásobují svá úsilí obnovit tradiční těsné styky se zeměmi jižního Tichomoří. Před nedávnem Spoj. státy americké, takřka po 2-letých pútkách, konečně podepsaly smlouvy s mnoha ostrovními státy.

Austrálie zvyšuje svůj rozpočet pro obranu své země, jež není na výši, což Sověti vědí. Zatímco M. Gorbačov slibuje více ohebností při jednáních v Tichomoří, podnikání Moskvy v tomto prostoru bude pokračovat ve stavu napětí pro jejich ohromný voj. postoj.

P. S. Při pohledu na přípojemnou mapku o stavu sov. vojsk, kdy bylo "opomenuto", že ve Vietnamu, jejich spojenec má 1-miliónovou armádu, můžeme jim věřit, že ten kraj nebudou komunizovat? Přicházejí tam jen "pro rybolov?" Až kam již směřují s jejich "vědeckým ateismem?"

Miloslav Adamik

Čas odejít

(Michalu Rackovi)

Já to vědět vždycky
co, oni nevěděli
Báli se mne vždycky -
byl Stín můj podezřelý

Ptal jsem se jich vždycky
co sami nevěděli
proč rány očí mých
v Světě se otevřely?

Bál jsem se jich vždycky -
pomáhat mi chtěli
starostmi jejich skrání
vlasy mi zsedlively

Vídal jsem je vždycky
jak mi s kamennou tváří
Splétají kolem hrdla
svlačec časného stáří

Ptají se nás teď vždycky
kde jsme se vlastně vzali
kdepak jsme listy svých Podzimů
do knížek posbírali?

Nám zbyly jen ty knížky přání
vložené pod Lampu k Stínu -
Srdce nám skosilo očekávání
jak Srpy kopretinu

Oči nám zvadly jak poměnky bez rosy
v košíku dětských dlaní -
Holátka v trní o Lásku prosí
pod zámek Bílé Pání...

V šlěpěje našeho Podzimu
padá L list v kalendáři
Halíme Bidu svou do rýmů
a zvou nás samotáři

Halíme Strast do zapominání
- podzimy letí a letí
Však Babi Léto svých zvadlých přání
lovíme dál jak ty děti!

L hali jsme Slunce svým Jarům -
oni Léta dost měli
platili jsme stříbrem Spánků
aby nezesmutněli

Dnes by už rádi zapoměli
na jed svých číši kdysi
A svlačec našich Podzimů
nám visí tu a visí!

Dnes by už rádi zapoměli,
na bochniky Srdcí ztvrdlé
A svlačec našich Podzimů
svjí se na holém hrdle...

SOKOL HAVLÍČEK TYRŠ

PŘEJE

**Veselé Vánoce
a mnoho zdraví
v Novém roce**

1987

a současně děkujeme našim přátelům,
kteří společně s námi přišli oslavit 75ti-leté výročí
naší Jednoty.

ANN BAŠTA
předsedkyně

LOUIS KMEN
tajemnice

Radostné Vánoce a šťastný Nový rok 1987

všem přátelům a známým
přeje

CAFE EUROPE
Restaurant

5710 W. CERMAK ROAD CICERO, IL., Tel. 656-3555

MIREK a STELLA UMLAUF
majitelé

**Veselé Vánoce
a mnoho zdraví
a spokojenosti
v Novém roce**

1987

přeje upřímně
všem přátelům,
čtenářům Denního Hlasatele
i personálu

**K & K Ornamental
Iron, Inc.**

3123 S. California Ave.
Chicago, Ill. 60608
523 - 4096

Veselé Vánoce

**Šťastný a veselý Nový rok
1987**

všem členům a příznivcům naší jednoty, dále ct.
vydavatelstvu, redakci a administraci Denního
Hlasatele, kterým současně děkujeme za
uveřejňování našich zpráv.

Za SOKOL SLÁVSKÝ

JOHN SATEK, starosta
FRANK FLOSMAN, místopředseda
GEORGIA DRAZAN, 2nd viceprezident

LINDA P. MODES, tajemnice
MILDRED PINC, pokladni
AGNES DROZD, účetní

**Šťastné a veselé Vánoce
a radostný příští rok 1987**
ze srdce vám přeji

**SOKOLOVÉ A SOKOLICE
TÁBOR**

Vedoucí činitelé a ostatní členstvo

Joseph Moravec, Jr.	President	June Pros
Joseph Sotka	1st Vice.	Mildred Vokatý
George Kulhanek	2nd Vice.	Ann Banfi
Michael Kulhanek	Secretary	Mildred Homolka
Leonard Navratil	Fin. Sec'y.	Joyce Kress
Leo Pajer	Treasurer	Vera Hahlbeck
Joseph Moravec, Sr.	Education	Blanche Kos - Val Husák
George Kulhanek	Directors BOI	Irene Polashek

Zdraví, štěstí
a spokojenost
pro dobu vánoční
a Nový rok
ze srdce přeje
přatelům, známým
a všem lidem dobré vůle

EMILY POLÁŠEK

Staňte se členy
Albin Polášek Foundation

633 Osceola Ave.
Winter Park, Florida 32789

**Radostné Vánoce a
šťastný a veselý Nový rok
1987**

J. LINHART A SYNOVÉ

funeral home

Založeno r. 1885

6820 W. CERMAK RD.
BERWYN, IL.

Tel. 749-2255

Veselé Vánoce

a
**šťastný Nový rok
1987**
přeje

MORAVEČEK POHŘEBNÍ ÚSTAV

Založeno 1885

5318 - 25th Str., Cicero, Ill.
863-4242

Veselé Vánoce

a
**šťastný Nový rok
1987**

všem přátelům a zákazníkům přeje

JOHN T. CHRASTKA

Memorial Chapels

Frank Chrastka   Lillian Chrastka   Wayne Troyar

6301 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Ill.
Telefon: 788-8240

3452 Grand Blvd.
Brookfield, Ill. 60513
Tel. 387-7787

**Veselé Vánoce
a všechno nejlepší
v novém roce**

1987

přeje všem svým zákazníkům

**Dr. Edward F.
Sramek**

262 Longcommon Rd.
Riverside, IL 60546

**Příjemné vánoční svátky
a
šťastný a veselý Nový rok**

1987

všem lidem
přeje

Svec & Sons

FUNERAL HOME

6227 W. CERMAK RD., BERWYN, IL.
Tel.: 484-2050 nebo 242-2027

ELMER J. SVEC

JAMES F. SVEC II.

**Veselé Vánoce
a
ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK
1987**

přeji **Joseph H. Marik
Charles J. Marik**

*H. Marik
Sons*

Funeral Home of Berwyn

6507 WEST CERMAK ROAD - BERWYN, IL. 60402
Telephone: 484-6310 or 242-3255

Přejeme

**RADOSTNÉ VÁNOCE
A
ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK
1987**

celé československé krajanské
veřejnosti v Americe
a všem našim příznivcům.

**ČESKÝ NÁRODNÍ HŘBITOV
V CHICAGU**

který přes sto let dobře slouží potřebám našich krajanů a pravidelně vydává podpůrně podporuje jako nezávislá organizace ze svých finančních zdrojů celou řadu krajanských kulturních a podporných demokratických institucí v Chicagu a okolí.

ÚŘEDNÍCI Českého národního hřbitova:

BOHUMIL VYDRA, předseda
PETR VOJTIK, místopředseda
KAREL HALAŠKA, tajemník
OTTO LEGNER, pokladník
Správní výbor: **James Krákora**,
Frank Frantík a **Frank Kostka**
Účtující výbor: **William Budilovský**,
Milton Vostal a **George Vytlačil**
Právní poradce: **George Bouček**
Správce: **Phil Roux**
Administrátor: **William Pour**

Naše vánoční povídka

Miloslav Šebor de Wsseboržic

Po složení soudcovské zkoušky byla jeho budoucnost průhledná jako křístál. Přišlo jmenování soudcem, byť s podivným označením "c. k. soudní adjunkt" a za nějakou dobu i přeložení na pevné místo s nezávislostí, nesaditelností a samostatností v rozhodování, jak kázal zákon. Pravda, adjunktský titul nezvyšoval sebevědomí mladých soudců. V každé větší společnosti byli adjunkti různých stavů: hospodářští, stavitelští a lesní, všichni většinou mladí lidé stojící pod důstojností soudcovskou, i když tu vládla kamarádská shoda. Nakonec se "nahore", ve Vídni, přišlo na to, že prostý titul "soudce" bude vhodnější. To bylo přijato s potěšením všech, jichž se věci týkaly, i když hned začly kolovat vtipy, z nichž známý byl:

"Krásný titul soudce zdobí hlavu mladou, starší, vyšší soudce zván jest panem radou."

Co však na tom - ať soudní adjunkt či soudce odpovídal hodnosti hejtmanu v armádě a zajišťoval slušné postavení, třebaš nikoli přeplacené.

O tom, kam se kdo na poprvé dostal, rozhodovalo vysoké presidium vrchního zemského soudu. Bylo však pravidlem, že justiční správa zacházela se svými služebníky s noblesou: "Kampak byste chtěl jít, kolego, snažíme se vyhovět osobním přáním, pokud věci dovolují" a o mém otci se vědělo, že má zálibu v přírodě. Zaměřoval se na botaniku a taxonomii, což dokázal řadou esejí o polabské floře a pomýšlel na přírodovědecká studia, ba i na druhý doktorát.

"V podbrdském okrese se Vám bude líbit," rozhoduje personální referent, "byl jsem tam s rodinou dvakrát na letním bytě. Příroda Vás uchvátí a budete překvapen pestrostí služby. Bude to dobré pro další postup! Za pár let dáme možnost, abyste se rozhodl jinak, bude-li se Vám chtít."

Byl to jeden z největších okresů Českého království, v jehož odlehlých vesnicích a samotách lišky vpravdě dávaly dobrou noc a byly tu báby, které v životě neviděly vlak. Soud byl, jak se v žargonu říkalo, "trojkoňský", to jest, byl tu přednosta s titulem rady zemského soudu, který se prací nepřetrhl, vyřizoval jen věci dědické a poručenské, druhý soudce, adjunkt, měl na starosti vše hlavní, totiž záležitosti sporné, trestní, exekuční, k čemuž patřilo vyšetřování zločinů jménem vzdáleného zemského trestního soudu. Třetí muž byl právní praktikant, který sám vyžadoval stálých rad a který se v městečku nikdy dlouho neohřál. K tomu patřila desítky pomocných služebníků a věznic, nad níž tu a tam zavlál bílý prapor na znamení, že všech šest cel je prázdných.

O pestrosti služby se adjunkt přesvědčil v prvních dnech. Psával odtud přátelům, "Hotová laboratoř přírodovědecká, právnická a kriminalistická", ač na botanické vycházky nezbývalo mnoho času. Čekali ho stohy restů po předchůdci. Nasazoval neděle a pozdní večery.

V obci na hodinu cesty z městečka hospodařila rodina Králů. V té době tu byli vlastně hospodáři dva, mladý a starý. Výměnkář, statný šedesátník, má pověst paličáka a plete se synovi do všeho. Statek mu odevzdal až když mu zemřela manželka. Při mírné povaze syna nepouští však nic z rukou. Rád se soudí a občas své pře vyhraje. Ba pouští se do pokoutnictví, to jest, sepisuje kdekomu žádosti, podání a petice, ač je paragraf, který to zakazuje, a těší ho, že si tím přijde do roka na pár zlatých.

Jednou se mezi čtyřma očima ozývá mladá: "Václave, je to Tvůj táta, dělej, co chceš, ale jsi hospodářem Ty nebo on? Sousedům jsi pro smích. Pantáta si dělá jakobys stále chodil do měšťanky. Potřebuje poučení!"

Život v rodině je neradostný, nebýt vnučky, tříleté Jindřišky, ve které se děda vidí. Rodiče, Václav s Anežkou, si stěžují, že jim dcerku kazí.

Přichází svátek svatého Václava, dvojí jmeniny v rodině. Starý s mladým jedou na hrubou, mladá se olmouvá, má práci s velkým obědem.

Táhne desátá, když dvouspřeží s pryčkou zastavuje před kostelem v okresním městě. Mladý si před mší vyřizuje nákupy a starý má plno řeči s přáteli. - - -

Odbíjí jedenáctá, lidé se rozcházejí po mši. Starý Král nacpává dýmku, rozhlíží se po pryčce a po synovi. Nikde nic, dlouho přechází, vyptává se známých. Konečně mu kdosi prozrazuje, že Václav už odjel sám, před půlhodinou, ještě než se farář s věřícími pomodlil litanie za zemřelé.

Starý si odplivne, už toho mám dost, nehrajte si se mnou - zajde si na dvě žitné a rozhodne, že půjde pěšky.

Odpichuje se holí a vezme to zostra přes pole a meze. Blíží se hodina s poledne, když vpadne dos větnice. Nevěřící očím. Celá rodina u stolu, dojíždají polévku jakoby nic. Na kamnech pekáče s husí pečení, knedlíky, zelí. Z trouby voní koláče, na kredenci

džbánky piva.

"Inu, pantáto, asi se ptáte, co je," začíná Václav - "tož není nic. Do smlouvy o výměnku jste si dal, že Vás mám odvést v neděli a o svátcích do kostela. Nic se neříká, že bych Vás měl také vozit z kostela. Všechno máte černé na bílém. Copak nejste nad advokáty a notáře?"

I ty kluku nezdárná," starý přichází do ráže; "takhle jsem si Tě s mámou vychovali? Zapomněl jsi na čtvrté přikázání?" Má dosud v ruce hůl a ta ho poučuje, co má dělat. Přetáhne syna po zádech, až se svalí dubové židle. "Velké štěstí, že máme ještě soudy. Přijde Ti to draho!"

Práskne dveřmi a jde se najíst do dolejšího hostince.

Srovná si papíry a hned druhý den do městečka. Sveze se s mladým Sýkorou. Rovnou k soudu. Je den pro právní porady.

Sudímu se nechce věřit, co mu starý vykládá. Přivádí ho to všechno do dobré nálady. "Snad si všichni neděláte žerty ze soudu? Má to Váš Václav v hlavě v pořádku? Když jede do města na trh, vrátí se večer z trhu. Cesta do kostela tedy značí i návrat z kostela. Jde o hloupé nedorozumění nebo o vtíp? Mělo by vám oběma stačit dobré slovo a podat si ruce. Když chcete, přiveďte mně syna a pohovoříme si."

Starý Král je tvrdá hlava. Ví, co je právo. Podá žalobu a trvá na rozsudku a na potvrzení své smlouvy o výměnku. Žádá odškodnění, které si zatím odhaduje na dvacet zlatých za zbytečnou cestu pěšky z kostela a dále, aby Václav složil jistotu pěti set zlatých do záložny jako záruku, že bude dodržovat, k čemu se zavázal.

Sudí pomůže výměnkáři sepsat žalobu, zařídí její doručení Václavu Králi mladšímu. Ten přiběhne, že otci nechtěl ublížit, že však táta potřeboval poučení. Soud stanoví ličení a obesílá svědky.

Soudní síň se naplňuje posluchači. Jsou tu Královi sousedé, zvědaví, kdo to vyhraje - ba je tu i honorace městečka. Každý ví, že je to první vystoupení nového soudního adjunkta, které zasluhuje pozornosti.

Sudí se pokouší o smír. Václav lituje, že otci ublížil a ujišťuje, že chce plnit smlouvu do písmenka. Starý je však neoblomný. Tu mladý popisuje výstup s otcem a Anežka, svědkyně, potvrzuje, že pantáta mladého hospodáře stlouklí holí, že by si měl za to pár dní posedět, a na to starý, že synovi to nebylo na škodu, bez hole že to nejde, má-li z člověka něco být.

Soud vyslechne svědky o tom, jak to u Králů vlastně chodí a bere na vědomí, že žalobce odmítá smír. Je vidět, že všichni přítomní se nemohou dočkat rozsudku.

Ten je vpravdě šalomounský. Soudní adjunkt v novém taláru s fialovým límcem po prvé ve svém životě si podle instrukce nasazuje bired a **Jménem Jeho Veličenstva Císaře** prohlašuje rozsudek.

Dává za pravdu žalobci. Nejen smlouva o výměnku a její výklad podle občanského práva, ale i zdravý rozum nenechává pochyb o tom, že cestou do kostela se rozumí uplná cesta a tedy i návrat - cesta z kostela.

Starý Král se usmívá ze široka a mne si ruce.

Úsměvy ho přecházejí, když sudí pokračuje. Žalovaný Václav Král mladší přece uznává otcovo právo! Žalobce tedy neměl důvodu k žalobě. Vzhledem k tomu se Václav Král starší odsuzuje k úhradě nákladů sporu, totiž kolků, cesty svědků, doručení žaloby, v celkové částce padesáti zlatých, jež musí zaplatit do čtrnácti dnů pod exekuci. Soud dále zamítá žalobcův návrh na odškodnění za pěší cestu z kostela o svatém Václavu. Ranní procházka je zdravá a žalobce je stále muž tělesně zdatný, jak svědecky prokázáno. Vždyť pracuje na statku, nejsa k tomu vázán. Zamítá se i jeho návrh, aby syn složil jistotu v záložně. Jistotu dává celý statek v hodnotě mnoha tisíc zlatých, bez hypoték.

Usmívá se mladý i s hospodyní. Výměnkář se škaredí.

Pokud jde o výkon domnělé domácí kázně za použití hole, soud uznává, že žalobcův postup nebyl na místě. Projednává se tu však spor o právo občanské a nikoli porušení trestního zákona. Ten říká, že o ublížení na těle lze mluvit jedině, když čin zanechal viditelné stopy a následky a v tom směru si mladý hospodář nestěžoval. Jinak může jít jen o urážku na cti, a ta mezi členy rodiny je věc pochybná, ostatně její projednání je vázáno na žalobní lhůtu šesti neděl, která už prošla.

Soudní adjunkt poučuje strany o opravných prostředcích a doporučuje, aby si všichni vzali tuto zbytečnou při k srdci a v zájmu dobře pověsti staré a vážené rodiny aby žili v míru.

Dvě městské paničky se neubránily potlesku, který značil blahopřání mladému soudci.

Tím se naplnilo, jménem Císařského Veličenstva, právo. Mír však nebyl na dosah ruky. V rodině je stále napětí, neboť starý nemluví a

Vážený člene, členko:

Blíží se konec dalšího roku a za nedlouho vstoupíme do 54-leté činnosti vysílání. Žádná jiná ethnická skupina se nemůže pochlubit takovou událostí, protože jsme nejstarší národnostní program ve Spojených státech amerických. Historie tohoto vysílání je otištěna v ročence, která byla vydána při příležitosti "Zlatého Jubilea". Naši práci ocenili prezident Ronald Reagan a starosta města New York Edward I. Kocha svými prohlášeními, která byla zveřejněna.

Při příležitosti 100-letého výročí postavení Sochy Svobody a 68. výročí vyhlášení nezávislosti Československé Republiky, byl jsem poctěn dalším uznáním. Na návrh ethnických spolků a jednotlivců bylo navrženo 80 spulobčanů různých národností, kterým komise věnovala Ellis Island medaile. Stalo se tak na ostrově Ellis Island. Večer téhož dne se konal slavnostní banket v sále newyorského hotelu Waldorf Astoria.

Při obou událostech bylo přítomno mnoho osob zajímavých významné postavení ve veřejném životě, osoby zvucných a známých jmen.

Mezi 80ti navrženými byl jsem také já, váš hlasatel a vedoucí vysílání. Mezi jinými spolky a jednotlivci návrh doporučovali: paní Marie Gasper, předsedkyně klubu přátel programu, paní Jiřina Kovačová, jednatelka klubu, Ladislav Slavík, předseda Východní Župy Americké Obce Sokolské a starosta Sokola New York a František Komárek, člen mnoha spolků. Při odevzdání medaile byla přítomna moje vnučka Věrka Petličková, paní Jiřina Kovačová a paní Eva Trojanová.

Byl to pro mě nezapomenutelný okamžik. Byl jsem hrdým na to, že jsem reprezentoval vás všechny Čechy, Slováky, Moravany, Podkarpatorusíny a naše spolky.

Při všech slavnostních okamžicích mojí mysli probíhal celý můj život, vzpomínky na mé zesnulé rodiče a sourozence, na dětství a 20 let života v tehdy svobodné, demokratické Republice, na kritickou dobu před a pomnichovskou, na molibisaci, na vstup nacistů do Republiky a mojí účast v podzemním hnutí, na dobu zatčení Gestapem a čtyřletý pobyt v koncentračních táborech, na den Osvození, po kterém následovala persekuce komunistů a na můj tajný, ilegální přechod hranic do Bavorska. A právě na Ellis Island se vytvořila vzpomínka na 24. září 1951, kdy jsem kolem onoho místa proplouval na zámořském kolosu Mauretania a po prvé viděl Sochu Svobody. Také tehdy jsem byl hrdým na to, že budu mít možnost žít svobodně v zemi, od které Československo převzalo ústavu, zřízení a barvy státní vlajky. Několik dnů po příplutí do newyorského přístavu jsem se zapojil do krajauské práce a života naší ethnické skupiny. Byl jsem nejen členem, ale také pracovníkem v různých organizacích jak českých tak slovenských. Tak je tomu až do dnešního dne.

O mém významu se dozvěděli ten samý večer posluchači v Československu prostřednictvím vysílání Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy. I zde televizní stanice vysílali závěry ze slavností.

Všem vám, milí přátelé, vzdávám svoje díky, protože svojí věrností k československému radioprogramu a finanční podporou umožňujete jediný zpravodajský prostředek ohlašování zpráv o životě našich spolků, hraním tradičních a nových oblíbených písniček a informovat vás o sponsech. Věřím, že i tentokrát nám pomůžete a obnovíte si své členství v klubu přátel tohoto vysílání. Dělán co mohu, dopouštím se také omylů, protože jsem normální člověk, ale chyby děláme všichni. Česká spisovatelka Božena Němcová napsala: "DOSUD SE NENARODIL ČLOVĚK TEN, ABY VYHOVĚL VŠEM LIDEM!"

Ještě jednou děkuji vám za neocenitelnou finanční podporu čl. radio-programu v New Yorku a okolí. Jan Petlička

PRESENTED TO
JAN PETLICKA
ON THE OCCASION OF THE
HUNDRETH ANNIVERSARY
OF THE
STATUE OF LIBERTY
OCTOBER 28, 1986

MERRY CHRISTMAS
AND
HAPPY NEW YEAR

JAN PETLICKA
CZECHOSLOVAK RADIO PROGRAM

Není kohout jako kohout

Pamatujete si ještě na dobu našeho mládí? Byl to budíček na nočním stolku - který neúprosným zvoněním přerušil nás sladký spánek.

Na venkově tuto funkci daleko příjemněji vykonávali kohouti několika druhů. Kohouti championi, mladí kohoutci, liliputáni s hlasem příškrčeným, nebo staří mazáci. Odpovídali si navzájem ze sousedního dvora i na dálku.

Pamatuji se, že nejvíce drůbeže všeho druhu chovali kolem staročeských mlýnů. U nás na Chodsku v tom vynikal mlýn PASEKA. Tak jako dnes vidím paní mlynářskou s velkou ošatkou v ruce naplněnou zrním a slovy put-put-put se drůbež sbíhala ze všech koutů velkého dvora. Kohouti bývali mezi prvními. Ti velcí, krásně vybarvení s červenými hřebeny na hlavě a zatočenými pery na ocasech, klovali nejen zrní, ale i mladší konkurenty. Mezi nimi se hemžili kohoutci liliputáni, slepice všech druhů, perličky, krůty, nadutí krocani, batolíci se kachny a štěbetající husy. Někdy i majestátný páv si nedal ujít odpolední krmění. Skutečně malebný obraz venkova. Ale již dávno tomu tak není v naší staré vlasti. Doklepal staročeské mlýny. Násilím nastolený nový řád smetl i tuto krásnou životní idylu. Ve městech tovární sirény, na venkově místní rozhlas nahradil kokrhání kohoutů a vstávat se musí až se chce a nebo ne. Kohouty, slepice strčili do drůbežáren, kde nemají místo ani si pořádně hrábnout, natož něco obskočit.

Ale je zde ještě jeden kohout - Jára KOHOUT, který dokazuje, že po staru se žít dá. Který jako by tušil, že nový režim by mu pořádně přistříhl křídla, nemeškal a přeskočil plot směrem západním. Od té doby si volně běhá a poletuje ne jen v domácím revíru Ameriky, ale po všech světadílech západního světa. Jaký to zvláštní druh kohouta, když v 80tinách může podat takovýto rekordní výkon. Snad je to tím, že celá léta se žije zdravým humorem a ne jako obyčejní kohouti zrním. Dokonce tím jeho humorem pomáhá udržet zdraví a dobrou náladu celého stáda kohoutů a slepic roztroušených po svobodném světě. Úctyhodný výkon.

Pamatujete si na kohoutí zápasy? Štípaní hřebenu, drásání ostruhami a na ta bojovná očka útočících soků? Náš Jára již dávno nebojuje, ani se nepere s politiky. Tu a tam nějakou TV oznamku, kde doporučuje lepší dlabanec pro tu lidskou havěť. Ale ten lesk jeho oček nám prozrazuje, že zde bude ještě mezi námi celou řadu let a podpírat nás jeho humorem, kde bude třeba. Ať již zde v Americe, Evropě, Africe i v daleké Austrálii.

Létat v jeho věku na takové dálky? Tomu se říká - není kohout jako kohout, ale Jára, to je Kohout nás všech, a proto: „Kyky ryky, rykiky - jaký pak s tím caviky, když nás Jára Kohout má všechny rád...“

Pro Járu Kohouta mentálního zrní nasypal Jaroslav Chadim
Independence, prosinec 86

Otcův první rozsudek ...

mladý se drží smlouvy do puntíku. Spojení s výměnkářem k nelibosti rodičů udržuje tu a tam jen vnučka.

Blíží se Vánoce, Štědrý večer a s ním cesta na půlnoční, kterou starý nikdy nevynechá. Letos odmítá synovu otázku, zda má jít zapráhnout. Mladý hospodář se ženou jezdívají až na ranní o Božím hođu. Starý se zdvihne od večere, odevzdá dárky vnučce, kývnutím poděkuje za "Šťastné a veselé, pantáto" - ať se nestarají a s půlnoční mší svatou že se zařídí sám. - -

Hodiny odbíjejí druhou, mladá se probouzí, chce vědět, zda je otec doma. Shledávají, že se nevrátil. Hospodář nařizuje: lucerny, vzbud'te chasu a všichni ven. Venku je Boží dopuštění, vánice, závěje, vítr.

Mladá se křížuje, jdou krok co krok, hledají marně stopy - svítí do příkopů.

Na kraji městečka, kde se silnice svažuje k potoku, Anežka volá, všichni ke mně, leži zde, zpoila zavátý sněhem. Tuhne, není však bez dechu. Pomáhají mu na nohy, budí rodinu v prvním stavení, prosí o horký čaj. Václav spěchá požádat lékaře o rychlou pomoc. Ten je tu v půl hodině, nemá daleko.

Starý se začíná rozhlížet, ptá se na Jindřišku. Selka si otírá oči: "Pantáto, co jste nám to udělal, bylo to třeba? Máme Vás rádi."

Starý Král je vyměněn: "Odpust' me si - a jen aby nám dal Pán vespolek zdraví aspoň na pár let."

I dal. A nejen zdraví, ale i svatý klid a pokoj. Na dobrých dvacet let, jak nakonec rád dosvědčil můj otec, dávno ne císařsko-královský soudní adjunkt.

Vzduška
ve
Švýcarsku,
kde žijí
sestry Penkové

Penkovým dětem pod stro

Osud Penkové rodiny

Kurier - zpráva z 18. října 1984
Zdeňka a Věra ztratily v rozvodněné řece Mur své rodiče a sestru.

"Papuška, mamuška", stále opakuje tato slova malá tříletá Věruška z Brna. Její patnáctiletá sestra Zdeňka jí však nemůže na tato slova odpovědět. Ona sama zakrývá slzavé oči před svou sestričkou a tiskne jí k sobě.

Skoro dva týdny doufaly tyto dvě sestry na opětovné shledání s rodiči a sestrou Jaroslavou. Pak ale přišla ta zstrašující zpráva, že jejich matka Věra (34) a otec Vladimír (39) byli se sestrou Jaroslavou (6) vyloveni z řeky Mur, kde přišli o život při útěku na Západ.

"Naše rodina se chtěla pokusit o odchod na Západ přes řeku Mur, jež rozděluje hranici Jugoslávie a Rakouska", vypráví Zdeňka jako by opět prožívala ty strašné chvíle při útěku. "To byla velmi tichá noc. Já jsem nařídila Věře, aby se mě velmi dobře držela a pak jsem s ní na zádech mířila ke středu řeky. Můj otec nesl Járu a máma šla sama."

"Najednou jsem viděla mámu, že uklouzla na jednom kamenu a silný proud řeky jí strhuje sebou. Můj otec rychle plaval za

ní. To bylo naposledy co jsem mámu, tátu a Jaroslavu viděla. Já sama jsem měla velký strach, že nás jugoslávská pohraniční stráž uslyší a bude po nás střílet. Právě zde jsem se pokusila co nejrychleji přejít na druhou stranu řeky, což se mi také podařilo."

Zdeňka s Věrou byly v Rakousku. Obě unavené čekaly marně na břehu řeky na své rodiče a sestru. Po dlouhém bezúspěšném čekání se obě vydaly na cestu než se dostaly k první vesnici.

Zde u prvního domu zaklepały na dveře, jež přišla otevřít paní Gertruda Rosenbergerová.

Paní Rosenbergerová nám popisuje její překvapující setkání. "Promočené šaty, jež se lepily na obou děvčatech, mokré vlasy - tak jsem je poprvé viděla před dveřmi. Obě se třásly jak zimou, taktéž i strachem. Vzala jsem je dovnitř a dala jsem jim suché oblečení."

Zpráva o Penkových děvčatech se rychle roznesla po celém městečku Radkersburg a ihned každý chtěl něčím pomoci. Souosedé přinášeli šaty, hračky a také darovali peníze na záchranu těchto Penkových sirotek.

Mezitím se již také ohlásili Penkovi přátelé ze Švýcarska,

kteří se s nimi dříve seznámili v Jugoslávii.

Zdeňka skončila náš rozhovor těmito slovy: "Když to již nějak půjde, byly bychom rády zůstaly u našich přátel ve Švýcarsku. Zpátky do ČSSR jít nechceme, neboť tam bychom musely věčně trpět za náš útek."

Ministr Blecha rozhodl: Věra a Zdeňka zůstanou zde

České děti obdržely právo exilu

Konečně zazářilo světlo života nad uprchlickou tragédií z městečka Bad Radkersburgu a Zdeňka (15 let) se sestričkou Věrou Penkovou obdržely právo exilu.

Ministr vnitra Karl Blecha nařídil štyrským bezpečnostním úřadům, aby udělily těmto dvěma sirotkům politický asyl. Bylo to jeho vlastní rozhodnutí v souvislosti s nařízením Ženevské konference pro lidská práva politických uprchlíků.

Žádost o politický asyl byla podána panem Gerhardem Rosenbergerem, který byl soudem pověřen jako prozatímní mluvčí obou dětí. Tato zpráva od pana

Matka Věruška, od leva: dcerka pěstounů, Zdeňka Penková, chlapci rodiny a vnađu paní.

Rosenbergera byla přijata celým městečkem s velkou radostí, neboť konečně osud obou sirotek byl vyřešen a Penkovi děti zůstaly v Bad Radkersburgu.

Tímto rozhodnutím skončily také obavy, že obě tyto děti musejí být vráceny zpět do Brna, dle žádosti jejich prarodičů, i když to bylo proti rozhodnutí jejich rodičů, kteří měli v úmyslu začít nový život na Západě.

Po udělení politického asyly leží vše nyní na rozhodnutí radkersburgského soudu, který také udělí děvčátům poručníka, jakož i vyřídí žádosti jejich adoptace od Penkových přátel ze Švýcarska.

S rozhodnutím ministra Blechy byla také vyřešena finanční otázka obou děvčat.

Naše snaha pomoci dětem.

V r. 1985 byla uveřejněna zpráva v Právu Lidu, čl. sociálně demokr. čtvrtletníku v Německu, o uslechtilém snažení sběr peněz ve prospěch Penkových dětí pod názvem "štafeta" - kdo bude pokračovat? Z rozhodnutí Jos. Kučery staršího v této štafete jsme pokračovali.

meček

*Celá rodinka, se
kamarádky a další
děti svůj čas
na svobodě.*

Docílili jsme určitý úspěch. Podařilo se nám získati slušnou částku peněz ve prospěch těchto dvou milých děvčátek.

Manuél manžel Pfeiferovi.

*Celá rodinka, se kamarádky a další
děti svůj čas na svobodě,
když už bude pokračovat.*

Obnos \$4,526.17 není malý, ale mohl být mnohem větší a jako obvykle dary pocházely od předobrych lidí a bohatí lidé a mnozí milionáři k této prosbě zůstali hlouši. Všem těmto dobrým ušlechtilým lidem z celého srdce děkujeme, že nám umožnili svoji pomoci k realizování této naší myšlenky. Nejpilnějšími spolupracovníky v této akci byli neméně ušlechtilí muž. Pfeiferovi z Oregonu. Tento fond byl spravován Jos. Kučerou ml., Jaromírem Fajkusem, Donaldem Tollefsenem, který je vnukem Franka Syrovátky, jednoho ze zakladatelů Hlasatele.

Při osobní návštěvě na švýcar. konsulátě zde v Chicagu, švýcarský generální konsul, Arthur H. Burkhardt poradil nám, abychom peníze převedli přímo poštovní poukázkou, kterou nám předal notář ve Švýcarsku, jež spravuje dary Penkových sestřiček, nejen od krajanů z USA, ale i čl. uprchlíků z Rakouska a Německa.

Je nutné upřímně poděkovati švýcar. vládě, která k této tragické události se zachovala ne-

obyčejně seriózně, tak jak vždy je zvykem švýcarského národa. Při naší návštěvě tohoto léta ve Švýcarsku, na vlastní útraty, kde jsme dokončovali osobně tyto všechny záležitosti, byla nám velmi vydatnou pomocnici naše přítelkyně, švýcar. občanka, která pro svoji skromnost nechce být jmenována.

Končíme s přáním všeho dob-

ra všem dárčům a hlavně našim milým Zdeničce a malé Věrušce Penkovým.

Manuél manžel Pfeiferovi, manžel Pfeiferovi, manžel Pfeiferovi, manžel Pfeiferovi, manžel Pfeiferovi.

Manuél manžel Pfeiferovi

Manuél manžel Pfeiferovi

Manuél manžel Pfeiferovi

Manuél manžel Pfeiferovi

Manuél manžel Pfeiferovi

Manuél manžel Pfeiferovi

milí čtenáři

Už je zde zase čas ke psaní vánočního přání a dopisů do všech konců světa, přemýšlíme kam se rok poděl, je jenom skok k novému. Z domova mi bratr vždycky píše, že při oslavách Silvestra připijí na mé zdraví, divil by se, že jdu v deset spát a ani mne nenapadne abych ponocovala a čekala na Nový rok. Naposled když jsem Silvestra oslavila bylo před šesti lety když jsem se zatoulala do Chicaga na Velehrad a pak k ránu do Staré Prahy, což se dnes již zdá také jen jako sen. Pak už oslavy skončily a teď se věnuji věcem užitečnějším. Vánoce ty stále oslavuji a vzpomínky na ty bývalé si opatruji zabalené v bavlnce. Kamarádka psala, že čím jsme starší tím víc vzpomínáme, je to asi proto, že máme na co, když jsme byli mladší, tak toho bývalého života moc nebylo, leda tak doby když jsme si přestali cucat palec a začali první romance batolete, některé ty lásky se nás drží podnes, třeba to cucání palce. Na dobu vánoční však nikdy nezapomeneme, jen jsme ustrojili v bratrem stromeček a už jsme utíkali po zasněžených schodech na silnici a odtamtud jsme se dívali jak stromeček hezky vypadá a jak blikot svíček ozařuje oknem sněhem přikrytou zahradu. V tom místě také stával sněhulák s kastrolem na hlavě, na místo nosu a očí s ústy měl kousky uhlí, ani tu mrkev na nos jsme neměli, asi jsme jí snědli brzy na podzim. Člověk přemýšlí nač vlastně vzpomíná, na to že jsme se někdy tři dělili o jeden pomeranč a to jsme na tom byli s bráchou dobře protože maminka pomeranče moc ráda neměla, tak zbylo víc na nás. Jablek jsme měli ze zahrady plné košíky, ale ty nám tolik nechutnali jako to exotické ovoce ze vzdálených krajů. Do ořechů jsme bušili kladívkem, tak, že se skořápky rozlétaly po celé kuchyni. Nejvíce se mi líbily svíčky hořící na prkénku za dědečka, babičku, tatínka a pak vedle další tři za nás živé. Dárků nikdy moc nebylo a když ano, tak jen věci potřebné jako ponožky, šály a rukavice. Jednou jsme s bráchem před Vánoce čmouchali ve skleníku a našli jsme skládací knížечku pohádek, načež jsme se vyšklebovali, že víme co dostaneme k Vánocům, maminka šla, knížku přinesla a roztrhala jí na kousky, no a tak nás už nikdy nenapadlo hledat dárky. Někdy se mi zdály ty její metody krocení a drezůry dravé zvěře - tedy nás, trochu přísné. Ještě nedávno bratr psal, že dodnes říká, že jsme jí nikdy žádou radost nepřipravili, tak proč by dělala radost ona nám, to je snad proč já činím opak a mohu-li třeba svým psaním potěšit jen dva čtenáře, tak ty hodiny co tomu věnuji nejsou nazmar. Rozdávat smích a radost stojí stejně peníze jako bolest a mrzutost. V mládí se berou věci jinak, děti se neohlížejí zdali svými rošťárny ubližují, nemají z těch věcí ještě rozum, rychle se ale přiučí, že nemají dělat nikomu to co by bylo nepříjemné jim.

Americké Vánoce jsou jiné, lidé z nich učinili hon za věcmi potřebnými i často zbytečnými, začnou brzy na podzim a běhají po obchodech ještě na Štědrý večer, utrácějíc peníze, které někdy ani nemají. Když přijdou konečně ty vytožené svátky, tak jsou uhoněné že z toho všeho asi tu pravou radost nemohou mít, každý si oddychne, že je ten shon zase na rok odbytý.

Nějak jsem si dnes zabrnkala na melancholickou strunu, pro lidi, kteří nikoho nemají je tato roční doba snad ta nejsmutnější, mají prý ale vzpomínat na časy, kdy byli v kruhu rodiny a známých, štěstí, které pod jejich krovem kdysi přebývalo, prostě si po našem říci každý chvilku tahá pilku, jednou se život daří, podruhé už to tak uchvatné není. Všichni víme, že to bohužel tak nejde, potají ukápnou slza při ztraceném, ale i nalezeném štěstí, často čekáme že v životě musí být víc než co máme, nevíme jak ta pout' po téhle zemi má vlastně vypadat, zrovna když si myslíme, že nám všechno jde, tak báb, tu máš čerte kropáč, něco se přihodí co zničí naše tužby, zaklepe to s námi v základech, řekneme si tohle je konec, už toho plahočení mám až po krk. V takových chvílích si musíme vzpomenout na lidi v domovech pro důchodce, na ty co leží v nemocnicích nebo útulcích, jsou nemocní tělesně nebo duševně, přitom je ani nenapadne aby ztratili chut' k životu a tady my hříšníci se rouháme tím, že naříkáme, že se nám připálily topinky.

Poslední příhoda co mi vehnala do očí slzy bylo když jsem v Chicagu slyšela o babičce, která je slepá a už číst nemůže, přítelkyně jí telefonem čte mé články hned jak přijde Hlasatel. Přeji Vám, milá paní, aby jste ještě dlouhá léta mohla naše noviny poslouchat, já budu psát dál obzvlášť pro čtenáře jako jste Vy, když se Vám to tak líbí. Rozloučím se dnes básničkou jen krátkou, nějak mi to veršování nejde, ale lepší trochu nežli nic.

Od kostelíka přes závěje chladné
svatá noc kouzelný klid vládne,
ruce sepjaté víčka přivřená,
tichý otčenáš dálná ozvěna,
necht' po roce jsme tu všichni zase
v lásce a shodě život v plné kráse.

Šťastné Vánoce, pac a pusu
pod stromeček posílá

Kvítko

Děkujeme všem příslušníkům redakce za péči a naši denní radost z našich krajských novin "Denní Hlasatel". Přejeme Vám příjemné prožití svátků vánočních a Nového roku 1987.

God bless you!

Vaši čtenáři

Charles a Naděžda Siska's

Vážená redakce Hlasatele!

Posílám 35 U. S. dol. na předplatné a 20 U. S. dol. na sázecí stroj. Není to mnoho, ale myslíme, že je lepší málo, než nic.

Přejeme Vám všem veselé užití svátků a v Novém roce hodně a hodně štěstí a dobré zdraví. Bůh Vás opatruj!

S pozdravem Vaši čtenáři

Motlíkovi, B. C. Kanada

Vážená redakce!

Přeji Vám všem radostné Vánoce a v Novém roce hodně nových odběratelů.

Děkuji Vám za správné zasilání Hlasatelů a zasilám celoroční předplatné a 15 dol. na tiskový fond.

S krajským pozdravem

Milena Kozinová,
Orange, Kalifornie

Denní Hlasatel!

Enclosing a check for \$75.00, \$72.00 for 12 month subscription and \$3.00 as a gift.

I have been receiving Daily and Sunday paper since 1923.

Wishing all a very Merry Christmas and a Happy New Year.

Mrs. Hedvika Siska,

Charleroi, PA

Redakce Denního Hlasatele!

Posílám předplatné na půl roku a přeji Vám všem krásné Vánoce a do nastávajícího roku hodně štěstí a zdraví.

Marta Sipal,

Downers Grove, Illinois

Vážená redakce Hlasatele!

Předem Vás všechny srdečně zdravím a pokládám za svou milou povinnost popřát všem radostné Vánoce a šťastný a veselý Nový rok 1987.

Zasilám předplatné na příštího půl roku a 12 dolarů do tiskového fondu našeho milého Hlasatele.

At' dlouho žije naše krásná a rodná česká a slovenská řeč.

Ještě jednou šťastné a veselé svátky vánoční a Nový rok přeji rodině Kučerů, celé redakci, dopisovatelům, čtenářům a všem krajanům dobré vůle.

Váš vždy věrný Čechoslovák

Vlád'a Vajdík, Stickney, Ill.

Denní a Nedělní Hlasatel!

Děkuji Vám všem velmi upřímně za velikou snahu pro udržení čistého života pro jsoucí i budoucí lidstvo.

Bože - neopouštěj nás. a dej nám sílu k vítězství!

Posílám celoroční předplatné na D. a N. Hlasatel a 8 dol. na tiskový fond.

S upřímným pozdravem

Bohumil Sudík, Parma, Ohio

Milá redakce!

Vše dobré, hodně trpělivosti a hodně čtenářů a pokoj lidem dobré vůle. Hlavně mír ve světě. Co nám přinese rok 87?

Zasilám předplatné a 15 dol. na udržení Hlasatele.

Vaše Marie Sochůrková

Baltimore, Maryland

Vážená redakce Hlasatele!

Předně Vám všem přeji radostné Vánoce a hodně zdraví a trpělivosti v Novém roce.

Posílám celoroční předplatné a 15 dol. na inkoust.

Děkuji Vám za gratulaci k narozeninám, které už jsou 87. Však už moje ruka není tak jistá na psaní jako za mlada.

S pozdravem Pavlina Prymek

Chicago, Illinois

K jednaosmdesátce borce Aloise Čížka

Štefan Příkladský, Michigan

Jára Kohout, New York

Zuzana Sulovský, Illinois

Bertha Janíček, Texas

Charles Klapp, Illinois

Otec Petr Esterka, Minnesota

Mary Martykan, Iowa

Emilie Bodláková, Illinois

Marie Krupička, Tennessee

Wilhemina Shroeder, Illinois

Josef Janečka, Illinois

V. Struver, Wisconsin

Louise Hrubes, Illinois

Mary Hughes, Michigan

Marie Novotny, Texas

Hedvika Sýkora, Illinois

Frances Kral, Arizona

Fred Maršálek, Illinois

Marie Řihová, Nevada

Josef Vyleta, Illinois

Anna Marinec, Nebraska

Josef V. Tománek (New York, 23. XII. 1985)

(Narozen 24. 12. 1905 v Praze. V roce 1948 odešel do Francie, kde v Gagny u Paříže již 28 let vydává satirický časopis „BIC“)

Na štědrý den v zlaté Praze stovčaté
prvně na Letné jste spatřil svět a žil,
s dětmi hrál jste si u cesty hrbolaté,
v práci nešetřil jste ruce houževnaté
pak jste svůj krb rodinný si založil.

Vynikal jste v učení a stál jste v čele
řad sokolských, mládeže a dělníků
za vytčeným cílem vždycky šel jste směle
nikdy nezradil jste Boha Spasitele,
lál jste chásce rudých cizopasníků.

Za národně socialistickou stranu
pražský lid vás zvolil, byl jste poslancem
vzdoroval jste komunistickému klanu,
a když Gottwald svobodě odzvonil hranu
nerad opustil jste s rodinou svou zem.

Sladká Francie vám teplý domov dala
za svobodu vděčíte jí každý den
věříte, že vlast jež Sovětům se vzdala
zase bude svobodná a pevná jako skála
že v ní šťastný národ bude spokojen.

Pane poslanče a redaktore „Biče“
dál nám služte satirou a humorem
dál útočte na vrahy a na lupiče
za náš exil, sourozence, za rodiče
abychom zas měli svou svobodnou zem.

časopis Reportér, který vychází ve Švajčiarsku, no bohužiaľ som doteraz nezískal adresu vydavateľstva, takže Vás prosím zároveň touto cestou o jej zaslanie, ak ju náhodou máte. Bol by som Vám veľmi vd'ačný.

Zároveň chcem využiť touto cestou námet na nedávnu téma, ktorá sa dost' často objavuje na stránkach exil. tlačie dost' často. Jedná sa hlavne o dost' veľku skupinu ľudí, ktorý sa tvária dost' nezaujate, vo veci nár. cti a slobody. Hodne ich totiž tvrdí, že tam to už nič nezmeni, snád' iba vojenský konflikt. Je to hlavne dost' veľká skupina novipríchádzajúcich do exilu. Mať som osobne možnosť poznať pomerne dost' početnú skupinu týchto exulantov. Nikdo nechce nikoho nutiť, predovšetkým oni sa musia zamyslieť kam patria, je to každého osobnou vecou, ale musím podotknúť, že dost' týchto jednotlivcov emigrovalo skor za pohodlným životom, než z opravdového a hlbokého citenia k národným a kultúrnym odkazom vlastenectva a demokracie. Je tu ešte jeden závažný a nesmierne doležitý fakt, že časť z nás novoprišlých a neskoršie narodených nezažila slobodu a demokracie, v jej plnom rozsahu. Hodne sa ich stavia k politike pasívne a to z dôvodov každému dobre známych. Doma to bolo vtľkané do hláv 24 hodín denne, takže ľudia rezignovali pred politikou a zamerali sa na ekonomický efekt života. Veľmi mnoho mladých ľudí tam žilo aj v tzv. polopravdách, takže na niektoré udalosti sa im ťažko aj odpovedá. Čiže vznikly aj obrovské medzery v politickom vzdelaní a teda aj chápaní, slova demokracie a národného uvedomenia. Nechcem tu rozoberať Vám všeobecne dobre známe príčiny, ale hodne musí byť už v každom jednotlivci ako sa k danému problému postaví, ako chápe svoju úlohu a národnú identitu. Samozrejme, že boj za národné oslobodenie spod útlaku a navrátenie k opravdovým ľudským hodnotám našich národov si žiada len pevné a odhodlané charaktery, ale história nás už neraz poučila aj o inak zmýšľajúcich a konajúcich. Chcel by som teda prvorade hovoriť za seba, chcem i keď iba malým podielom prispieť k národnému oslobodeniu a návratu slobody v starej rodnej vlasti. A niekedy sa sputujem sám seba, že by už naozaj navždy starej? Niekedy ma to tak trápi, že nemožem prispieť väčšou mierou, až mi je z toho nanič. Svoje som si tam vytrpel, ba poznal som tu vládu robotníkov a roľníkov aj na vlastnej koži, takže ja osobne nemám obavy, že by som zabudol, aké je moje poslanie a miesto v exile. Teda tieto obavy prenechám tým, ktorý sa neprebudili z letargie ešte.

Prajem celej redakcii a všetkým čitateľom príjemné a veselé prežitie vianočných sviatkov a šťastný Nový rok 1987.

Váš čitateľ Jaroslav Kukla

Nejsrdečnejší blahopřání k 96. narozeninám

které bude slavit na Štědrý den naše zlatá maminka, tchyně a
babička, paní

Hedvika Sýkorová

ze Cicera, Ill.

Za celoživotní lásku a obětavost děkují a do dalších
let hodně zdraví a spokojenosti přejí:
HEdVIKA PRACBAR, dcera;

NORMA, RON a HEDY - vnoučata;
STEVEN a MELINDA, pravnoučata

Naše drahá se narodila v Lišově v Československu.

Vážená redakcia!

Úvodom Vás čo najsrdečnejšie pozdravujem a ďakujem za pochopenie, že časovo trochu meškám s predplatným. Viem, že väčšina z nás si neplní svoje povinnosti voči Vám tak, ako si to želáte, no to je vecou každého z nás, tak sa Vám touto cestou chcem ospravedlniť aspoň za seba. Zároveň Vám zasielam potrebnú čiastku a niečo na udržanie Nár. Hlasateľa. Samozrejme, že aj za zmenu adresy, ktorá u mňa nastala a ktorú Vám zároveň posiadam. Nesmierne si vážim tento denník, ale i ľudí zapálaných pre dobrú vec a to v oblasti nár. cti, ako aj nár. slobody a objasnenia niektorých faktov z obdobia nár. útlaku, či za fašizmu, alebo komunistickej diktatury, príp. iných neobjasnených udalostí. Som pomerne mladý a v tejto krajine pomerne krátko, takže ma určite chápete, že keď už slobodne dýcham mám aj záujem o slobodnú tlač a informácie. Isteže, bol som dobre informovaný aj v Československu, kde som prežil 28 rokov a to cestou každému dobre známou, cestou zahraničného rozhlas. a tel. vysielania, ktorého som bol denným poslucháčom a divákom. Lenže v exile som objavil spustu podrobných vysvetlení na dost' udalostí, o ktorých som doma možnosť oboznámenia nemal. A to hlavne zásluhou exil. tlačie. Veľmi hodnotný podiel maju aj vaše noviny. Tu v Seattle je aj pomerne dobrá naše knižnica, ale pomaly už som tam všetko zaujímavé prečítal, takže odoberám aj nejakú tlač aj z Kanady, ba aj knihy, takže nemám mnoho času nazvyš. Mam záujem aj o

Generál karmelitského řádu Dominik a Jesu Maria kolísavými kročejí se ploužili chodbou kláštera k své cele, prosté, jako byly celý všech bratří.

Bylo mu nevolno. Cítil tíhu svých sedmdesátilet. V cele bez kamen bylo mrázivo. Stařec klesl do křesla a stáhl s lože pokrývku, již obalil nohy.

Mladý mnich vešel na chvíli, aby přijal rozkazy generálové. Vešel neslyšně jako stín. Ač byl sotva dvacetiletý, byl opravdu jako bez života, méně než stín. Doživotní vězeň klauzury, nikdy už neměl spatřiti svět. Nesměl se rozpomínati ani svého jména, jež bylo velmi slavné, a jehož poslední nositel, otec jeho, zahynul rukou katovou na Staroměstském náměstí v Praze. Ted' jako karmelitský mnich musil znáti jedinou vůli: vůli generála Dominika a Jesu Maria, vítěze bělohorského, vůli pevnou a tvrdou . . .

Generál se podíval na mladého mnicha pronikavě zpod hustého srostlého obočí podobného v rozpětí křídílům dravého ptáka. Věděl, že je mnich z kacířského hnízda. Nezůstalo v něm už nic z pekelného zásvitu bludařského plemene? Zůstalo-li, vyžene to zavčas . . .

„Přijď pro mne až k hodinám před půlnocí. Ted' mne nech rozjímati o samotě. Připrav pro mne roucha k půlnoční mši. Rozumíš?“

Generál pronášel tyto rozkazy latinou s přízvukem rodné španělštiny úsečně a ostře, jak byl zvyklý.

Mnich se uklonil němě a odcházal, aby vyplnil rozkazy generálové. Generál se zamyslel. Snil? Ne, nikdy nesnil. Vždy pouze jednal.

Štědrý večer . . . V řadě karmelitském nebyla slavnost narození Páně provázena oslavami. Mnichové řádu karmelitského měli v pravidlech, nikdy se neradovati. Štědrý večer slyšel stejně jednotvárný, chmurný rytmus jejich hodin, jako jej slyšel kterýkoli jiný den v roce . . . Synové Karmelu měli věčný stín v srdci a ve tvářích.

Dominik a Jesu Maria se přistihl při podivné myšlence. Jak se díval za odcházejícím mnichem, přišlo mu na mysl pojednou: Byl jsem kdy také

mlád? Štědrý večer . . . Byl jsem kdysi také dítětem? Jesličky . . . Předlud domova, vyhřáté jizby, lásky rodičů . . . Rodné město, Calatayud v Aragonii, s antickou zříceninou, město Martialovo, kde nechali Maurové své stopy . . . Tak dávno jest to všechno mrtvovo minulostí. Vždyť už osmiletý se dostal Dominik do karmelitského kláštera, dvanáctiletý nosil řeholní oděv, šestnáctiletý vykonal slib . . . Generál sáhl pod hrubé sukno na nabá prsa. Sáhl na dřevěný kříž, jež více než půl století nosil na prsou. Vzpomínal na Štědrý večer, kdy do kláštera přišel sám král Filip II. na večeri a jedl pokorně s mnichy chléb a pil vodu. Byl s nimi tak chudý pro tento jediný večer, jako byli mnichové chudí pro celý svůj život . . . Sňal s hlavy korunu a oblékl se v škapulíř.

Dominik a Jesu Maria měl jedinou ctižádost: státi se světce. Všechno obětoval tomuto cíli. Přiblížil se mu — nebo oddálil svým sedmdesátiletým životem? Bůh ať rozhodne! Ale Dominik a Jesu Maria učinil, co mohl — a snad i více . . . Kdožví? Přemohl a pokořil celý bludařský národ . . . Císař Ferdinand ocenil, že mu Dominik a Jesu Maria vrátil ztracené království. Ocenil nebesa, že jim vrátil zbloudilé duše?

Dominik a Jesu Maria vzpomíná slavného činu, pro nějž zasloužil gloriolu světce, jako pro celý svůj život, jenž neznal únavu, jen aby vítězila nebesa a církev.

V Římě přejímá na svá bedra nesmírnou tíhu, správu celého řádu bosých karmelitánů. Bavorský vévoda Maxmilián jej činí svým rádcem, Ferdinand II. jej počívá důvěrou. Ve válečné radě naléhá Dominik důtklivě, aby v samém srdci českého království byl napaden odbojný nepřítel církve a císaře. Generálové Buquoy a Tampier pochybují o úspěchu. Ale Dominik je výmluvný a přesvědčující vévodu. Vojáci přijímají škapulíř, Dominik svědčí bavorskou korouhev s Pannou Marií a s nápisem: „Dej mi udatnost proti nepřítelům tvým“ a císařskou korouhev s obrazem Ukřižovaného a s nápisem: „Povstaň, ó Pane, a rozhodni rozepří.“

Čechů je přesila, mají v zádech hlavní město, jež je může zásobovati. Vojsko císařské je slabší, trpí nemocemi a nedostatkem. Zmocňuje se ho malomyslnost. Dominik v strakonickém zámku na-

Dej, ať upravdě radost sladká

Uchvátí mne z Jezulátka,

Pokud v světě budu žít!

Ať mne oheň lásky schvátí!

Z chlapečka se radovati

Přej mi v bědném exilu!

JACOPONE DA TODI

chází zneuctěný obraz. Novorozený Ježíšek leží na zemi na slámě, nad ním se sklání Panna Maria. Ale je zneuctěna kacíři, má vypíchané oči.

Vojenská rada vidouc přesilu stavovského vojska jeví chuť k ústupu. Dominik s plamennou výmluvností odporuje velitelům. Vždyť pro Boha a jeho víru byl tasen meč, jak je možno jej ted' zastrčiti do pochvy?

„Nepřítel má přesilu v množství vojska, koní a vozů. My mějme přesilu v jméně Hospodinově, v důvěře v Boha. Čechové neodpadli jen od císařského majestátu, odpadli od Boha, od jeho církve, od oltářů a svatých obrazů.“

Dominik ukazuje zneuctěný mariánský obraz. Vojsko přísahá pomstu . . .

Mezi dvanáctou a jednou hodinou polední se počala bělohorská bitva. Věc se zdá po mnohém zápolení ztracenou pro císařské. Vévoda úzkostně přihlíží boji a má slzy v očích. Vojsko se chystá k ústupu. Dominik náhle vsedne na kůň, vztyčí zneuctěný svatý obrázek, cválá doprostřed kolísajícího vojska a křičí: „Dejte, co jest císařovo, císaři, a co je Božího, Bohu. Maria, Maria!“

Čechové jsou překvapeni. Čechové jsou zmateni. Počiná se jejich ústup k bráně strahovské. Porážka stavů jest zpečetěna. Ferdinand je vítězem. Dominik a Jesu Maria naléhá na úplné potření odbojníků. Staroměstské náměstí se zalévá krví odbojné šlechty. Na hranicích království je plno prchájících. Na ty, kdo zůstali, čeká msta zpupných vítězů . . .

Království je pokořeno. Mrtvý klid se po něm prostírá. Dominik a Jesu Maria k počtě Marie Vítězné zabírá pyšný lutheránský chrám a dává jej darem svému řádu, aby nad jeho oltářem navždy trůnila Vítězná Matka Boží . . . Karmelitský řád je pevně usídlen v kacířské Praze. Věčně bude v ní působiti a vládnouti. Dominik a Jesu Maria je vítězem. Nezasluhuje, aby pod obrazem Panny byla jeho socha, aby byl zasvěcen chrám nejen Marii Vítězné, ale také jemu, Dominiku a Jesu Maria?

Svatý Dominik a Jesu Maria . . . šeptají stařecké rty. To už karmelitský generál usnul, to už hlava mu bezmocně klesla na vpadlá prsa . . . Sláva světce přikryla jeho sen svým šalebným purpurem.

Náhle generál trne. Co se děje v chrámě, jenž má slávu bělohorského vítězství? Mnichy odtud někdo vyhná. Jeho mnichy, jeho karmelitány . . . Zvítězili opět čestí kacíři? Ježíšek karmelitský, voskové bambino, prchá zděšeně se svého oltáře a nařiká dětským pláčem. Ukazuje Dominikovi znova zlomené voskové ručičky. Kdo ti to udělal, bambino? Kdo odtud vyhnal mé mnichy, mé karmelitány? Ježíšek odpovídá: Neudělali to kacíři, ti jsou vyhnutí . . . Udělal to potomek svého habsburského Ferdinanda. Zrušil sídlo tvých bosých karmelitánů a vyhnal tvé syny a mne s nimi z Prahy . . .

Dominika budí mladý mnich k půlnoční mši. Generál vyskočí z křesla. Zraky má ještě zaslepeny zálením pekel. Zapotácí se a vzkřikne hrůzou:

Bohu díky! Nic není pravda. Sen byl klamem. Rakousko bude na světě až do skonání, a každý Habsburk bude ctitelcem Dominika a Jesu Maria a bude chrániti jeho karmelitský řád.

Dominik se dívá na mnicha. Připsal kdysi jméno jeho otce do seznamu těch, kdo měli jíti na popravu. Ale necítí se v očích synových vin. Vždyť přijal syna popraveného hraběte v svůj řád, vždyť jest jeho dobrodincem, stará se o spásu jeho duše . . . Nic se nestalo. Vše je zde v pořádku . . .

Mnich podpírá starce, jenž se potácí. Vede jej klauzurou do sakristie chrámu. Strojí jej do zlatohlavu ornátu k půlnoční mši. Dominik sbírá všechny síly, aby neklesl. V slávě štedrovečerní půlnoční mše mezi ostatními karmelitskými kněžími oděnými v zlaté dalmatiky celebruje mši. Za mši-

ží klauzury zpívají neviditelní karmelitsí mnichové, a v souzvuku jejich chorálu rozoznává generál mladý, svěží hlas toho, jehož otce vydal na popraviště, a jenž má oběti svého života vyprositi na nebesích odpuštění bludařství otceva . . .

Dominik a Jesu Maria, zatím co za mříží klauzury zpívají mnichové Credo, sedí na karmazínovém křesle u oltáře a podpírá těžkou hlavu o zlatené dřevo podpěry. Dívá se na shromážděné otce z celého kláštera a přemýšlí, kolik půlnočních mší štedrovečerních již odsloužil, v Španělsku, v Itálii, v Němcích — a nejslavnější v Praze, tehdy po bělohorské bitvě, před Ježíškovou voskovou soškou. Kolik štedrovečerních mší bude ještě sloužiti a kde to bude? Zachvívá se. Cítí se osamělým. Zdá se mu, že jest jiný než všichni ti, kdož jsou kolem něho. Co se to s ním děje? Co se děje s jeho tělem? Padá už na ně stín smrti? Je to nastávající odchod, jenž působí, že se cítí sám? Život — jaké to prchavé chvíle, proti mlčení, jež sluje Věčnosti. A není zázrakem, že v té malé chvíli, on, Dominik a Jesu Maria, vykonal takové nesmrtelné dílo? . . . Pro ně, ó Bože, přijmi mne vysíleného v svou náruč, dej mi, abych se v tobě ztratil jako z kadidelnice kouř ve vzduchu, a učí, abych se zrodil v tvém lůně pak znova, oslavěný tvůj Svatý na věky já, tvůj sluha, Dominik a Jesu Maria . . .

Myšlenka ztichla v klíně smrti, jako lyšaj ztichne v mrtvém listoví. Generál vstává, jde zase k oltáři. Proměňuje chléb v Tělo a víno v Krev. Patres v kostele klečí a bijí se v prsa. Neviditelní mniši za mřížemi leží na zemi a jsou nehybní jako mrtví. Jediný mnich, nejmladší z nich, myslí na domov o Štědrém večeru, a vzpomínka prochází jeho myslí jako šumění splavu tichou, svatou nocí . . .

Přijímání. Dominik a Jesu Maria požil Těla Kristova. A nyní má zdvihnouti kalich s posvěceným vínem a vypítí je. Co to? Kalich je tak těžký. Nebo zeslábla ruka? Generál se snaží zvednouti kalich k ústům. Ale nejde to. Odrhne vše silou zlatou nádobu od pokrývky oltářní. Najednou se dívá do kalichu, jako by chtěl viděti, co to v něm tak tíží. Není víno v kalichu, pění se v něm krev. Živoucí a horoucí krev. Je to krev Kristova? Zázrak . . . Není to symbolické proměnění vína v krev, je to proměnění skutečné . . .

Krev, či je to krev? Dominik a Jesu Maria chce vzkřiknouti. Před tabernakulem se šklebí na něj něčí podoba. Je to ďábel? Ne . . . ne . . . je to — Smrt . . . Dívá se na něj, šeptá mu: „Zemřeš . . . ted' zemřeš . . .“ A ta krev, Smrti? . . . „To je krev celého národa, kterou jsi prolil, proto ta tíha, je to tvá vina, pro kterou ztrácíš zásluhu celého života, pro níž ztrácíš gloriolu svatosti . . . pro níž propadneš v nicotu . . .“

„Vypiji krev, ať je krev kohokoliv . . . a třeba celého národa . . . Vzdoruji tobě, Smrti, celý život jsem vzdoroval, ani tebe se nelekám, i tobě poroučím, ted' ještě odejdi, Smrti, nepotřebuji tebe. Jen se škleb, je to marné, již piji krev svého Spasitele, v níž jsem proměnil víno . . . A jež mne zachráni před tebou . . .“

Vypadl kalich z rukou generálových, než jej přiblížil k zmodralým rtům. Pevně se na oltáři a vytvořil na pokrývce ohromnou skvrnu. Svatá krev zneuctěna! Karmelitsí kněží přiskočili zděšeně k oltáři a sbalili pokrývku, aby ji spálili.

Dominik a Jesu Maria má v očích krvavé mžitky. Zdálo se mu, že rozlité víno z kalicha vytvořilo na pokrývce skvrnu, jež měla podobu mapy . . . Zná tu mapu, dobře zná, je to mapa krá-

lovství, jež zahladil na věky . . . z tvárností země . . . Či se mýlil? Nezahladil?

Klesl k zemi. Kněží odnášejí generála do klauzury, do cely, do níž odnášeli karmelitsí mnichové umírající bratry, kde už byla připravena pro ně rakev. Ještě naposled otevřel Dominik a Jesu Maria zraky. Slyší hodinky umírajících, jež se modlí shromáždění bratří.

Slyší jako neurčitý nápěv. Co to? Zpívá již kohout na prahu Věčnosti Jitra? „Nezradil jsem tebe, Pane, třikrát jako Petr. Celý život jsem vynášal jen Tebe! Ať mi toto kuropění ohlašuje slávu na věčnosti!“

Chorál mrtvých zpívají bratří. Není to kuropění Jitra, je to poslední zaznění sanktusového zvonku při večerním klekání, po němž přichází jen Noc a Zapomnění. Vítěz bělohorský, generál Dominik a Jesu Maria, propadl se v tmou zapomnění, v plíseň hrobu, v kořist červů, v prach a popel, ve věčné, nekonečné Nic . . .

PAC President Aloysius A. Mazewski dohlíží na odesílání vánoční zásilky do Polska PAC dobročinnou organizací.

Prosinec 1986 je pátým rokem, v němž Polish American Congress Charitable Foundation zorganizovala zvláštní humanitární pomoc polskému lidu pro toto vánoční období ve spojitosti s přivoláním pozornosti k výročí dne 13. prosince 1981, kdy polský komunistický režim vyhlásil v zemi stanné právo, jež se v Polsku nazývá "válkou", jak poznamenal předseda Polsko-amerického kongresu Aloysius A. Mazewski. Na tiskové konferenci konané na přístavišti Cheshire Delivery Systems, kde se zboží nakládalo, Mazewski oznámil, že tento rok PAC charita posílá deset plných 40 stop měřících přepravních skříní obsahujících mimo jiné lékařské potřeby, léky, nemocniční vybavení, potraviny pro kojence, vitamíny pro děti, oblečení, boty, lékařské knihy a malé zemědělské nářadí v celkové hodnotě přes 1.5 miliónu dolarů.

Hospodářské problémy v Polsku jsou stále vážné. Nedostatek kriticky potřebných léků a lékařských potřeb ohrožuje životy a zdraví miliónů Poláků. Nedostatek jídla a oděvu podobně jako jiných základních životních potřeb je rozšířen. Nejvíce jsou nyní krizí postiženi kojenci a děti, velké rodiny a starší občané. Podle předsedy Polské episkopální charitativní komise biskupa Domina trpí, na příklad, přibližně 20.000 polských dětí PKN (phenylketonuria) a podvýživou, nepořádky zažívacího ústrojí, jež vyžadují zvláštní dietu a vyživovací péči. PAC zahájila

zvláštní sbírku na pomoc těmto dětem, prohlásil Mazewski.

Letošní zásilky obsahují 56.000 liber potravin pro kojence, 100.000 vitaminů pro děti, lékařské potřeby v ceně přes půl miliónu dolarů, včetně lékařských rukavic (jichž je v Polsku velmi málo), fáčů a obvazů, IV tekutiny, roztok pro nemoc ledvin, léky, nemocniční zařízení a operační zařízení stejně jako zvláštní lékařské potřeby určené pro Dětské středisko srdečních operací v Katowicích-Ochojci. To je nová nemocnice pod vedením profesora Zbigniewa Religy, polského průkopníka srdečních transplantací. Důležitá práce Dr. Religy je ztěžována takovými problémy jako je nedostatek betadine roztoku potřebného k omytí před operací.

Mezi organizacemi, které přispěly na tyto vánoční zásilky, jsou: International Aid, Inc., která poskytla celou přepravní skříní lékařských potřeb, vitamínů, stravy pro kojence a šťávy; Union Fork and Hoe, která přispěla několika přepravními skříněmi s malým zemědělským nářadím; Brother's Brother Foundation a World Medical Relief. Příspěvky přišly z Říma, New Yorku, Perth Amboy, New Jersey (oblečení a boty) a z Columbus, Ohio (11.000 knih v hodnotě přes 460.000 dolarů). Další dary zahrnují 2.700 liber kávy a čaje a 200 krabic polévek. Navíc charitativní nadace PAC nakoupila nějaké zboží za peníze z příspěvků nadace, poskytnutých soukromými osobami

Nezemřela ale spí

Zemřela čeština a do hrobu dána sirotky po ní zůstaly a byla to pro ně velká rána když nad jejím hrobem plakaly.

Co komunismus vychovává ve vlasti je národ nezletilců a poddaných není úniku z komunistické pasti jen pro několik jemu oddaných.

Rudý děda rozvrátil naše školství literaturu a českou řeč generací slavná kultura zmizela jako v poušti kde čeká na budoucí těžkou operaci.

A emigrovaní komunističtí vychovanci odhodili ty staré přežitky a s pavlačovou Honzlové arogancí krmí lid svými erotickými zážitky.

Namísto dětí Máchova "Máje" jejich řeč přinesla slova nová publikují se oplzlé Děti ráje které nepoznal ani Casanova.

Těžko se dávat s nimi do hádky že nejsou již knihy pro rodiny že nikdo nečte už ani pohádky že je čas na češtinu spodiny.

Ale spí ta naše královna a poznají ji dítky po dechu v české literatuře ze Slavína tam naleznou vždy útěchu.

Z Erbenovy "Kytice" několik řádek:

"Snad, že se najde dcera materina,
Jíž mile dech tvůj zavoní;
Snad že i najdeš některého syna,
Jenž k tobě srdce nakloní!

Jan Kuncíř

Dne 10. srpna 1986

a místními organizacemi.

Tento rok charitativní nadace PAC poslala celkově 97 zásilek zboží do Polska v celkové hodnotě přes 14 miliónů dolarů. Všechny zásilky jsou v Polsku rozdělovány polskou episkopální charitativní komisí. Aloysius Mazewski pak na tiskové konferenci řekl, že posledních 10 přepravních skříní z Chicaga má zvláštní význam, neboť přináší

vánoční pozdravy míru, štěstí a naděje pro lepší budoucnost miliónů Poláků. Organizace Polsko-amerického kongresu pak doufá, že bude moci pokračovat v rozšíření tohoto výpomocného programu, bude-li více fondů a když všichni, kdož mají zájem o špatný stav polského lidu, prokáží svůj humanitní zájem a připojí se k tomuto usilí.

Milým zákazníkům, přátelům a celé československé veřejnosti vše nejlepší k svátkům vánočním a hodně radosti, zdraví a mír přeje

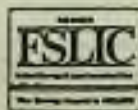

MidAmerica Federal

Savings and Financial Services

Cloero
5900 W. Cermak Rd.
863-6700

Cloero
4830 W. Cermak Rd.
656-1770

other office locations

Riverside • LaGrange Park • Western Springs • Clarendon Hills • Wheaton • St. Charles • Naperville

Serving you continuously for over 60 years...

Assets over \$1 Billion

Anglicko-český SLOVNÍK IDIOMŮ metaforických a lidových rčení

Pro emigranta je znalost angličtiny otázka existenční. K jejímu zvládnutí nestačí zásoba slov a znalost gramatiky.

Největší potíže dělají idiomy a pod ně spadající jazykové zvláštnosti, které se nedají přeložit znalostí významu jednotlivých slov a v nich obsažených, ani logickou úvahou či sebe dokonalejší znalostí gramatiky.

Čs. sdružení v Kanadě proto vydává abecední slovník těchto výrazových prostředků, který, dosud v naší jazykové literatuře neexistuje.

Obsahuje na 530 str. 1358 základních hesel, které dohromady tvoří přes 10.000 idiomů, doplněných a vysvětlených příklady z literatury, novin atd.

Anglicko-český slovník idiomů vyjde v poměrně omezeném vydání ještě v tomto roce. Můžete si jej zajistit závaznou písemnou objednávkou na adrese:

ČESKOSLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V KANADĚ
740 Spadina Avenue,
Toronto, Ont., M5S 2J2

Cena slovníku pro USA občany je 22. 00 US dolarů včetně poštovního a mohou si je objednat na adrese uvedené na přiloženém letáčku (s objednávkou nutno zaslat money order, vystavený na ČSK-slovník).

Loretto Hospital Christmas Tree Looks Glorious with its Special Decorations

Two labor in their spare time for a year to produce lovely, traditional works of art.

The Christmas Tree in the Auditorium at Loretto Hospital, 645 South Central Avenue, Chicago is decorated with 222 items of traditional Lithuanian design especially created in their spare time throughout 1986 by Maria Skema, (Skemaite, in Lithuanian) of Marquette Park, and Veronica Polikaitis, (Polikaitiene, in Lithuanian) of Midlothian, Illinois.

They arranged the items on the branches of the Hospital's 10-foot pine, topped by the Star of Bethlehem. The decorations were made by hand, a slow process involving drinking straws cut to shape in sections, and glued together.

Mrs. Skema and Mrs. Polikaitis say the decorations conform to a Lithuanian tradition, handed down for centuries by families who either made them, or bought them. They represent, "in a general way, snowflakes, stars, flowers, and are ornament-

*****

tal rather than factual." Before plastic came into vogue, straws were used as the basic material. Today, both plastic and paper straws are used, but most Lithuanian institutions and families in Chicago which "still remember how things used to be in the Old Country prefer straw."

Co-operative Federal výpomocný spolek

Ukládejte vaše úspory v našem českém výpomocném spolku. Jsme poslední československý výpomocný spolek na 26. ulici v české Kalifornii.

Vyplácíme nejvyšší možné úroky na peníze, uložené do pravidelných vkladních knížek a máme certifikáty pro vložení peněz na různé časové lhůty.

V našich úřadovnách vždy obdržíte rychlou a zdvořilou obsluhu. Obchodujte s krajskou spořitelnou, kde vaše zájmy jsou vždy naše zájmy.

CO-OPERATIVE FEDERAL Savings and Loan Association

Obchodujte se spořitelnou, kde slouží vašim nejlepšími zájmy.

3821 W. 26th Street
Chicago, IL 60623
Telefon LA 1-3270

6125 S. Cass Avenue
Westmont, IL 60559
Telefon 963-9500

NA VÁNOCE

Máme velký výber krásného skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, vánoční ozdoby na stromčeky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, mlýnky na mák, krájče na knedlíky, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při bolení a jiné.

A proto je nejvyšší čas myslet na dárky.

Sušené hříbky imp. z Evropy,
Světlé, drobně krájené 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - Pál lb \$12.50,
poš. \$15.15 - Čtvrť lb \$6.50, poš. \$8.45.

Čokoládové ozdoby na vánoční stromek, krabice \$12.50, pos. \$15.00. Mnohé jiné čokolády na skladě.

Kypřicí prášek do perníku, balíček 50 centů, poštou nejméně 3 za \$2.25.

DEKO přípravek k nakládání okurek a zeleniny, balíček 95 centů, poštou nejméně 2 za \$2.90.

Máme v prodeji vánoční přání v češtině, slovenštině a jiných řečích.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7 centů více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě Tuzexové zásilky do Československa.

F. PANCNER, Inc.

Zástupce TUZEX dárkové společnosti do Československa
6514 West Cermak Rd., Berwyn, IL 60402 - Tel. (312) 484-3459

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 ráno do 6:00 večer
V sobotu od 9:00 ráno do 6:00 večer

V neděli zavřeno

DISCOVERY TRAVEL INC.

641 S. La Grange Rd.
La Grange, IL 60525

Cestování kamkoliv na světě Vám zařídíme k Vaší spokojenosti.

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku letenky za nejnižší ceny

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut. pojištění, překlady

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

PRO BLIŽŠÍ INFORMACE
VOLEJTE

LIBBY BUCEK-(312)-482-8515

Western

National

FDIC

Bank

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
Telephone 656-2000

Banking Hours

Monday	9a. m. to 3p. m.
Tuesday	9a. m. to 3p. m.
Wednesday	Closed
Thursday	9a. m. to 3p. m.
Friday	9a. m. to 6p. m.
Saturday	9a. m. to 12noon

Drive-In and Walk-Up

8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 3p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 3p. m.

Vyznamenání berwynské policie pod velením pana Franka Kravčíka

Ve čtvrtek dne 20. listopadu bylo policejní oddělení města Berwynu vyznamenáno za výjimečně výborné bezpečnostní služby v okrese "Cook".

Státní návladní okresu "Cook" Richard M. Daley předal vyznamenání veliteli berwynské policie panu Franku Kravčíkovi.

Přítomen tomuto aktu byl také velitel 4. oddělení u státního návladního Mr. Colin Simpson, který ve svém projevu vyzvedl velmi rychlý zákrok a dopadení zločince Edmunda Jimineze. Pomocí berwynské policie Jiminez byl zatčen a 1. prosince 1986 odsouzen na 60

Na obrázku zleva: Superintendent Frank R. Kravčík, Státní Návladní Richard M. Daley a velitel divize Dennis Markvart.

(šedesát) let těžkého žaláře.

Děkujeme policejnímu odboru města Berwynu za jejich ochranu našich krajanů.

MacNeal Auxiliary Offers Health Care Scholarships

23 Benni Hlasatel
23.-28. prosince 1986

Berwyn, IL - The Women's Auxiliary of MacNeal Hospital announced today it will accept applications for three Mabel Wilen Scholarships available to area students preparing for healthcare-related occupations.

The scholarships will provide \$3,000 for a year to three students who live in the MacNeal Hospital service area, including: Berwyn, Cicero, Riverside, Lyons, Summit, Clearing, Stickney, North Riverside, LaGrange, Argo, Oak Park, Brookfield, River Forest, LaGrange Park, Garfield Ridge, Forest Park and Westchester. Winners must be students in a medically-related field, enrolled in or accepted by an accredited institution of higher learning in the United States. Scholarship awards are also based on economic need, interest in and dedication to the medical field and demonstrated scholastic achievement.

Applications must be submitted by March 16. Winners will be determined by a committee of

the Women's Auxiliary, and scholarships awarded May 17, 1987.

Applications are available immediately, and can be obtained by writing:

The Women's Auxiliary of MacNeal Hospital
The Mabel Wilen Scholarship Fund
3249 South Oak Park Avenue
Berwyn, Illinois 60402

ALFONS MUCHA (1860 - 1939)

představitel Art Nouveau a v Americe nejnámější český malíř

Nabízíme unikátní reprints originálních barevných litografií čtyřech nejnámějších souborů mistrových uměleckých plakátů, které jsou lyrickým ztělesněním krásných žen do různých motivů. Každý soubor se skládá ze čtyř reprodukcí s velmi kvalitním tiskem na křídovém papíru a originálními barvami.

ROČNÍ DOBY (1896) - Jaro, Léto, Podzim, Zima (95x50 cm) \$32
KVĚTY (1897) - Kosatec, Karafiát, Lilie, Růže (79x33 cm) \$28
DENNÍ DOBY (1899) - Svítání, Poledne, Podvečer, Noc (90x33 cm) \$28
DRAHÉ KAMENY (1900) Ametyst, Rubín, Smaragd, Topaz (79x33 cm) \$28

Dále možnost rámování na zakázku. Rámy kovové - zlaté nebo dřevěné - pastelové barvy. Kvalitně a levně (\$35-45 za kus).

Napište si o katalog.

Objednávky na adresu:

EuroDesigns,
1714 Clark Lane
Redondo Beach, CA 90278
Tel.: (213) 372-2445

BERWYN NATIONAL BANK

JEDINÁ ČESKÁ BANKA
7112 W. CERMAK ROAD
BERWYN
Telefon: ST 8-4700

Pondělí úterý čtvrtek 9 ráno
do 3 odpo. Ve středu zavřeno.
Pátek 9 ráno do 3 večer.
Sobota 9 ráno do 1 odpoledne.

***** do Československa.

Ceny letenek od 1. listopadu do konce dubna jen 624.00 dol.
do Prahy či Bratislavy, a do Vídně 545.00 dol.

Florida Escapade, Bus Tour na Floridu, 9 dní pobytu. Orlando - Epcot Center, Disney World, Sea World a jiné. Odjezd 27. února 1987. Cena 469.00 dol. včetně prvotřídního ubytování, pěti večerí, moderního autobusu a prohlídek všech atrakcí v Orlando.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou. Zájezdy na Havajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

TUZEX, oblíbený dárek vašim drahým. Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Na vaše pozvání vyřídíme rychle a přesně návštěvu vašich příbuzných na nejnižší ceny.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Rd. Berwyn, Ill. 60402
Tel: 312-749-1333 nebo 242-1512

NAVŠTIVTE

Plaza Restaurant

Zde si pochutnáte jak na českých, tak i amerických jídlech. Nabízíme vám importovanou vína a piva a z našeho baru coctaily všeho druhu.

Otevřeno každý den od 11 hod. dop. do 8 hod. večer.

Možnost pronajímání místností pro soukromé účely. Podáváme jídla do soukromých domácností. Jídla přes ulici.

7016 W. CĚRMAK RD., BERWYN, IL.

Tel. 795-6555

ZDENEK KRESL

majitel

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby veřejnosti.

Základ spolehlivé společnosti.

6000 West Cermak Road.

2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 656-3000 Member F DIC

F. LEHNEOVÁ

Proti vůli rodičů

(INGEBORG)

A dobře mířeným vrhem doléta opět jedna rudá růže na švarná prsa vojáků inteligentního vzhledu. Rychle ji zachytil, vyslal směrem k Ludě vzdušný pozdrav a usmál se veselé na obě dívky.

Ludá překypovala radostí. Popadla několik růží a všickla je přímo Yvě do dlaní:

„Nebud' aspoň na chvíli takovou husičkou, Yvo, a šňoť také nějakou růží! Pohleď — tamhle ten švarný důstojník na to přímo čeká! Jak se po nás dívá —“ A tajně Yvu postučila.

A vskutku: důstojník, nápadně statný, přitáhl právě oteče svého nádherného ryzáka a zahleděl se s úsměvem přímo na Yvu.

Postřehl její váhání — potom však přece, růží v ruce, se rozprávila míříc... A než růže sletěla k zemi zachytil ji hrotem své šavle. Současně přitáhl uzdu tak těsně, že se kůň vzepjal téměř kolmo a houfec dětí před ním rozprchl se s všiskotem. Byl to mistrovský kousek jezdecký a ze zástupu diváků ozval se tu a tam i výkřik pochvaly.

Důstojník přitiskl růži ke rtům a sklonil šavli na pozdrav. Yva se začervenala do nachova.

Důstojník to zpozoroval a usmál se. Vetknul si květ za kabátec a ruče popojel za ostatními.

Ludi rozčilením tváře jej jen hořely.

„Podivej se, Yvo,“ zvolala, „vždyť on dělá přímo konkurenci krasojedci z církve! A jaký krasavec! Jak se drží v sedle — skvostné! — Což se hněváš? — Nech toho! Udělej mi alespoň jednou radost a nebud' tak šosácká. Na štěstí, nedaly jsme se unést touto opovážlivou myšlenkou jen my dvě samy. Nezahlédá jsi, jak tam na rohu shazovaly dcery lékárníka Maréna kytičky? Nikdo na světě si toho nepovšimne!“

Jen stěží podařilo se Ludce Yvu uklidnit. Musila použít veškeré výmluvnosti, aby přítelkyni přesvědčila, že nevybočily z míry.

II.

Příštího odpoledne přišla Yva přesně. Docházela ráda do pohostinského domu doktora Duvala. Vanul zde zcela jiný vzduch než v domě jejich rodičů, kde měla hodiny prázdna tak odměřená, že ráda využila každé chvíle.

Ludá ji přivítala s tváří poněkud zachmuvenou:

„Smutná novina, Yvo! S vyjížděky do Jeleního pavilonu sešlo. Otec nemá k tomu chuti, nechce dnes příliš namáhat již koně. André bude nás tam hledat marně. Nu, pojď dále — čekáme již na tebe, ty pravzore veškeré přesnosti. Káva je právě zcezena a šlehačka skvostná!“

Obě dívky vstoupily do velmi útulné jídelny.

Yva pozdravila paní Duvalovou, kulatou dámu boдрého zevnějšku, která přehlížela právě s velikou přísností ještě naposled, je-li správně prostučeno. Prostřený stůl působil velice vábně. Na damaškovém ubruse krásně se vyjímalo mlíče, vyšíváné hedvábním s paličkovanými vložkami a krajkami. A veškeré této kráse vévodila vysoká, broušená váza, z níž vznosně se pnuly nádherné růže, značky „La France“. Plná tabule lákala výběrem tak vábným, že se Ludá nezdržela a zvolala upřímně:

„Mami, nedáme-li se do toho hned, ukradnu si tenhle kávový dortiček —“ a div, že svůj úmysl na místě neprovedla.

„Ale, Ludá, nebud' tak dětinská,“ pokárala ji matka, „jdi a vyříd' pánům ještě jednou, že dávám prositi!“

Dívka odběhla a přivedla ihned z vedlejšího pokoje otce a hosta.

Yva stěží podlačila výkřik údivu a cítila, jak se červená. Po boku domácího pána spatřila šuhlého důstojníka... onoho švarného důstojníka, jemuž večera hodila s okna růži.

Ludá rýpla ji tajně pod stolem a počeptala ji, zalýkajíc se smíchy:

„To je překvapení, co?“

„Proč jsi mi o tom neřekla, Ludá?“

Pokrač. příště

Rudolf Medek

ANABASE

Pokračování z minulého dne

„Nechť jiní bojují, ty, šťastné Československo, se zasnubuj!“

Budecius v této chvíli polkl spoustu slin. Ale přece našel konečně odvahu a podíval se tatarské dívky do očí. Hleděly mu důvěřivě a docela upřímně vstříc, s takovou pravdivostí, že ho až mrazilo. Patrně takto prostě a jaksi samozřejmě se zjednávají sňatky mezi muslimany...

„Děťátko,“ řekl tiše, nejtíšeji, jak uměl, ale přece tak, aby slyšela, „proč vám napadlo se mnou takto žertovat? Není to od vás hezké. Tušim, že jsem vám nic zlého neudělal.“

„Udělal jste mi mnoho zlého... Musela jsem na vás myslet. A to bylo velmi zlé. A bolestné...“

„A jak bych se jmenoval, kdybych přestoupil na vaši víru...“ snažil se zoufalý Budecius převést hovor na vtíp. Ale děvče odpovědělo docela vážně:

„Achmed!“

„A kde bychom žili?“

„Máme příbuzné na Černém moři. Tam je Denikin. Máme příbuzné na Krymu. Tam je Wrangel. Ale mohli bychom také žít v Carihradě, v Paříži nebo v Londýně. Agafurové jsou chytří. Mohou žít všude, kde se jim líbí. A jekatěrínburští Agafurové jsou bezdětní. Je to řídké u Tatarů, ale je tomu tak. Sotva mne milují méně, než můj otec...“

„Zia, proč ty tak hučíš do toho Českoslováka!“ zvolala naproti sedící Zinočka na malé tatarské děvče, až se polekalo.

„Nehučím, Zinaido Alexandrovno,“ řekla dívka velmi vážně, „ale docela seriosně mu domlouvám.“

Stařík Tatařin se velmi zneklidnil a zašeptal Zii cosi tatarského. Děvče však zavrtělo hlavou.

Vtom se opět ozvalo mohutné a bohatýrské: Hořko! Hořko!

To kapitán Korda opět se pokoušel napít. Ale blízko něho se zorganizovala pravděpodobně tlupa, která si řekla, že bude střežit každý jeho pohyb. A sotva vzal rjмку do ruky, zahřímalo to: Hořko! hořko!

Zinočka se rozesmála a ihned mu nastavila svoji tvář k polibku. Byla ruměnná, oči jí svítily a po každém polibku vypila i ona kališek vodky nebo cognacu.

Přinesli rybu a zelené víno. Rybu znamenitou, bajkalskou golomjanku, a víno francouzské.

„Hrozí nám obžerství,“ řekl česky přes stůl Budecius ke Kordovi. Ale Korda, ač mu nebylo nějak příliš veselo, odvětil junácky:

„Kdo se dal na vojnu, musí bojovat, u sta bromů!“

Zinaida Alexandrovna po něm opakovala:

„U sta gromu, gospoda, u sta gromu!“

Levé křídlo — už teď, při rybě! — začalo pomalounku prozpěvovat.

Mámoče to zřejmě lichořilo. Byla roztomilá, pobízela neustále, hněvala se na čišniky, že jsou liní jako Kirgízi — kdyby zde nebylo Agafurových, řekla by: Tataři! a vůbec byla ve svém živlu a vytvářela ovzduší plně srdečnosti, veselí a družnosti. I Vlasta, pozorujíc ji se zájmem, jakoby tomu všemu trochu podléhala, co ostatní všichni, zvyklí ruské vůni takovýchto hostin, třebaže jindy skromnějších, už dávno podlehli.

Oběd pokračoval v drúbeží, v počení, v zmrzlíně a v dortech a ve všelijakých sladkých zázracích, v černé kávě, jež byla událostí v Irkutsku, a nakonec ranami šampaňského.

Po celou dobu zahřímávalo nad Zinaidou Alexandrovou „hořko! hořko!“ a po celou dobu vypravoval Budecius malé Tatarce různé hlouposti o Československu, jimž zbožně naslouchala. Po celou dobu Vlasta Žárská promluvila sotva deset slov s Jiřím Skálov.

Nyní kupec Kolesníkov povstal, pozdvihl číši šampaňského a začal:

„Mnohovážená paní nevěsto, chrabrý, slavný, v bojích zakalený pane ženichu, přátelé všichni milí zdáli i zblízka, bohatýřští Českoslováci i vy věhlasní ruští lidé, vojíní, kupci, zlatokopové,

průmyslníci, osoby duchovní, profesori a doktoři, já, Petr Iljič Kolesníkov jakožto takový a co družba a svědek, máje na paměti... máje na paměti... jakož se sluší... a jako bývalo za stara, za dobrých dob bojarských a potom kupeckých, podle dávných zvykův a obyčejů, aby také byl dán příklad budoucím... a aby nikoho nezůstalo tajno, jelikož já — Petr Iljič a k tomu i Kolesníkov, tak říkáje... nu, urál urál urál!“

„Urál! Urál! Urál!“ zahučelo jídelnou.

„A nyní, miloucí, k tanci,“ povelala maminka. „Aby nám všem pěkně vytrávil.“

Kromě levého křídla, kde se všichni jeho obyvatelé drželi kolem krku a začali nyní ryčnými prozpěvovat, ostatní se zdvihli. Dva mladí chlapci — kozáčkové s červenými lampasy kozáckého vojska sibiřského, rozevřeli dveře do osvětleného sálu, kam zatím přešli kdesi zadem i hudebníci a ladili na podiu nástroje.

Posléze spustili polonézu. Kapitán Korda ji zahájil se svou ženou. Nic naplat, musil. Potom vážně, kývaje hlavou, oblitou potem, vedl mohutný Kolesníkov s těžkou grácií mamochku. Pak se odvážilo do středu ještě několik dalších párů.

„Vy netančíte polonézu?“ obrátila se Zia k svému sousedovi.

„A vy, muslimani, smíte tančit?“ opáčil Budecius. „Dokonce s křesťany? S daury?“

„Co jsem já vám udělala, že jste dnes tak hloupý vůči mně? A tak zlý? V Ufaleji jste byl laskavější!“ řekla dívka uraženě a otočila hlavu.

— Je to pravda! pomyslí si Budecius — a svěsil hlavu.

Pak pozoroval, kterak do sálu vklouzl Rameš a netroufaje si vyrušovat svého velitele, stál trochu bezradně u dveří, rozchazuje rukama, jakoby sám mluvil pro sebe. Bylo na něm vidět, že má něco na srdci, co by rád sdělil kapitánovi. Snad se něco přihodilo, snad se něco spáľilo v kuchyni...

Budecius se omluvil Zii, která pohodila sice hlavou, ale ihned se smutně za ním podívala, a přiblížil se k Ramešovi. Ten, vída ho, chytil ho za rukav a šeptal mu zajíkávě:

„Poslouchej ty, bratře, musíš to říci kapitánovi. Človče, vzpouř! Mlč, počkej, až ti to povím. Teď ti k nám přiběhli dva kluci z nádraží. A všechno nám vypověděli. Tak ti přijel teď vlak z Inokentěvské na Irkutský „vogzáľ“, samej rubej prápor a kluci, co v něm byli, vintovky na rameňou a všichni zpívali „Pryč s tyrany a zrádci všem, ať zhyne starýj podlej svět.“ Přijeli ti docela réglrecht rovnou na stanici. Delegáti a prej asi tři roty jednoho pluku. To víš, naši kluci sou čimani, vlezli po chvílce k nim a co prej jako je. No, povídaj tam ti, deme bílit Irkutsk. Dem vybilít naše vedení, zrádný! Chystaj se obsadit štáb, finanční správu, vojenskou správu, Informačně-osvětlový odbor a redakci Deniku. Vykládali, že to maj prej s lukmá v plucích všecko smluveny, že nikdo nebude klást odpor, že prej chtěj vlastně revoluci nekrvavou, ale kdyby jako se někdo přece vzpouzel, že neradi sice, no ale zbraně musejí pak použít. Pan Kódl, jak to tady slyšel, se všim praštil a utíkal teď rovnou do pluku nahoru do kasáren. Kluci vyzkoumali, že snad jako dnes ještě nechtěj nic podnikat, asi pošlou svoje rozvědky, ale zejtra to už může bejt dost zlý. Tak já nevím... abys to řek' hned kapitánovi, je přeci komandantem jízdni štábní ochrany... a pak nám de taky vo koně, aby voni si nevzpomenuli brát nám koně! Kruci, koně já nikomu nedám, dyby to byl i můj rodný bratr! A málokde sou takový fešácky koně, jako má náš oddíl. Tak di, a řekni mu to...“

Budecius vyslechl všecko a stín kolem jeho očí se ještě prohloubil.

Ale řekl klidně rozčilenému Ramešovi:

„Nedělej žádnou paniku, bratře Rameši. Běž před dům a připrav jeden z automobilů. Pojedeš sebou. Já zatím pohovořím s bratrem kapitánem. Za chvílku bude dole a pojedete na nádraží. Uvidíme!“

„Ty myslíš...“ odvážil se ještě Rameš, ale Budecius ho přerušil:

„Já myslím... ano! A ty běž! Neztrácej času. Kapitán hned přijde za tebou.“

Hudba právě začala valčík.

Kapitán Korda se rozběhl směrem k Vlastě a nedbaje jejího odporu, vtáhl ji do kola a roztočil. Když dotančili až k Budeciusovi, který stál blízko vchodu do sálu, zastavil je voják nenápadně a řekl kapitánovi:

Pokrač. příště

JINÝ DUCH

Pokračování z minulého dne

POVÍDKA ČESKOSLOVENSKÁ.

Z pensionátu jest jen osm minut do lesa a potom už je les na hodiny cesty, od Otavy k Vltavě. Není města zdravějšího, než je Kamenice n. M.; sem přijíždějí bleďulky a odjíždějí růže. Však někdo okolí Kamenice tak důkladně neprocestuje jako dívky pensionátní. Slušné procento hodin učí se na vzduchu. Mehelník je hodinu od města. Tam si náš pensionát vychází na celý den. Na vrcholu (624 m) je pohanský obětní stůl a kol něho bývá ležení. Na jedné skále zpívá kvarteto, na druhé se hádají o rakouskouherské bance, na třetí rozchírají módu. Když se vaří a peče, sejde se jich polovic; když se jí, sejdou se k obětnímu stolu všechny. Pochybují, že máte ponětí, jak dívčím na výletě chutná; ze všech živočichů nejhladovější je zdravá dívka patnáctiletá. Služky, nesoucí potraviny, ohýbají se pod nůžkami; domů je nesou prázdné a šťastné, že jsou z proutí. A když se navrátí z výletu domů, první slovo je: »Hlad!«

Dne 21. června, když je léto na vrcholu, chodí povečeřet na chlumu Hradiště; stalo se obyčejem psát tam pohlednice chovánkám loni vyšlým. Domů se navrátí až po deváté; hodiny na vysoké věži jsou ještě v záři červánků, všechny rozeznávají, že je čtvrt na deset.

Na takové výlety chodí s chovánkami ředitel Neklan sám. Když zavolá: »Děti!«, sběhnou se kol něho jako kuřata ke kvočně. Kdo hromadu knih přečetl a hromádku jich napsal, komu zbýlela hlava v starostech, mně i dětem něco povědět.

Pedagogie není složitá. Milujte děti — to je první; dejte jim svobodu — to je druhé. Však svoboda není zvířecí, je to právo pravdy a lásky. Právo takové, že směje mluvit pravdu a milovat zjevně, koho milujeme v srdci; svoboda je právo mravně jednat, mravně žít.

A myslet se musí. Sloupy při silnici — to je jich za sebou — stojí, jak stály před sto lety, člověk, duch jeho, se musí vyhýbat a neotročit zvyku: dívčí škola musí být jiná, než je klášter. Ty zdi kol klášterů jsou droto, aby se utajil hřích. Nenapodobujte klášterů!

Na konci roku ředitel přinesl do třídy hrst prázdných čtvrtek. »Jednali jsme navzájem vždy spravedlivě věřice, že nás spasí pravda. Napište na jednu stránku, co se vám v naší škole líbilo, na druhou, co se vám nelíbilo. A to spravedlivě, jak to máte v duši. Nepodpište se, já písmo vašeho neznám — můžete bez bázně napsat pravdu.

1. Mně se na naší škole — píše jedna — líbila nejvíce svoboda; té na jiných školách není. Potom se mi líbilo v lidné jezdě, a to ode všech, až na jednu výjimku. Ze všech předmětů nejraději jsem měla vychovatelství. —

2. Jak se mi naše škola líbila, nemohu ani slovy vylíčit. Ten rok budu počítat mezi nejkrásnější doby svého života. Chtěla bych ještě dlouho chodit do té naší drahé školy. Nejvíce se mi líbilo vychovatelství, to vypravování o pravdě a lásce, na to budu pamatovat po všecek život. Jsem neskonale vděčna, že mi osud dopřál poznání pana N., budu si toho do smrti vážit a budu na to hrdat, že mne učil. Všecky jeho přednášky se vryly hluboko do mého srdce, po každé hodně jsem celou jeho přednášku doma opakovala.

Jedno se mi nelíbilo, špičkování slečny N. N. a vzkazování rodičům; to se přičilo našemu vychovatelství a duchu naší školy. —

3. Co se mi na naší škole líbilo?

Lehce odpovědět. Tento rok patří mezi nejkrásnější v mém životě. Vždyt mnohými hodinami otevřel se mi nový svět, zvláště učení o pravdě a lásce mi ukázalo svět pravé blaženosti. Neznám nikoho, kdož by tak upřímně k nám promluvil a tak mocně působil na duši mou jako pan N. a je mi nevysovitelně smutno, když si pomyslím, že těch radostných hodin bude už jen několik. Dopustila jsem se často mnohé chyby a nevěděla jsem toho. Byla jsem zamilována silou první lásky, běhala jsem divoce sem a tam nevědouc, co to dělám. Přišel pan N. a pověděl nám bez výčitek, že láska k druhému pohlaví je z vůle boží, ale že je z ní radost jen tenkrát, když je krásná. Když řekl: »Buďte hodné jako bílí andílkové.« vytrvskly

mi slzy z očí a od té doby miluju jina k. Nikdo nás tak pěkně o lásce nepoučil. —

4. Co se mi líbilo?

To je jiná škola; v druhých školách je jako na vojně. V naší škole je svoboda a s chovánkami se jedná pěkně jako se slečnami. Když nám pan N. říká: Mařenko, Julinko, Blaženko, to se mi líbí, také i to, když nám říká: Děti! Ale mladé slečny učitelky měly by nám na ulicích a v divadle říkat: Slečno! —

5. Líbí se mi příměst, srdečnost a rodinný poměr. Rmoutilo mne, že pan N. mne ani jednou neoslovil křestním jménem a já ho mám tak ráda. Nejspíš si toho nezasloužím. Bože můj, nejsem pilná a hodná chovanka, nikdy jsem nebyla. Opuštění, že jsem si dovolila něco takového vytknout. —

Chovanka se jmenovala Kornelie a N. neměl toho jména zdrobnit. Od té doby se v podobných případech zeptá: »Jak vám říká maminka?« A důsledně všechny oslovuje jmény křestními, podle matek a otců.

6. Mně se líbilo předně vlídné jednání; nic se od nás nežádalo násilím, za celý rok nebylo žádného trestu, žádná hrůza se na nás nepouštěla. A přece jsme byly pozorny a mnoho jsme se naučily. Pan ředitel nám připadal jako přítel, ne jako ředitel; já jsem se ho přece nejprve bála, a to jeho spravedlivé tváře. Ze všech předmětů se mi nejvíce líbilo vychovatelství. Slečna Lesnická zdála se nám s počátku nevlídná, nikdy se nezasmála, ale čím dál měly jsme ji raději, protože je ke všem stejná a mnoho naučí nikdy si neodpočívající. —

Nikdo netuší, jaký je pozorovací talent u dospívajících dívek. Poctivost vycítí, ať se usmívá nebo mračí. Jedovatost srdce vlídným úsměvem a slovy nezastřeš; špičkování, ironizování raní je nejvíce. Rozpoznávají stupeň vzdělanosti; marně bys se dělal, kdybys nebyl, nadýmání nenávidí a zesměšňují. Dobré splácejí dobrým; tak srdečně a vděčně nepohlídne na tebe nikdo druhý.

V člověku je nejvíce nadšení, když se v něm probouzí láska. Srdce je zkyprěno, co zaseješ, to se urodí; zaséval-li mravnost, urodí se mravní životní program pro celý život, zaséval-li zlo, plodí je chovance tvůj až do hrobu... Pravidlo, které má málo výminek. Mládež vychází ze školy tenkrát, když jí nejvíce potřebuje. Pozor!

Milúška je z jižní Trenčanské stolice, a to z údolí Bošáckého. Horu Javořinu má na západ. Když se chystala na prázdniny, přišel ředitel Neklan na myšlenku, že i on prožije prázdniny v její domovině, a to na jižním úpatí Javořiny. Chce poznat kraj hned za moravskými hranicemi a přechod z Moravy na Slovensko.

Jenže v tom kraji žijí vlci, jsou ho plny noviny. V Uhrách vůbec je mnoho vlků, ale nejzvrhilejší je vlk na jižním úpatí krásné Javořiny. Jeho se zvláště bála ředitelova žena odpírající jít na Slovensko, i děti plakaly dravého zvířete se bojíce. Vlk, vlk!

Není vlk pod Javořinou, je velkomožný pán, služný Sokhegyi (čti: Šokhedí = Mnohohorský). Tisíce se chvějí při pouhém jméně jeho. Sokhegyi, vlk!

Rozvázný Neklan píše slovenskému příteli, aby k velkomožnému pánu došel a předstoupiv před něho vážně se otázal: »Chce k nám, do našich hor, Neklan; řci, dáš-li mu pokoj nebo ne?« Sokhegyi při jméně Neklan sebou třil. »Aha, znám jej, znám; s Hodžou?« řečnil v Brně a řeči jejich měly takový účinek, že shromáždění složilo ihned 300.000 korun na Slovenský Týždenník.

Neklanův přítel, chudobný to Slovák, při touto obrovském čísle zavravoral.

Velkomožný pán zaklel, dupnul a zadušoval se. »Právím vám, 300.000 korun sebrali v deseti minutách; tam, v Čechách, je nesmírné bohatství a na národ dají, co mají. Pište Neklanovi, že mu dám úplný pokoj; může se s inteligencí scházet i lid studovat, ale shromáždění lidu svolávat a řečnit mu nedovolím.« Tak odpověděl služný a pomnil si ruce a bradu polídl: »Pište mu, ať si vyžádá od okresního hejtmana certifikát a až sem přijede, ať mi učiní návštěvu. Tak mu pište, tak.« A zase si pomnil ruce.

Slovenský přítel psal potom Neklanovi: »Přijedte, služný vám dá pokoj. Slíbil jsem mu, že budete hodný nemaje nijakých politických cílů, že chcete jen čisté povětrí dýchat, pramenitou vodu pít, ukájet zrak na krásách přírodních a v lidu pro rozprávky látku sbírat.

Pokrač. příště

GUNNAR GUNNARSSON

ADVENT

Z dáňtiny přeložila

NINA NEUMANNOVÁ

Pokračování z minulého dne

Jen odpočinout, nic více. Sebrat se zase, postavit se na nohy tělesně i duševně. Advent..., jak byla poslední neděle daleko!

Je mnoho způsobů, jak může člověk prožít svůj život. Jedni mluví, druzí mlčí. Jedněm je dobře, jen když jsou mezi lidmi, druhým je nejmilejší samota, jen tak se cítí na svém místě. Benedikt nebyl samotářem v pravém slova smyslu. Ale na své adventní pouti býval nejraději sám, bez lidí, protože vesnické šplechty den ze dne jej tady v horách nesmírně unavovaly, jaksi se sem ani nehodily. Arciže, dříve nebyval tak citlivý. Člověk stárne. Kam se poděl mír a hluboký klid minulé neděle? Kam se podělo slavné očekávání? Kde je radostná důvěra? Což opravdu uplynulo teprve pět nocí? Vlastně ne, měl se zeptat obráceně: což uplynulo od té doby již pět nocí? To už měl být pomalu doma, kdyby bylo šlo všechno tak, jak si usmyslil. A místo toho tu ležel, utahaný jako jeho staré šaty. I vnitřně rozerván. Ea, ten čas letí, než se naděješ, nejsi už mlád.

Spal a něco se mu zdálo? Nebo opravdu někdo zaklepal? Patrně asi usnul, protože Leo stál u dveří a štěkal jako posedlý, ale nebyl to sen, opravdu se klepalo, třemi odměřenými údery, Benedikt vyskočil a otevřel. Byl to mladík ze sousedství, Jon z Fjallu: »Neviděl jsi naše hřebečky?« ptal se.

Benedikt opravdu viděl nějaké stopy, zejména dole u řeky i jinde, ale samotných koní neviděl, rozhodně nebyli kdesi na blízku. Dál už se o to nestaral, protože mu ani ve snu nenapadlo, že by někdo mohl mít hřibata ještě touhle dobou venku.

„Tvůj hospodář si asi myslí, že jsi už dost starý a zkušený, aby sis věděl rady na horách v této době a sám, vid', mládenče?“

Jon z Fjallu minil, že také dokáže co jiní.

Může být, myslil si Benedikt, ale je to přece jen mladík, a ještě k tomu nezkušený. A když už se tak spolu sešli, jak by nepřevzal i odpovědnost za něj. Kdyby si Benedikt šel zítra svou cestou nestaraje se o Jona a jeho hřebečky, a až by se za několik dní vrátil domů a dověděl se, že Jon ještě nepřišel, že zůstal tam někde v horách — co potom? A mimo to, Pařízek si tak jako tak zasloužil den odpočinku.

„Zítra uvidíme,“ řekl a postavil před mladíka šálek kávy.

„Opravdu myslíš, že máš dost času, abychom se tady spolu trochu poohlédli?“ ptal se Jon, který se ještě nevyznal v přetvářce a tajnostkárství.

„O čas by nebylo,“ odpovídal Benedikt, a bylo mu jednak milé, jednak zase trošičku líto, že hoch zřejmě nepočítal s jeho pomocí.

Ztrávili celou sobotu pátráním po hřibatech. Ale konečně je přece dostali. V neděli mohl mladík pomýšlet na zpáteční cestu. „Pozdravuj doma, a i když jsem se sám ještě daleko nedostal, každý uzná, že to nebyl promarněný týden,“ pravil Benedikt, jemuž se zdálo, že je potřebno říci několik slov na omluvu.

A teď už nesměl otálet, bylo potřeba, aby využil dne a pustil se do hloubi hor, tam, kde už není cest ani steziček, tím méně lidských obydlí. Ale cítil se trochu chabý v údech, ne zrovna schopen velkých úkolů. Jen co je pravda, byl to těžký týden. A přece zas pouhá hračka proti tomu, co ho ještě čeká.

Měl zvláštní pocit, pomyslel-li, že jindy touto dobou býval již doma, že měl už všechny trampoty za sebou, že ovce byly v suchu, že seděl v kostelíku se srdcem plným vděčnosti a zanícení a naslouchal farářovu kázání o vdovině grošíku. Nebo o znameních na slunci a měsíci —

Pokrač. příště

Z Beranovy obhajoby

Pokračování z minulého neděle

Martin Hrabík

Beran v.s. Frank

(Výtah z Beranových odpovědí na dotazy vnesené Frankem v době Beranova vězení nacisty.) Historicus (R. Kopecký) Modrá revue č. 7-8. (43-44) r. IV. Květen-červen 1958.

Lidový deník

Beranovy redakční pokyny v Protektorátě
(Ukázka z archivu F. Cernovského)

Tak byla ustanovena první podkarpatoruská zemská vláda, jejímž předsedou byl Andrej Brody a dalšími členy dr. Eduard Bačinský a Julian Révay. Msgr. Augustin Vološin a dr. Ivan Pješčak byli jmenováni státními tajemníky a dr. Štefan Fencik dostal titul zplnomocněného ministra pro jednání o úpravu hranic mezi zemí slovenskou a podkarpatoruskou. Brody, Bačinský a Révay byli zároveň členy ústřední vlády československé v Praze.

Další zneklidnění:

Podle mnichovského diktátu jsme museli do tři měsíců se dohodnout s Poláky a Maďary o hranice. Poláci se nespokojili s hraničními změnami na Těšínsku a obnovili své staré nároky na některé slovenské pohraniční kraje. Ani ohled na Slováků nemírnil jejich apetit a polský vyslanec Pappée v Praze se energicky domáhal nových územních ústupků. Maďarské požadavky byly přímo nestoudné. Chtěli dostat Bratislavu, Levice, Rimavskou Sobotu, Nitru, Košice, Rožňavu, Užhorod a Mukačevo a žádali plebiscit na dalším území.

Když Chvalkovský navrhl, aby členy delegace byli Tiso a Ďurčanský, postavili se oba proti tomu a také ministr Černák a dokazovali, že je to záležitost ministra zahraničí, nikoli slovenské vlády, a zdráhali se delegaci přijmout. Teprve po důrazné připomínce s české strany, kterou podporoval ministr Lichner, že jde nejen o československé, nýbrž v prvé řadě o slovenské zájmy, že za rozhodnutí ponese také Slováci odpovědnost, ať jsou členy delegace čili nic, a že je zapotřebí, aby slovenští ministři byli osobně přesvědčeni, že se při jednáních učiní ve prospěch Slováků vše, co je v lidské moci, svolili k delegaci.

Podle Feierabenda, dr. Ďurčanský, ale také Černák, rozbíjeli politické spojení Čechů a Slováků. Dr. Tiso též podle Feierabenda, nebyl daleko od nich. V době Surového vlády seděl na dvou židlích.

Tiso od začátku porušoval dohodnutý poměr slovensko-český a dával přednost fašistickým metodám před demokratickými. Tak na příklad dal zabavit jmění všech organizací, které měly sídlo mimo Slovensko, a tak bolestně postihl organizace "Sokol", "Orel", a "Selská jízda".

Proč opustil Pavel Teplanský linii

Teplanský se v Žilině nepřidružil k Ursinymu v obhajobě agrárně demokratické linie. Svědectví Feierabendovo:

"Řekl, že věřil l'udáckým hrozbám, že provedou svůj převrat na Slovensku pomocí maďarského, německého a polského vojska, jestliže jim druhé strany neustoupí, a že přijal l'udácké stanovisko, aby zachránil

republiku. Ujišťoval mne, že zůstal tím, čím byl celý život - věrným Čechoslovákem. Pozdější události ukázaly, že mluvil pravdu." (8)

Ministr Lichner vystupoval jako dobrý Čechoslovák otevřeně a nekompromisně. U l'udáků se netěšil žádné důvěře a oblíbě.

Hitler mluvil již 24. října 1938 s polským vyslancem o vyrovnání územních diferencí s Polskem a 5. ledna to doplnil požadavkem o připojení Danzingu. Kundt, zástupce zbylých Němců v Protektorátě, protestoval a prohlašoval, že Němci jsou na tom hůře než před Mnichovem. S prohlášením polemizovaly časopisy: Svoboda Brno, Národní Politika, Venkov a Národní Listy. Ribbentrop citoval Chvalkovskému články Venkova a Národních Listů.

Po Mnichově se projevilo živelné přání zjednodušit veřejný život. Opět Feierabend:

Sám jsem o dohadování mezi stranami věděl od Rudolfa Berana, předsedy agrární strany, a Antonína Hampla, předsedy sociální demokracie. Býval jsem s nimi často pohromadě, někdy s každým jednotlivě a jindy oběma společně. Utvrdil jsem tak své přátelství s Beranem a navázal nové přátelství s Hamplem. Byly to pro mne velmi užitečné schůzky, neboť jednak jsem se dovidal mnoho věcí ze stranické kuchyně."

Změna politické orientace pokračovala překotně, ba přímo skoky. Už v polovici listopadu se národu představila nová strana - Strana národní jednoty. Vznikla z rozcházejících se stran: republikánské strany zemědělského maloroľnického lidu (populárně agrární strany), československé strany národně socialistické, strany národního sjednocení (bývalé národní demokracie) a československé lidové strany v Čechách. K nim se připojila Národní liga a později do Strany národní jednoty vstoupili také moravští lidovci s Msgr. dr. Janem Šrámkem. V svolání, které nová strana vydala k veřejnosti se mimo jiné říkalo, že toto národní hnutí převezme odpovědnost za politický život a za vedení nového státu. Předsedou nové strany byl bývalý předseda agrární strany Rudolf Beran.

Vedle strany národní jednoty vznikla Národní strana pracujících lidu, utvořená z bývalé strany sociálně demokratické, a posílená některými národními socialisty. Byli to jmenovitě dr. J. B. Kozák, dr. Karel Moudrý, dr. Josef Patejdl a Ferdinand Richter. Strana práce měla představovat státotvornou opozici, aby dojem demokracie byl zachován.

Kvašení na Slovensku a Podkarpatské Rusi

Žilinská dohoda připadala radikálům - Ďurčanskému, Černákovi, Machovi a Murgášovi nedostatečnou. Tato skupina byla nepřátelskou české orientaci již před Mnichovem. Byla ovšem bez praktické politické zkušenosti. Později našla vůdce a organizátora ve Vojtěchu Tukovi, narozenému r. 1880 v Piargu na Slovensku. Povoláním profesora mezinárodního práva v Budapešti a od r. 1916 v Bratislavě. Ještě v r. 1919 se přihlásil za Maďara. Roku 1920 se přiblížil k Hlinkovi a

učinil na něho příznivý dojem. Svoji zrádnou činnost proti první republice prováděl od samého počátku. Dostal se přitom do vězení, ze kterého byl propuštěn 23. října 1938 pod tlakem pomnichovských poměrů, ale se zárukou Ďurčanského, tehdejšího ministra spravedlnosti na Slovensku. Záruku nedodržel ani Tuka ani Ďurčanský. Tuka od svého propuštění hrál jednu z hlavních rolí, ve které vystřídal, ve slovenské politice, nacisté Maďary.

Němci i po Mnichově věnovali Slovensku zvláštní pozornost. Dne 9. října byl vůdce Deutsche Partei, poslanec Karmasin, jmenován prvním státním sekretářem pro německou menšinu na Slovensku. (Změna Karmasina ze svého placeného agenta na hodnostáře slovenské země, zřejmě nedělalo nacistům žádné potíže). 19. října 1938 Ribbentrop přijal velkou delegaci ze Slovenska a Podkarpatské Ukrajiny - ne více Podkarpatské Rusi: Tiso, Ďurčanský a Bacynskij. Podle německých záznamů se v této době Tiso choval zdrženlivěji než Ďurčanský.

Němci v této době vyčkávali a šef Goringova kabinetu, generál Bodensatz, byl 17. listopadu informován, že slovenská otázka není ještě zralá. Rozhodnutí záviselo na jednání Ribbentropa s Chvalkovským, které se ale uskutečnilo až za dva měsíce.

Současně, s cestou Tisovou a Ďurčanského k jednání do Německa, odjel Mach do Záhřebu a Sidor do Varšavy. Zástupce zahraničního ministra, hrabě Szembek, přijal Sidora dvakrát. Sidor 19. října 1938 prohlásil, že zodpovědné slovenské autority zachovají nezájím v otázce Podkarpatské Ukrajiny. Tvrdil, že Slovensko spěje k uskutečnění samostatného státu, opřeného vojensky, politicky a kulturně o Polsko. Sidor vyložil úmysl slovenských separatistů: Po velebě prezidenta prvním úkolem bude změna ústavy a prohlášení nezávislosti slovenského sněmu. Sidor dále potvrdil, že slovenští emisáři byli vysláni ministerským předsedou Tisou do evropských států a nikoliv pražskou ústřední vládou.

Polský zahraniční ministr Beck se ve svých pamětech rovněž zmiňuje s Sidorově návštěvě. Píše, že spolu došli k velmi uspokojivému dorozumění, ale sarkasticky dodal: "Sidor, po návratu do Bratislavy na dohodu zapoměl."

Pokrač. příště

Český národní hřbitov v Chicagu

Již přes 100 let dobře slouží potřebám československé lidové veřejnosti v Chicagu a okolí.

Pohřbívání do země, zehem a do krypt MARYKOVA MAUZOLEA s křídly Dr. Ed. Beneše s Gen. M. R. Štefánka.

Obstaráme letní i zimní zdobení hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s úřadováním.

Tel. : 788-8442, 539-8442

5255 No. Paulask Rd.

Chicago, IL 60630

Poslouchajte náš rádiový program každou neděli v 9 hodin ráno na WKDC 1530.

LINN COUNTY ABSTRACT CO.

Držíme správné záznamy
a popisy všech majetků
v okrese Linn.
Obstaráváme zaručené
výťahy z knih.

Úřadovna:

312 FIRST STREET

Jihovýchodně

CEDAR RAPIDS, IOWA

Telefon EM 5-1478

BROSH CHAPEL

"Instituce věnována službě veřejnosti"

UMĚLE CHLAZENÁ

VARHANY

1028 3rd Street SE, Cedar Rapids, Iowa Telefon EM 2-8837

SLUŽÍ ČESKÉMU OKOLÍ
V RIVERSIDE A NORTH RIVERSIDE
OD ROKU 1948

Kuřátko - pohřební ústav

TEL: 447-2500

KENNETH KURATKO - DONALD KURATKO
25th DES PLAINES AVE.
NORTH RIVERSIDE, ILL. 60546

WOODLAWN CEMETERY Mausoleum - Crematory

SERVING THE COMMUNITY

FOR OVER 70 YEARS

7600 West Cermak Road

Forest Park, Illinois 60130

442 - 8500

Balada Tříkrálová

Při sterých dětí vřísotu a lidských houfů bluku,
při mocném kotlu víření a táhlých trubíc zvuku
tři králi vjeli v město Betlehem.

A řekli lidem: „My jsme přišli sem,
by hlavy naše pánův před pánem se uklonily,
a bychom sizu radostí zde spolu uronili.“

Hned městem zas se berou dál, až k chudobnému stáji.
tam s velbloudů svých slézají a řadou poklekají
a mezi tím, co služebníci v chvat
po zemi rozstírají s dary šat,
král řečník zvolený — ten, jenž hned první s kraje klečí
svou úctu pronáší, to tuze pěknou řečí.

Pak druhý lichotivě dí: „Ó matičko Ty jasná,
jakž je to dítko půvabné — již očička ta krásná —
toť věru celý panímámin zrak!“

A třetí k Josefu dí právě tak:
„No je to radost nad radost — jakž, ctěný pane mistře!“
Však Ježíšek kýv' z jeslí prstem svým a pravil bystře:

„Vy králové jste přišli sem, že já jsem ještě dítě,
Vyř apoštolům svobody se kdys i ukláníte:
však až já ponarostu v celý muž,
a žáků půjde za mnou houfně už,
hned sestřičte hlavy své pak v strachu dohromady
a budete i tupých od biřiců brati rady.“

Teď přišli jste sem s poklonou z té světa někde dále,
a sypete mi zlata lesk a kadidlo i chváty,
pak — byste zachovali zlatou svou —
mně korunu necháte trnovou,
a k poslední mé cestě skalní ku Golgatě
z Vás tři se nedostaví žádný — díím to svatosvatě!“

Král řečník a čela korunu si hunem k uchu šoupnul,
rád řek' by něco, neví co, a zdá se mu, že zhloupnul.
A na to v tajený se dali šept,
druh druhu ve královské ucho rept':
„Že z tesařky je předece jen, on každým slovem jeví!“
To ví se: přišli se slávou — jak odešli, se neví.

1948 24. PROSINCE 1986

VZPOMÍNKA

BOHUMILA ŠONKA

A NYNÍ DRÍME SVŮJ VĚČNÝ SEN NA ČESKÉM
NÁRODNÍM HŘBITOVĚ

S nehynoucí láskou vzpomínáme
dnešní den, neboť jest tomu právě
38 roků, co k věčnému odpočinku
se odebrala naše drazemilovaná
maminka, tchýně a babička

Odešla's maminko, neznámo kam,
vzpomínka na Tebe zůstane nám.
Vzpomínka krásná, maminko milá,
Ty že jsi pro nás vždycky jen žila.

K uctění světlé a nehynoucí památky věnuji:

SYNOVÉ, SNACHY A VNOUČATA

Přesmutné vzpomínky přináší nám tyto dny,
neboť od nás navždy odešli naši drazemilovaní
rodiče, babička a dědeček

ZDENKA VRDSKÝ
1979 - 26. prosince - 1986

ANTON VRDSKÝ
1976 - 5. ledna - 1987

A NYNÍ ODPOČÍVAJÍ
NA ČESKÉM NÁRODNÍM HŘBITOVĚ

Láska vaše, kterou jsme měli po celé vaše žití,
nám stále v našich srdcích jak hvězdička svítí
a blažiti nás bude po celé naše žití.

NA VAŠE DRAHÁ SRDCE NEZAPOMÍNÁME

Za pozůstalou rodinu:
ALLAN-syn; LA VERNE (JOHN W.) HAVLICEK-dcera,
DENNIS HAVLICEK (JUDY)-vnuč a ostatní příbuzní zde i
v Československu

1985 24. PROSINCE 1986

Vzpomínka

Tichou, stále bolestnou vzpomínkou uctíváme
smutné výročí umrtí naší drahé a obětavé maminky,
sestry, babičky a prababičky, paní

Anna Henych

kteřá nyní dríme svůj věčný sen na hřbitově Woodlawn.

Odešla's maminko, neznámo kam,
vzpomínka na Tebe zůstane nám.
Vzpomínka krásná, maminko milá,
Ty že jsi pro nás vždycky jen žila.

Něžnou vzpomínku věnuje:

Geraldine Penkas, dcera; jménem celé rodiny

Oznámení úmrtí

Oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu,
že nám zemřela naše milá maminka, babička, prababička
a praprababička, paní

Anna Stiak

roz. Jantos, manželka po zemřelém Louis, obydlí Chicago.

Zemřela v pátek 19. prosince 1986 v 5.08 A.M. ve věku 92 roků.

Narozena byla v Československu a v této zemi žila mnoho roků.

Byla členkou St. Slovak Lodge No. 181

Pohřeb drahé zesnulé se bude konat v pondělí 22. prosince 1986

v 9.15 hod. z kaple pohřebního ustava Wollschlager,

3604 S. Hoyne Ave., Chicago, do Chrámu St. Maurice,

mše v 9:30 a odtud na hřbitov Resurrection v Justice.

Zanechává zde:

Stephén (Kay), Anne Flanagan, Louis Jr. (Genevieve) Stiak,
Joseph (Maureen), Frank, Mary Hopinkah (late John), děti
19 vnučat, 13 pravnoučat, a 1 pra-pravnouče.

VZPOMÍNKA

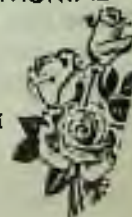
JOSEPHINE VLČEK

-1969- 26. PROSINCE 1986

Bolné vzpomínky přináší nám tyto dny, neboť je tomu
již 17 roků, co nás navždy opustila naše vroucně
milovaná manželka, maminka, tchýně a babička

A NYNÍ DRÍME SVŮJ VĚČNÝ SEN
V MAUSOLEU NA WOODLAWN MEMORIAL
PARK HŘBITOVĚ.

Milující srdce nikdy nezapomenou na Tebe,
kolem hrobu máš nás často u sebe.
Láska Tvoje, kterou jsme měli po celé naše žití
nám stále v našich srdcích jak hvězdička svítí.
Nikdo nám Tě nenahradí, ať cokoliv se děje,
my stále milujeme vroucně Tebe.

K uctění Tvé světlé a nehynoucí památky věnuji:—

ANTON VLČEK, manžel; ANIČKA KASAL, dcera;
JOSEPH KASAL, zeť

a SUZANNE KASAL, vnučka.

OBRAZY Z DĚJIN NÁRODA ČESKÉHO

VLADISLAV VANČURA
VĚRNÁ VYPRÁVOVÁNÍ

O ŽIVOTĚ, SKUTCÍCH VÁLEČNÝCH

28

I DUCHU VZDĚLANOSTI
Pokrač. z minulé neděle

Když jsem se po veliké strážni dostal až sem a když mi bylo dopřáno ulehnot na špitálské lože a když mi otrávené šťávy začaly prýštit z ran a když má kůže zvědovatěla, pozbyl jsem myšlenek a děsily mě sny a mátohy. V den, na který připadá památka narození Páně, přišel jsem k vědomí. I přemýšlel jsem, užívaje sladkého rozumu. V den třetí, na prostřední svátek, který je zasvěcen prvému mučedníku, svatému Štěpánu, rozklenula se nad Prahou nádherná duha. Od svatojiřské brány se vzepjala třípytným obloukem, přes biskupský palác, přes Menší Město, přes ostrovy a Moráň se nesla výš a výš a klesla k vyšehradské skále. Lidé plesali vidouce to znamení míru. Ten padl na kolena, ten líbal zemi. Hýřilové skládali prý sliby, zbojníci se káli, zloději vraceli měšce. Já pak, nemaje grošiček a nitku, kterou bych mohl obrátit na zbožný úmysl, jsem se modlil a rozjímal jsem. Bůh mi dal při tom rozjímání poznání starou pravdu, že život vítězí nad smrtí a láska nad záštim a věrnost nad zradou. I řekl jsem si:

„Záviše zradil krále! Kéž by věrně stál při panu králevici! Kéž by uchoval tu naši krásnou zemi! Kéž by jí vrátil slávu! Je statečný, je silný, má hlavu královskou, Bůh mu pomáhá, královna mu důvěřuje — proč tedy já — rytíř bez meče — mám váhat? Jsem přemožen. Živa jest naděje. Chci sloužit Závišovi a ušlechtilé paní královně, jež trpěla a která přece věří.“

RYTÍŘ

Chcete slyšet povídku o milování a zradě? Chcete slyšet, co se stále omílá? Je libo naslouchati truchlivým příběhům, jimiž se proplétají podezřelé city a slzičky a podvodná touha uchvátit korunu? Jste k tomu ochotni? Věříte, že se vskutku přihodily ony herecké kousky po lazebnícku podkasané a v strakatých barvách vymáčené? — Nikoli! Visí jen na háku ve zbrojnici starých povídek jako visívají skopci v řeznických krámcích. To je všechno. Nechme je na pokoji mluvící o rytíři.

O kterém rytíři?

O Závišovi z rodu Vítkovců a z hradu Falkenštejn, který měl ve znaku růži, milostný květ.

Co vykonal?

Zmocnil se vlády. Bránil se ze všech sil Rudolfovi Habsburskému. Vrátil české zemi pořádek a pokoj. Vstúpil králi Václavu velikost, uvedl jej v dobré dílo. Zasloužil se o království.

Jak si počínal?

Po způsobu své doby: bez ohledů, se zřetelem k vlastním výhodám a vždy s odvahou a vždy s rozumem.

Byl obmyslný?

Nikoliv, jeho řeč zněla ano ano, ne ne.

Jakou měl povahu?

Pyšnou.

Co miloval?

Velikost, slávu a život.

Byl milován?

Vzbuzoval lásku i nenávisť. Někteří jazykové soudí o Závišovi s velikou úctou a vychvalují jej a přičítají mu tolik ctností a tolik půvabu, že člověku připadá, jako by slyšel zpívání o Tristanovi, který se nikdy nenarodil a který nežije leč v bajkách a v rozmlcených myšlích. — Druzí vypravěči Závišovi utrhnají a ženou věc na druhou stranu a očerňují ho a praví o něm, že byl bídník.

Cím se provinil?

Zradou.

Cím zašel?

Zradou.

Jakou měl postavu a tvář?

Byl krásný, ducha vzdělaného, podoby sličné, údů spanilých. Daleko široko mu nebylo rovna. Měl hluboké a temné oči, jeho pohled byl jímavý a tak někteří povídkové pustili do světa zvěst o Závišově čarodějství.

Když rytíř mluvil, nesl se jeho hlas tiše, krásně, půvabně a s takovou naléhavostí, že mu bylo těžko odporovati. Jeho myšlenky byly jasné a řadily se v souvislost, která plyne a uchvacuje.

Jak zní (přibližně a krátce) jeho příběh?

Na jihu české země, která je bohatá a žirná, bývalo panství znamenitého rodu Vítkovců. Táhlo se přes hory, říčky, řeky, přes nesmírný les, přes osady, města, pole, širokým krajem, až za hranice, až kamsi k Dunaji.

Leží v lidské přirozenosti a u nás byl obyčej, že mladší členové rodu se sklánějí před mužem starším a rozsařnějším a chudší před bohatším a ti, kterým se nedostává proslulosti, před tím, kdo již mnoho vykonal a kdo je pokryt slávou. — Podle toho pravidla stával tedy od pradávna v čele vítkovského rodu pán nejmocnější, to jest pán největšího statku. Podobný zvyk platil napořád. Ale ztratí sázku, kdo věří, že běh světa padá jako nějaký kámen cestou vždy nejkratší a stejnou. Záviše zvrátil pravidla!

Již v mladosti se Falkenštejn různil a lišil od svých vrstevníků. Vynikal nad ně, pokud jde o tělesnou krásu i o krásu ducha, a tak se k němu obracela pozornost bratranců. Ujcové maní ho poslouchali. Byl první v naukách, byl první při honbě, byl první při rytířském klání. — Proč však sledovati krok za krokem, jak rostlo Závišovo jméno? Dostačí říci, že jakkoli byl mlád a jakkoli jeho majetek byl u srovnání s nesmírnými statky jiných Vítkovců jen maličký, přece se stal tam na vítkovských statcích, které ležely v rakouské zemi, mezi šlechtici nejváženějším.

Dospěv v muže pojal Záviše za choť vznešenou paní. Byla krásná, útlá a tak něžná, že se zdálo, jako by její postava a tvář byly upředeny z oblaků a světél. Milovala prý Záviše nesmírnou láskou a zemřela v jeho náručí. Všichni, kdo tu vznešenou paní znali, prolévají nad ní hořké slzy, Záviše však řekl:

„Bůh, který na nebesích skýtá zemřelým slávu a blaženství a který nás navštěvuje hořem, učinil trápení pobídkou k skutkům. Nebe jest spočinutí a věčná sláva a klid a mír. Zemi však ustanovila boží moudrost k ustavičným zápasům, k boji a rytířskému činění.“

Potom se zlomeným srdcem opustil Záviše hrad Falkenštejn (podle něhož se nazýval) a dorazil do Čech, na pansví svého rodu. V ten čas se přiosťřily neshody mezi Přemyslem a mezi šlechtici. Král, který byl mocný a veliký a který proslul po všech zemských končinách, nemohl nikterak strpěti, aby si pyšní velmožové vedli jako svrchovaná knížata, a vkládal v jejich území hrady a města. Spoutal jejich sílu, a tam, kde se donedávna ozývalo jen jméno nějakého Vítkovce, vykřikovali mšeňtané za pevnými hradbami: Ať žije náš milostivý král!

To věru nedodalo hrdopýškům chuť k věrnosti. Ale co si měli počít? Povstati proti pánu, který byl tak silný, že se ho obávali králové? Zprotiviti se vladaři, který sahal po císařské koruně? — Na to nebylo ani pomyslení. A dále: Vždyť šlechticové byli znesváření i mezi sebou! Jeden pracoval za zády druhého a každý strojil pikle proti svým příbuzným a přál si, aby jim Přemysl srazil hřebínek.

Když Záviše přibyl do své končiny a když viděl, že nikdo nemá odvahy pronést slova, a když poznal, že zrádcové zrazují i svou zradu, ujal se pekelného díla. Velikost nebezpečnosti a velikost královského nepřítelů jítily jeho pýchu. Přitahovaly jej, skýtaly mu naději, že buď mnoho získá, anebo všechno ztratí. Hrozná hra na život a na smrt jej okouzlovala. Pohrdal štěstím bez moci. Pohrdal dobrem bez slávy, věřil ve vítězství, věřil, že sprosté jméno zrádce patří jen tomu, kdo byl poražen. Ví Bůh, počínal si, jako by sám byl králem, a pýcha jej tak unášela, že snad ani nevzpomněl na své přísahy.

Rozum žádá věřiti, že Záviše nechtěl zrušit české království. — Chtěl, nechtěl! Přičinil se o to! Zradil krále. Vstal proti své zemi. Zradil svůj lid, a bude mu pykat!

Jednou se prý shromáždili v místě, které sluje Jindřichův Hradec, mužové vítkovského rodu. Starci s dlouhými šedinami, bezvousí mužové osmahlé tváře, lovci s kolmou vráskou na čelech, šlechtici, kteří uvykli více chřestoru počítadla než cinkání mečů, páni usměvaví, páni podmračení, páni v sobolínách, v barevných kabátcích, ve zbroji i v kněžském šatě usedli na lavicích v bílé síni. Prvý se jal mluvit jakýsi stařec. Jeho hlas byl třaslavý a jeho slova byla licoměrná. Chválil mocné uje, dorážel na ty, kteří se nemohli bránit, vynášel sebe, stěžoval si do ústrků, naříkal nad zlými časy, chtěl naznačit, že bedný osud velmožů je dílem pana krále.

„Co třeba vysvětlovat!“ řekla chladně a vytrhla mi ruku. „Vypleť se z toho, jak umíš. Rekla jsem ti: vyhoď ho! Copak to nestačí?“

„Nestačí, vyhnat ho nemohu a ty jen děláš obtíže.“ „Já dělám obtíže?“ opakovala velmi hlasitě.

Rozhovořili jsme se a zapomněli, že vedle nás leží nemocná matka a může nás poslouchat. Byli jsme přesvědčeni, že je bez vědomí, a mluvili tak, jako bychom byli sami.

„Nu, ano!“ opakoval jsem. „Nechceš přistoupit na žádný ústupek a já vůbec nevím, co chceš?“

„Co chceš? Ha... ha...“ zasmála se. „Malý, maličerný člověče! Co ty umíš dát? I teď jsem se v tobě zmýlila! Myslela jsem: něco velikého! Ale tys prostě zvířátko, které se bojí o svůj život... prospěcháří!“

Mluvila pomalu, téměř docela klidně. Bylo to horší, než kdyby zuřila a křičela: v jejím tónu byla chladná, neotřesitelná síla pohrdání.

„Já — prospěchář?“ vykřikl jsem. „Dobře! Ať je po tvém! Ať mě likvidují, propustí, vem to čert! Jdi, vyžeň ho! Pamatuj si jen, že všechna odpovědnost padá na tebe!“

Rekl jsem to intuitivně, a jakmile jsem to řekl, situace se okamžitě změnila. Zase jsem pocítil, jak ohromnou roli v našem životě hraje znalost lidské psychiky a umění stisknout onen citlivý pedál, na němž závisí všechna harmonie lidských vztahů.

„Pozdě!“ řekla a odvrátila se.

„Jak to pozdě?“ vykřikl jsem cítě, že jsem zachráněn. Vyměnili jsme si role a bylo jen třeba neustupovat, útočit na ni stále silněji a silněji, až začne bolestí skučet a nechá mne na pokoji.

„Vůz čeká! Jdi! Sama jsi to žádala! Nač čekáš? Jednej!“

„Nepůjdu!“ prohlásila tvrdošjně. V duchu jsem triumfoval.

„Aha! Nechceš!“ vykřikl jsem naléhavě, přistoupil k ní a uhořel jí. „Proč jsi ale naléhala, proč jsi mě štvala? Klamalaš mne tedy.“

„Ach ty mizeru, ty mizerolo!“ vykřikla na samé hranici zuřivosti a naplila mi do obličeje. Chytil jsem ji za ruce a povallil na zemi. V tom okamžiku se rozlehlo těžké zasténání, pak chroptění. Chroptění přešlo do temného řevu. Oba jsme ztrnuli. Dívala se na nás matka. Seděla už na posteli a dívala se hrozným pohledem, který si všechno uvědomoval. Bylo strašné, že ochrnutá žena se vztýčila na posteli, ale ještě horší ony zvířecí zvuky, které vydávala.

Vyskočil jsem. Po mně vstala Duša. Dívali jsme se mlčky na ni, nikdo z nás se nepohnul. Pak jsme viděli, jak sestoupila s postele, vzpřímila se, zařvala ještě silněji a zhroutila se na podlahu. Ihned jsme se vzpamatovali a vrhli k ní.

„Grigoriji Jakovleviči!“ vykřikla Duša a vyběhla.

„Druhý záchvat mrtvice!“ napadlo mně, ale bál jsem se naklonit se k ní a jen zdaleka se díval na její otevřená ústa, lemovaná chuchvalci bílé pěny. Bylo mi těžko přistoupit k ní.

„Tu jsme zabili!“ napadlo mně. „Vlastníma rukama! Všechno slyšela a viděla, ale nemohla nic říci!“ — Nebylo ve mně soucitu, ani strachu — prázdnota! Právě tak černá hrozná prázdnota, jako její otevřená bezzubá ústa, která na mne působila nejvíc. Podíval jsem se na ni dokonce zvědavě. „Tak to tedy je ta smrt — onen strašný host, před nímž je i věda bezmocná! Prostá věc, velmi prostá! Materialisté mají pravdu: kde je tu duše? Zhroutila se — a konec! Jako hodinový stroj: tiká, tiká a pak se zastaví.“

V tu chvíli vcházel už Grigorij Jakovlevič a Duša.

„Co je?“ řekl Gamsuck a naklonil se k matce. Duša zapomněla na mne a na naši nedávnou scénu, plna ochoty pomoci matce, zvednout ji a uložit zas na postel.

Gamsuck zdvihl matčinu ruku a pustil ji. Ruka uhořela na podlahu jako kost a tento zvuk byl tak divný a neživotný, že už podle něho bylo možno usoudit, že tu neleží živý člověk, ale mrtvola.

Duša se rozplakala. Je ku podivu, jak rychle se u žen objeví v potřebném okamžiku slzy! Odběhla k Máše a já s Gamsuckem jsme zdvihli nebožku bez spěchu na postel, při čemž Gamsuck jednal s mrtvolou neobyčejně přívětivě, zatím co já naopak štítivě ustupoval a snažil jsem se nehledět na její ústa a oči, které mi byly nepřijemnější a hroznější než sama smrt.

„Err...“ ustoupil jsem mimoděk, když jsme ji položili na postel. Gamsuck se začal o ni starat a snažil se

uvést tělo do vhodnější polohy.

Přiběhla Máša a jala se ihned zavírat mrtvé ústa. Gamsuck prohodil nějaký žert a tu teprv jsem ocenil sovětskou střízlivost, která klidně snáší i tak odporné přírodní zjevy, jako je smrt, a nehne ani brvou, poněvadž ve skutečnosti není pro ni nic strašného!

„Staré lidstvo se tráslo a třese před smrtí!“ uvažoval jsem. „Ale čím je nám smrt? Tady je kolektiv! Smrt je strašná pro jednotlivého člověka, ale kolektiv neumře nikdy! V tom je naše síla!“

„Co? Pro kněze? Kampak byste běhala?! Umřel člověk — a je to! Ulevilo se jí i jiným!“ domlouval zatím Gamsuck Máše.

„A... a... ach!“ zaúpěla Máša. „Co to říkáte? Bez kněze! Její duše se bude trápit!“

„Kdepak je?“ rozhodil rukama Gamsuck. „Snad tu není ještě někde kolem nás?“ rozhlédl se kolem. „My bychom ji pěkně čapli! Nalepili bychom na ni sovětskou hvězdu: leť, dušičko, na onen svět. Ukaž se tam, řekni, že jsi sovětského původu, a máš pevnou pečeť na sobě, nesetře se, nesmyje se! Jsou-li tam buržui, rozběhnou se, jakmile ucítí jen sovětskou vůni!“

Máša se tvářila, jako by se na něho zlobila, mávala rukama, hubovala, ale zároveň se na něho vnímavě dívala. Konečně odešli oba do kuchyně. Vyšel jsem za nimi do předsíně a nahlédl do Jurčikova pokoje. Duša seděla v křesle a objímala Jurčika.

„Dušo!“ řekl jsem. „Co myslíš, nemám zavolat pro každý případ doktora?“

„Ne doktora, ale kněze!“ odpověděla krátce.

„To se lehko řekne: kněze,“ přemítal jsem, „ale co řekne Gamsuck! Zítřka to řekne Chrijapinovi: hleďte náboženské zpitomení! A co bude, když se dozvědí v kanceláři, že jsem pochovával matku s církevními obřady! První začne křičet Dadaškin: Specialista a zavolá do domu kněze! Ani po schodech ho nepropašují: sousedé spustí křik, domovník vyjde, — samé nepřijemnosti!“

Jasně jsem si představil, jak kněz a za ním řádček s kadidlem vystupují po schodech do mého bytu. Kdyby si aspoň ostříhali vlasy, proklatci!

Opravdu chodit dnes v dlouhých řízách, svádět na sebe všeobecnou pozornost, jako to dělají naši kněží, vypadat jako dikobrazi, to je vskutku neodpustitelná tupost! A vedle hučela do mne Máša:

„Musíme dát za ní sloužit zádušní mši! Neposlouchejte toho pohana! Matička říkávala: Ať mě pochovají po pravoslavném zvyku!“ Na mou duši! Jinak mě zakopají do země jako psa!“

„Počkejte!“ říkal jsem, snaže se získat čas, ale zatím už vyšel Grigorij Jakovlevič a prakticky prohodil:

„Zítřka ráno, Viktoro Pavloviči, do márnice a pak pro příspěvek na pohřeb. Nemáte-li kdy, zaskočím vám tam. Zcela jistě vám dají podporu! Dáte jí spálit?“

„Spálit?“ polekala se Máša. „Do kostela ji dovezte, Viktoro Pavloviči, jak sama chtěla!“

„V krematoriu je to lacinější!“ říkal vesele Gamsuck. „Sbjeme čtyři prkna, nebožku tam položíme, odvezeme do krematoria a je to. Spalte ji a pak sloužte zádušní mši! Spojíte tak staré zvyky s novými!“

„Spálit?“ vykřikla Máša, „Ale pak z ní nic nezůstane! Na věky věků nebude mít duše pokoje...“

„Ale za to jaká láce!“ nepoddával se Gamsuck, „dvaadvacet rublů i s urnou! Sami si stěžujete, jak drahá je smrt, a snažíte se přesto stůj co stůj vyhnat to s modlitbami a kadidlem na sto rublů. Tady máte sovětskou láci! Užijte jí!“

Ať byla Máša sebe pobožnější, působila na ni dvě kouzelná slůvka naší sovětské skutečnosti: laciné a zdarma! Nečekala darmo po každé trpělivě v dlouhých frontách před konsumními družstvy pro úsporu doslova jediné kopejky, tlak Grigorije Jakovleviče, vyvinutý tímto směrem, měl nejlepší následky.

„Laciné je to!“ opakovala Máša a vzdychla. „Nu, což? Já to nechťela k vůli sobě! Jenom podle přání nebožčina. Jak chcete! Když pozvat, tak pozvat, když nechcete — tak nechťejte, co je mi do toho!“

Byl to už opravdový ústup, spořádaný sic a odvolávající se na vyšší rozkaz, ale přece jen ústup; mimoděk jsem se usmál.

„Víte co, Grigoriji Jakovleviči, běžte, pohovořte si s Jevdokijí Michajlovnou. Když ji přesvědčíte — máme výhru v kapse!“

Šel ochotně k Duše. Máša odešla do kuchyně. Viděl jsem, že se jí v hlavě všechno motá: začala napřed rozložené harašit nádobím, při čemž několik talířů rozbila.

MYŠLENKY

Tato netečnost ve věci, při níž běží o ně samy, o jejich věčnost, o jejich všechno, více mě dráždí než dojmá; ohromuje mě a děsí: je to pro mne cosi obudného. Neříkám to z nábožného zápalu duchovní zbožnosti; mímám naopak, že člověk musí mít tento cit z důvodu zájmu lidského a ze zájmu sebelásky: k tomu jest potřebí viděti jenom tak bystře, jako vidí lidé nejméně osvícení.

Nemusíme mít ducha příliš vynikajícího, abychom pochopili, že zde na zemi není pro nás uspokojení opravdového a trvalého, že všechny naše rozkoše jsou pouhá marnost, že naše strasti jdou do nekonečna a že konečná smrt, která nám hrozí každou chvíli, v několika málo letech nás neklamně a nezbytně postaví před hroznou nutnost, býti na věky zničeni nebo nešťastni.

Nic není jistějšího než to, nic strašnějšího. Hrajme si na hrdiny, jak se nám zlíbí — toť jest konec, který očekává i nejkrásnější život na světě. Uvažujme o tom a řekněme potom, zdali není nepochybné, že blaho tohoto života jest jenom v naději na jiný život, že jsme šťastni jenom do té míry, jak se této naději přibližujeme, a že tak, jako nebude už neštěstí pro ty, kdož měli úplnou jistotu věčnosti, není také štěstí pro ty, kteří o ni nemají nižádné tuchy.

Je tedy zajisté veliké zlo býti v této pochybnosti; ale jest aspoň nezbytnou povinností hledati, když jsme v této pochybnosti; a tak ten, kdo pochybuje a nehledá, jest zároveň i velmi nešťasten i velmi nespravedlivý; a je-li při tom klidný a spokojen, hlásí-li se veřejně k tomu, dokonce se tím chlubí a vytváří-li právě z tohoto stavu základ své radosti a své chlouby, nemám slov, abych označil tvora tak výstředního.

Kde je možno vzíti tyto názory? Jaký zdroj radosti nalézá kdo v tom, že nečeká již nic nežli strasti bez konce a bez pomoci? Jaký důvod k vychloubání, ocitám-li se v neproniknutelných temnotách, a jak je možno, že takové usuzování se děje v člověku rozumném?

„Nevím, kdo mě přivedl na svět, ani, co je svět, ani, co jsem já sám. Jsem v strašné nevědomosti všeho. Nevím, co je moje tělo, mé smysly, má duše, ba i ta část mne, která myslí to, co pravím, která uvažuje o všem a o sobě samé a sebe nezná více než všechno ostatní. Vidím tyto strašné prostory vesmíru, které mne obklopují, a jsem připoután ke koutku tohoto nesmírného prostoru, aniž vím, proč jsem postaven na toto místo a ne na jiné, ani, proč tato krátká doba, která je mi dána k životu, jest mi vymezena na tento a ne na jiný úsek celé věčnosti, která byla přede mnou a jest za mnou. Vidím na všech stranách jenom nekonečnosti, jimiž jsem obklopen jako atom a jako stín, který trvá jen okamžik, a to nenávratně. Vše, co vím, jest, že musím brzy umřít; ale nejméně znám právě tuto smrt, které nemohu uniknouti.“

Jako nevím, odkud přicházím, tak nevím ani, kam jdu; a vím jenom, že, odejda z tohoto světa, upadnu na věky buď do nicoty nebo do rukou rozhněvaného Boha, ale nevím, který z těchto dvou stavů má mi býti na věky údělem. Toť můj stav, samá mláda a nejistota. A z toho ze všeho usuzuji, že musím tedy ztráviti všechny dny života svého bez pomyslení na to, abych vypátral, co se se mnou asi stane. Možná, že bych dovedl nalézt nějaké vysvětlení ve svých pochybnostech; ale nechci si dáti práci s tím, ani neučiním jediný krok, abych je hledal; a potom, hledě s opovržením na ty, kdož se souží touto starostí, půjdu bez obozřetnosti a bez obavy, abych zkusil tuto důležitou událost a povolně nechal se věsti na smrt, jsa v nejistotě stran věčnosti svého budoucího života.“ (Ať měli jakoukoli jistotu, je to spíše důvod zoufalství nežli marnosti).

Kdo by si přál míti přítelem člověka, který takto mluví? Kdo by si ho vyvolil mezi ostatními, aby mu světil své zájmy? Kdo by se k němu utkal ve svých zármutečích? A — zkrátka — k jakému životnímu úkolu mohli bychom jej určití?

Vpravdě jest chloubou náboženství, že nepřáteli má lidi tak nerozumné; a jejich odpor jest mu tak málo nebezpečný, že naopak potvrzuje jeho pravdy; neboť víra křesťanská zdůrazňuje takřka jenom tyto dvě věci: porušenost lidské přirozenosti a vykupitelské dílo Ježíše Krista. Nuže, tvrdím, že nepřispívají-li svatostí svých mravů k důkazu o pravdivosti vykoupění, alespoň smýšlením tak zvrhlým přispívají znamenitě k důkazu, že lidská přirozenost jest porušena.

Nic není pro člověka tak důležité jako jeho stav, nic mu není tak strašné jako věčnost;

Pokrač. příští neděl

MAJETKY NA PRODEJ

KUPTÉ ANEBY PRODEJTE VÁS
DUM NAŠI SLUŽBOU. 41 LET
NA STEJNÉM MÍSTĚ!

JILLIAN M. BAAR

**BAAR
& BAAR
REALTORS**

6335 W. CERMAK RD
Berwyn, Illinois
YOUR LUCKY NUMBER
788-4665

HELP WANTED

Přijme se zkušená waitress na
část dne. Český neb angl. Volejte
834-9565.

Překlady a Emigrační věci

Překládám do angličtiny legální
doklady školní a osobní
notářsky ověřené.

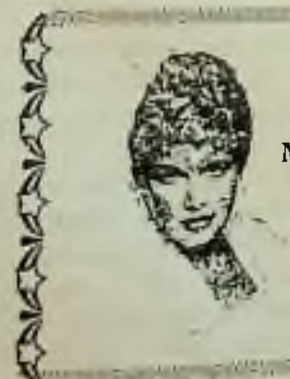
O. KOVAR
Píšte na adresu:
P. O. BOX 176
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
312-442-7115

**American Home
profesional
cleaning service**

Living, dinning room
plus Hall - \$ 35,00
Sofa-chair - \$ 45,00
Love seat - \$ 20*00
Dinning chairs - \$ 4*00 each
Wall Washing - \$ 25,00
Du pont Teflon carpet and furniture
protector extra good honest
KAREL DUSEK
484-7684
10 off this coupon

Czechoslovak Daily Herald
Denni Hlasatel

**FIGHTS
COMMUNISM**

Zima
je tady
Marina taky

Phone: 484-1118

Marina's
Beauty salon

6234 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL. 60402

International, European,
Hair Stylists
Finest Permanent Waving

Kupujte u obchodníků,
kteří u nás inzerují.

MAJETKY NA PRODEJ

MICKI SPIGL

Miki Spigl
Cermak Road
Realty

6226 záp. Čermák
Berwyn, Ill.
484-4800

**Veselé Vánoce
a
Šťastný Nový Rok
1987**

FLORIDA

Townhouse for sale or rent by
owner. Lovely S.W. Sub.
Townhouse, pool, tennis court,
close shopping and schools, half
mile from I-55, 4 bedr., 1 and
half bath. \$39.000.

3 bdr., 1 and half bath,
master suite. \$38.000.

2 bed., 1 and half bath.
\$33.800.

Serious inq. - call collect -
1-813-684-9718.

**CZECHOSLOVAK
RADIO HOUR
NEW YORK**

WNYM
1330 KC AM
Tuesday and Wednesday
7 P.M.

MAIL ADDRESS:
JAN PETLICKA, DIRECTOR-ANNOUNCER
37-20 61ST STREET
JACKSON HEIGHTS, N. Y. 11372
TELEPHONE: (212) 426-1070 (24 HOUR SERVICE)

**Vánoční receptis
pro**

Klid

L

Pohodu

4 hrníčky lásky
2 " věrnosti
3 " odpuštění
1 sud smíchu

5 šic naděje
2 " něžnosti
4 " vřby

Vezměte lásku a věrnost, smíchejte
dohromady, s vírou, s něžností, láskavostí
a porozuměním. Pokropte hodně
smíchem, upečte s úsměvem a podávejte
te denně ve velkých dávkách.

Vánoční perličky

Z vánočního cukroví mi nejvíc
chutná to největší.

Stromek míváme ozdobený tak
krásně, že každý nad tím krouť
hlavou.

Děda má vždycky velkou radost
ze všeho, co dostane, i co se mu
slíbí.

Od tety Máni z Lomu dostáváme
na Vánoce částečného vepře.

Přál jsem si toho tolik, že teď
nevím, co jsem si nepřál.

Když k nám o svátcích přijdou
známí, nejčastěji chtějí pohostit
topinkami.

Kapry míváme ve vaně, protože
tam se nemůžu tak snadno utopit.

Maminka vánočky nepeče,
krásně sešněrované nám je vozí
babička.

Ke stromečku jdeme, až když se
ozve zazvonění a když se už moc
zvědavostí třesu.

CZECH VOICE OF CLEVELAND

WBWG-AM 1260 ON THE DIAL
SUNDAYS 8 - 9 A.M.
WCPN-FM 90 ON THE DIAL
SUNDAYS 9:05-10:00 A.M.

JOE KOCAB
883-4760

4501 CULLEN DR.
CLEVELAND, OHIO 44105

CSA Fraternal Life
Formerly Czechoslovak
Society of America

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe vám nabízí
nejvýhodnější druhy životních pojištění, pojistky poskytující pravidelný starobní
důchod, jakož i pojistky hypoteční.

PHONES: (312) 242-2224 or 795-5800
2701 So. Harlem Ave., (P. O. Box 249) Berwyn, IL 60402-0249

1897 OSMDESÁT DEVĚT ROKŮ 1986
USPOKOJIVÉ SLUŽBY

Eighty-nine Successful Years in
Fraternal Life Insurance

**WESTERN FRATERNAL
LIFE ASSOCIATION**

ZÁPADNÍ ČESKO-BRATRSKÁ JEDNOTA
CEDAR RAPIDS, IOWA

The Largest Czech-American Fraternal Association

ELMER F. KARASEK, President
EDWARD J. ROZSYPAŁ, Chairman of the Board
RAYMOND L. MILLER, Vice-President
HOWARD J. WOLFE, Secretary
PHIL J. TORTICIL, Treasurer
Pojištění pro celou rodinu

**Veselé Vánoce
přeje
Jarda Fajkus**

Hokej-ČSR

I. liga

Výsledky 25. kola:

Vítkovice - Sparta	6:6
Bratislava - Pardubice	6:4
Č. Budějovice - Jihlava	6:3
Zlín - Brno	2:0
Litvínov - Trenčín	3:3
Plzeň - Košice	2:4

Tabulka:

1. Pardubice	105:66	32
2. Sparta	88:68	32
3. Košice	84:74	29
4. Brno	65:68	27
5. Jihlava	95:76	26
6. Zlín	89:75	25
7. Plzeň	91:89	25
8. Bratislava	85:103	25
9. Č. Budějovice	64:67	24
10. Vítkovice	77:89	23
11. Trenčín	66:101	17
12. Litvínov	80:111	15

26. kolo bude sehráno až 11. ledna 1987, neboť ke slovu se dostanou reprezentanti, kteří mají na programu zápasy s Finskem jakož i Turnaj Izvestije v Moskvě.

**Ze Svazu
Čsl. Svobodných
Sportovců
v zahraničí**

Třicet let na radiu oslavil náš dlouholetý člen Anton Čech v Owosso, Michigan. Hrál dobře kopanou! Přišel do Ameriky 18. září 1949 po 18-měsíčním pobytu v lágru Salzburg (kde byl s Ludvou Rychterou). Jeho program se stal populární jako "Old Country Polka Time": každou sobotu od 11:30 do 12 hodin v poledne. Tonda právě se vrátil z nemocnice domů po operaci. Objednal si dvě knihy "Přesilovsky" a napsal: "Je povinností nás všech, kteří jsme odešli do exilu... knihu mít!" Je to historická kniha, jak udělali komunisté na čs. hokejistech zločin - křivdu!

Rádi gratulujeme a přejeme Antonu Čechovi mnoho zdraví do dalších let!
zp

I. NARODNI LIGA

Výsledky 23. kola:

Ml. Boleslav - Kladno	4:7
Třinec - Olomouc	3:3
Hr. Králové - Opava	7:2
Karviná - Jihlava "B"	4:4
Ústí n. L. - Slavia	3:4
Vimperk - Ingstav	4:6

Tabulka:

1. Kladno	159:67	39
2. Ingstav	96:71	30
3. Slavia	89:71	29
4. Olomouc	79:69	27
5. Jihlava "B"	76:74	26
6. Hr. Králové	68:77	21
7. Opava	80:98	21
8. Karviná	90:108	20
9. Třinec	73:61	17
10. Ústí n. L.	64:81	16
11. Vimperk	60:96	15
12. Ml. Boleslav	57:98	15

I. S. N. H. L.

Výsledky 24. kola:

Skalica - Lipt. Mikuláš	6:3
Nitra - Topolčany	5:1
Michalovce - Zvolen	3:2
B. Bystrica - Prešov	12:2
Ekonom - Poprad	3:3
Dubnica - Martin	6:2

Tabulka:

1. Nitra	93:66	31
2. B. Bystrica	89:64	29
3. Martin	86:64	29
4. Poprad	115:95	29
5. Michalovce	78:72	28
6. Dubnica	91:78	27
9. Skalica	81:88	27
8. Topolčany	89:89	24
9. Prešov	78:111	19
10. Lipt. Mikuláš	76:92	18
11. Zvolen	62:88	17
12. Ekonom	82:113	14

M. I. S. L.

Dosud každé mužstvo odehrálo nejméně 10 zápasů a pouze New York Express je ještě bez vítězství.

Velmi špatně si vede také mužstvo Chicaga Sting, které má těžkosti nejen s hráči, nýbrž také s trenérem.

Minulý pátek trenér Willy Roy oznámil, že nebude přítomen dvou příštích zápasů Sting a očekává se, že se vzdá své funkce. Jeho funkci prozatím převzal asistent Eric Geyer. Fandové Sting by rádi viděli nového trenéra, který umí zacházet s hráči jako s lidmi, ne jako s otroky.

Výsledky zápasů:

Chicago - New York	7:2
Chicago - St. Louis	6:8
Baltimore - New York	7:2

Tabulky:

Východní skupina:

1. Baltimore	8	2
2. Cleveland	6	3
3. Dallas	6	3
4. Minnesota	4	5
5. Chicago	2	8
6. New York	0	10

Západní skupina:

1. Tacoma	8	2
2. San Diego	6	4
3. Kansas City	6	4
4. St. Louis	5	6
5. Wichita	4	6
6. Los Angeles	3	5

Rezervujte si 21. března 1987

na Jarní Zábavu

Svazu Sportovců a Sparty!

Metro Liga

Halové mistrovství Metro-Ligy bude zahájeno v neděli 4. ledna 1987.

Sparta hraje opět v nejvyšší soutěži "Major Divizi" a mužstvo Slovaks hraje v "První Divizi".

Přinášíme program zápasů obou našich mužstev:

**Sparta Indoor Schedule:
Winter 1987**

Jan. 4 Vikings	4:00 P. M.
Jan. 11 Eagles	4:00 P. M.
Jan. 18 Gr. White	5:30 P. M.
Jan. 25 Schwaben	2:30 P. M.
Febr. 1 No games	
Febr. 8 Kickers	3:15 P. M.
Febr. 15 Lightning	4:00 P. M.
Febr. 22 No games	
March 1 Wauconda	3:15 P. M.
March 8 Trevians	4:00 P. M.
March 15 Falcons	2:30 P. M.

**SLOVAKS INDOOR
SCHEDULE**

Jan 4, Lions	4:45 P. M.
Jan. 11, Real F. C.	3:15 P. M.
Jan. 18, United Serbs	4:00 P. M.
Jan. 25, Aurora	5:30 P. M.
Febr. 1, No games	
Febr. 8, R. Wawel	4:00 P. M.
Febr. 15, Bullets	4:00 P. M.
Febr. 22, No games	
March 1, F. -Rams	4:45 P. M.
March 8, Fortuna	4:45 P. M.
March 15, Wings	3:15 P. M.

**VALNÁ
HROMADA
SPARTY
CHICAGO**

Výbor Sparty oznamuje, že valná hromada klubu se bude konat v úterý dne 6. ledna 1987 v 7:30 hod. večer v naší klubovně Sparty, 5700 záp. Čermákova třída v Ciceru.

Výbor Sparty má velkou radost z úspěchů svých mužstev v minulé sezóně a chtěl bych i nadále touto cestou pokračovat. Abychom mohli dosáhnout vytčených cílů potřebujeme podporu naší krajské veřejnosti, jakož i svých členů.

Hledáme nové pracovníky, nové členy, kteří milují sporty. Jedince, kteří stojí stranou vyzýváme, aby přišli mezi nás a zapsali se do klubu, aby nám pomohli udržet 70letou tradici naší Sparty Chicago.

**Veselé Vánoce a
Šťastný Nový Rok 1987**

přeje
všem přátelům

**SVAZ ČESKOSLOVENSKÝCH
SPORTOVců CHICAGO**

Season's Greetings

Veselé vánoce

V této sezoně radostí a dobré vůle vítáme tuto příležitost
přát všem našim krajanům, příznivcům a zákazníkům

Bata

SHOE COMPANY

BELCAMP MARYLAND